Nr. 135. Sobota, 15 Czerwca 1912. Rok 102.

# GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna l. 9. — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi Nr. 78

Przedpłata

| samiejscowa | | miejscowa | |
|---|---|---|---|
| rocznie . . . 32 K, | ćwierćrocznie 8 K — h, | rocznie . . . 24 K, | ćwierćrocznie . . 6 K, |
| półrocznie . . . 16 K, | miesięcznie 2 K 70 h, | półrocznie . . 12 K, | miesięcznie . . . 2 K. |

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 30 h miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują całoi półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: miesięcznie 1 K 50 h. dwu[illegible] 60 h. „Przewodnik" prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.
Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.
Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna l. 9. W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Rozwadowski) 26 Rue de [illegible]

## CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 29 maja b. r. nadać najmiłościwiej starszej przełożonej cywilnego pensyonatu dla dziewcząt w Wiedniu, Maryi Bańkowskiej, VI. klasę rangi.

### Obwieszczenie.

Przy dokonanych na mocy postanowień rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 2 stycznia 1907 Dz. p. p. Nr. 6 wyborach członków wydziału kondycyonujących magistrów farmacyi w obrębie Gremium aptekarzy Galicyi wschodniej we Lwowie, zostali wybrani według wyniku, przeprowadzonego dnia 31 maja 1912 skrutynium, członkami Wydziału magistrowie farmacyi:

1. Henryk Adolf 2 im. Błędziński w aptece p. Pilewskiego.
2. Stein Schulem w aptece p. Jeziorskiego.
3. Kajetanowicz Osadca Kajetan w aptece p. Kajetanowicza.
4. Jan Antoni 2 im. Wilczek w aptece p. Łazowskiego.
5. Abraham Dorsawetz w aptece p. Bergera i
6. Ozyasz Tenenbaum w aptece p. Haya;

zastępcami zaś członków Wydziału magistrowie farmacyi:

1. Eisig Link w aptece p. Rubla.
2. Wiktor Gundermann w aptece p. Łazowskiego i
3. Stanisław Chomiński w aptece p. Krzyżanowskiego we Lwowie.

Podając ten wynik wyborów do powszechnej wiadomości, c. k. Namiestnictwo wzywa wszystkich tych, którzyby chcieli w myśl postanowień paragrafu 11 wspomnianego rozporządzenia wnieść zażalenie przeciw tym wyborom, aby wnieśli je na piśmie w trzech dniach, licząc od dnia następującego po dniu ogłoszenia tego obwieszczenia wprost do c. k. Namiestnictwa.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

## CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

*Lwów, 14 czerwca.*

### Rada państwa.

#### Z komisyi budżetowej.

Na wczorajszem posiedzeniu komisyi budżetowej w rozprawie ogólnej nad prowizoryum budżetowem zabrał głos p. dr. Leo.

*Wywody Prezesa Koła polskiego.*

Mowca wyraził ubolewanie z powodu niezałatwienia budżetu w drodze normalnej. Dalej wskazał na niebezpieczeństwo dla Monarchii i ludności, które zawsze groziło, gdy reprezentacya ludu wypuszczała ze swoich rąk najważniejsze prawo parlamentarne, t. j. uchwalanie co roku normalnego budżetu. Ten anormalny stan zmienił się w Austryi w stan normalny, a opinia publiczna wcale nie reaguje na to. Możnaby ułatwić normalne z łatwienie budżetu przez przesunięcie terminu roku budżetowego o 3 lub 6 miesięcy; w ten sposób zarezerwowana byłaby dla obrad cała sesya jesienna i zimowa. Natomiast trzebaby odpowiednio do tego uregulować sesye sejmowe i Delegacyj.

Wnioski dotychczasowej pracy Rady państwa nie mogą zadowolić ludności. Na polu gospodarczem nie zrobiono prawie nic, bo największe przedłożenia inwestycyjne albo nie zostały załatwione, albo wogóle ich się nie załatwia. Reforma podatkowa i sanacya finansów krajowych również dalekie są od załatwienia. Zbyt wiele czasu stracono na dyskusyę nad drożyzną, przedłożeniami urzędniczemi itp. W ostatniej chwili Rząd z powodu znanych zajść na Węgrzech bardzo energicznie wystąpił wobec parlamentu, tak co do formy, jak i sposobu postępowania. Stronnictwa chętne do pracy, t. j. większość Izby oświadczyły natychmiast gotowość załatwienia żądań, które Rząd uznał za konieczność państwową, ale zarazem wyraziły ubolewanie z powodu, że w ten sposób przypomina się się im spełnienie tego obowiązku. Reprezentanci Rusinów dali niezwłocznie swoją odpowiedź w drodze piśmiennej i nietylko odrzucili wezwanie Rządu do pracy, lecz nadto zagrozili użyciem jak najdalej idących środków parlamentarnych, gdyby żądania ich w sprawie Uniwersytetu ruskiego nie zostały bezzwłocznie załatwione w myśl ich postulatów. To skrajne stanowisko Rusinów jest tem bardziej dziwne, że idzie tu o kwestye, co do których Koło polskie zawsze zajmowało przychylne i zgodne stanowisko, np. przed dwoma laty w uchwale komisyi, która przyszła do skutku tylko za zgodą Koła polskiego. Tak samo jest dziwne, że groźba obstrukcyi ze strony Rusinów padła w chwili, kiedy czekają załatwienia najważniejsze konieczności państwowe, mianowicie załatwienie przedłożeń wojskowych.

Koło polskie było i będzie zawsze gotowe uwzględnić wszystkie uprawnione kulturalne i polityczne żądania Rusinów, pod warunkiem atoli, że przez gwałtowne środki nie będą tamowali obrad w tej Izbie i w Sejmie galicyjskim. Dwa warunki, jakie Koło polskie swego czasu postawiło, tj. zaniechanie obstrukcyi w Sejmie galicyjskim i załatwienie kwestyi siedziby przyszłego Uniwersytetu ruskiego w drodze ustawowej, są tak naturalne, że każdy, osądzający stosunki objektywnie, nie może w nich widzieć żadnych kroków nieprzyjaznych, ani nawet chęci przewlekania załatwienia tych spraw. Cała opinia publiczna w Galicyi natychmiast zwróciłaby się przeciw Kołu polskiemu, gdyby ono przyznało Rusinom tak daleko idące narodowe i polityczne koncesye w chwili, gdy oni prowadzą najdzikszą walkę w Sejmie. Byłoby to poniżeniem reprezentacyi polskiej i zwycięstwem metody obstrukcyjnej, co w przyszłości jak na stosunki w Sejmie tak i w tej Izbie mogłoby wywrzeć wpływ jak najgorszy. Pod tym względem niema różnic między stronnictwami w Kole, ponieważ Koło polskie pozostaje solidarne z całą opinią publiczną w Galicyi.

Warunek, by siedziba przyszłego Uniwersytetu załatwiona została w drodze ustawowej, jest warunkiem czysto natury prawnej, wynika z jasnego brzmienia konstytucyi, że sprawy Uniwersytetów mogą być regulowane tylko w drodze ustawy.

Obstrukcya ruska w Sejmie galicyjskim musi być uważana za taktykę agresywną, gdyż Rusini nie bronią swego stanu posiadania, nie zmusza się ich do obrony przymusowej, ani się im nie narzuca. Kwestya reformy wyborczej jest dopiero w stadyum przygotowania. nie można więc mówić jeszcze o pokrzywdzeniu Rusinów, których obstrukcya zwraca się właśnie przeciw

## Konrad Machczyński.

(Kartka do życiorysu ś. p. Konrada Machczyńskiego, ostatniego Prokuratora b. Senatu polskiego, autora dzieł prawniczych i innych).

(Dokończenie).

Z udzieleniem Królestwu Polskiemu szczupłych wprawdzie, zawsze jednak politycznego znaczenia reform, przyjście do władzy margrabiego Aleksandra Wielkopolskiego, umożliwiło gruntowną poprawę praw kryminalnych i cywilnych.

Dwie przestarzałe procedury karne, pruska i austryacka, oraz kodeks kar napisany dla Rossyi w r. 1847 i w Królestwie z małemi zmianami wprowadzony, nie odpowiadały ani postępom nauki, ani wyobrażeniom i potrzebom kraju, stojącego nierównie wyżej cywilizacyjnie; zmiana więc tych praw stała się konieczną i przy sprzyjających okolicznościach możliwą. Jakoż w r. 1862 rozpoczęły się w Komisyi rząd. sprawiedliwości, pod prezydencyą jej dyrektora głównego Leona Dembowskiego, b. kasztelana, prace kodyfikacyjne, odnoszące się: 1. do procedury kryminalnej, 2 do rewizyi kodeksu kar, 3. do prawa o subhastacyach, 4. do organizacyi sądów karnych, 5. do organizacyi sądu kasacyjnego, 6. do prawa przejściowego do nowej procedury kryminalnej i kodeksu nowego, 7. do przygotowania instrukcyi i dzieła podręcznego, potrzebnego do obznajomienia urzędników z nowem postępowaniem sądowem w sprawach karnych. Do prac tych, oprócz urzędników specyalistów, prawników, powołani byli i obywatele, powszechne poważanie mający. Każdy przygotowany projekt praw miał być rozbierany w komitetach rewizyjnych, złożonych z osób mianowanych przez namiestnika na przedstawienie dyrektora głównego Komisyi rządowej sprawiedliwości. Machczyński został mianowany dnia 24 maja 1862 r. członkiem komitetu rewizyjnego do projektu procedury kryminalnej. Z obywateli zaś byli członkami: Zygmunt hr. Wielopolski, Adam Goltz, radca komitetu Tow. kr. ziemskiego i Morzycki, właściciel dóbr Brzeźno. Jednocześnie z zamianowaniem Machczyńskiego do komitetu rewizyjnego, poprosił go Dembowski, prezydujący w komitecie, o napisanie artykułu, któryby obeznał urzędników sądownictwa i ogół z zasadami głównemi nowej procedury kryminalnej już przyjętemi. Wobec przestarzałych procedur, jeszcze obowiązujących, wobec śledztwa inkwizycyjnego, tajemnego, bez ustnego badania obwinionego i świadków na posiedzeniu sądu, bez koniecznej jawności postępowania i bez instytucyi przysięgłych, a wreszcie przy bardzo ubogiej literaturze prawnej i zupełnym niemal braku odpowiednich książek i artykułów w języku polskim, ogół nasz, nie wyłączając znacznej większości prawników, nie był wcale obeznany z temi nowemi i postępowemi zasadami procedury. Machczyński sam tak dalece czuł tego potrzebę, że właśnie miał na ukończeniu dość obszerną w tym rodzaju pracę.

*Gazeta Warszawska* wychodząca pod redakcyą znakomitego dziennikarza Józefa Koeniga, ogłosiła ją niebawem pod tytułem: „Zarysy prawodawstwa kryminalnego. Procedura kryminalna. Pogląd ogólny na systematy i zasady postępowania karnego i charakter dwóch głównych części i głównych czynników procesu kryminalnego, przy względzie na systemat akuzacyjny, oraz na zasadę jawności i ustności". Praca ta cenna, nowa i pouczająca, zrobiła silne w ówczesnem polskiem sądownictwie wrażenie. Niebawem też w sierpniu 1862 r. Komisya sprawiedliwości wezwała Machczyńskiego do ułożenia, wraz z Franciszkiem Maciejowskim, projektu kodeksu kryminalnego dla Królestwa Polskiego. Wobec poważnego wieku i wielkiego sprawcowania Maciejowskiego, byłego profesora na kursach prawnych, cała robota spadała na młodszego prawnika, który pracując po szesnaście godzin na dobę, w kilka miesięcy złożył żądany projekt nowemu już dyrektorowi Komisyi rząd. sprawiedliwości — Wosińskiemu. W tym to projekcie Machczyński zainicyował przepis, aby przestępstwa polityczne były karane wyłącznie w granicach terytoryum Królestwa Polskiego, co usuwało samo przez się osiedlenia, katorgi i deportacyę na Sybir. Tymczasem szybko po sobie następujące wypadki, zmiany, wstrząśnienia, przewroty, wybuch powstania, nieubłagana represya, ze wszystkiemi tej katastrofy następstwami i reakcyą, spowodowały cofnięcie reform już nadanych, przecięły wszelkie dalsze ulepszenia i prace prawodawcze w duchu autonomii narodowej, a projekt do praw poszedł na marne. Zabrała je rossyjska komisya pod prezydencyą Gutowcewa, przysłana z Petersburga, dla przygotowania zmian w sądownictwie polskiem w r. 1876 wprowadzonych.

Strudzony pracami, dokonywanemi nieraz z gorączkowym pośpiechem, znękany moralnie nieszczęściami, już spadającemi na nasz kraj i gotującemi się dla niego w przyszłości jeszcze większemi, które łatwo było przewidzieć, Machczyński ucierpiał mocno na zdrowiu i dla ratowania go, musiał wyjechać do wód morskich, a następnie na dłuższy pobyt do Paryża. Kiedy wrócił do kraju, rada stanu Królestwa nie była jeszcze zniesiona i wegetowało kilka komitetów, w których rozbierano jeszcze parę projektów do praw powziętych i przygotowanych za rządów cywilnych margrabiego A. Wielopolskiego. Były to już ostatnie przebłyski nadanych przed dwoma laty reform, ktore miały być wkrótce cofnięte; reakcya polityczno-administracyjna zapowiadała się widocznie. Ponieważ Machczyński przedtem należał do takich komitetów, więc w połowie sierpnia 1864 r. wiceprezes rady stanu senator Arcimowicz, wezwał i jego na naradę, ale Machczyński uważał za bezowocne narady nad zakresem władzy i działalności instytucyj, które w tej postaci, jak je zaprojektowano, z góry skazane zostały na upadek. Machczyński więc na innych drogach służył światłą inicyatywą swoją i piórem prawnictwu polskiemu.

Dotychczas nie było w zwyczaju a nawet nie było wolno ogłaszać w gazetach sprawozdań ze spraw rozpoznawanych przez sądy, chociaż oddawna miało to miejsce w całej cywilizowanej Europie. Sprawozdania takie mają niewątpliwie swoją dobrą stronę, w wielu bowiem razach ułatwiają kontrolę publiczną nad należytym wymiarem sprawiedliwości, byleby nie były środkiem rozgłaszania skandalu i demoralizujących szczegółów w widokach spekulacyi prasowej. Machczyński pierwszy zwracał uwagę osób właściwych na zbyteczną w tym względzie tajemniczość, ale dopiero w roku 1866 wywalczył rozporządzenie zezwalające na układanie takich sprawozdań i przesyłanie ich do dzienników warszawskich. Pisał je przez lat kilka i były to pierwsze u nas tego rodzaju publikacye.

W roku 1868 grono naszych prawników założyło pismo p. t. *Przegląd Sądowy* i powołało Machczyńskiego na członka redakcyi.

W tymże roku ukazała się w *Przeglądzie* obszerna jego praca: „Pogląd historyczny na sądownictwo ludowe, jako źródło instytucyi przysięgłych"; wyszła ona i w osobnej odbitce, u Gebethnera i Wolffa. Pisma ówczesne i pióra kompetentne zajmowały się z wielkiem uznaniem tą pracą, przyznając jej wartość nieprzemijającą.

Gdy w roku 1873 zaczęła wychodzić *Gazeta Sądowa*, Machczyński wybrany został członkiem komitetu redakcyjnego, w którym zasiadał przez lat kilkanaście, bo do 1885 roku. Głośne także bywały wówczas jego wnioski, jako już prokuratora senatu, wygłaszane piękną polszczyzną. Bystrość poglądów znakomitego prawnika, wysokie pojęcia o idei sprawiedliwości, umiejętność grupowania faktów i wydobywania z nich promieni prawdy, zwabiały do sali obrad sądowych licznych słuchaczy ze sfery wyborowej inteligencyi. Wnioski, zwłaszcza w sprawie barona Rudolfa von Tresnow o zabójstwo, zostały z rozkazu głównego dyrektora Komisyi sprawiedliwości ogłoszone w r. 1873 w *Gazecie Sądowej*, gdyż czyniły zaszczyt nie-

normalnej pracy w Sejmie. Celem tej obstrukcyi jest wymuszenie ustępstw, a nie obrona przeciw krzywdom.

Mowca oświadczył imieniem Koła polskiego, że ono skłonne i gotowe jest dążyć w sposób pokojowy do załatwienia wszystkich kwestyj spornych w sprawie Uniwersytetu ruskiego, o ile nie idzie o naruszenie najżywotniejszych interesów narodu polskiego. Koło polskie pragnie, by dano Rusinom, o ile to możliwe, to, czego żądają. ale bez naruszenia interesów polskich. Trzeba znaleźć rozwiązanie, które umożliwiłoby zgodne współżycie obu narodów. Ta sama zasada porozumienia się obu narodów istniała zawsze i istnieje we wszystkich podobnych kwestyach uniwersyteckich. Przeciwnem zaś tej zasadzie byłoby, gdyby chciano w jakikolwiekbądź sposób kwestyę Uniwersytetu rozważać w sposób jednostronny.

Rusini powinni skorzystać z obecnej sytuacyi, nadzwyczaj dla nich pomyślnej, wśród której u miarodajnych czynników polskich znajdują skłonność do zadośćuczynienia ich wszystkim żądaniom. Powinni wyzyskać tę sytuacyę, zarówno dla dobra Polaków jak i Rusinów. Jest to obowiązkiem reprezentantów obu narodów.

Mowca oświadczył wkońcu, że Koło polskie jest gotowe do tej pokojowej pracy.

*Obstrukcyjne wnioski p. Wassilki.*

Następnie p. Wassilko wniósł, aby posiedzenie odroczono do popołudnia. Wniosek ten odrzucono. Żądania p. Wassilki, aby nad jego wnioskiem głosowano imiennie, przewodniczący p. Kramarz nie uwzględnił, oświadczając, że idzie tu o zwykły wniosek formalny, a dopuszczenie głosowania imiennego nad wnioskiem czysto formalnym zostało przez nowelę do regulaminu zastrzeżone władzy dyskrecyonalnej przewodniczącego.

P. Wassilko zażądał następnie, aby stwierdzono stosunek głosów, ale p. Kramarz odpowiedział mu, że zapóźno zgłasza swój wniosek, gdyż głosowanie już dawno ukończone.

*Dalsza dyskusya.*

P. Głąbiński oświadczył, że Polacy pragną Administracyi zgodnej z duchem czasu. Konieczne jest, aby komisya reformy administracyi zwróciła uwagę na to, że ludność pragnie rychłego zakończenia tej pracy. Administracya centralna musi zastosować się do potrzeb czasu i porzucić tendencye centralistyczne. Dla postępowania zarządu centralnego charakterystyczne jest — powiada mowca, — że projektu na budowę nowego Uniwersytetu lwowskiego nie sporządzono na miejscu, lecz w Wiedniu.

Mowca domaga się od Rządu należytej opieki nad gospodarstwem i handlem, uwzględnienie uchwał Sejmu galicyjskiego co do budowy i utrzymania dróg, rozszerzenia sieci telegraficznej i telefonicznej, rozszerzenia kolei głównych i przyspieszenia przedłożenia o budowie kolei lokalnych. Żąda też uwzględnienia propozycyi galicyjskiej Rady szkolnej krajowej w sprawie upaństwowienia szkół średnich prywatnych, na którem to polu w ostatnim czasie zapanował zastój. Równocześnie z reformą finansów Państwa powinna być przeprowadzona sanacya finansów krajowych, dalej powinna być przeprowadzona sanacya podatku domowego, zwłaszcza domowo-klasowego.

Następnie mowca zbijał wywody p. Malika, jakoby Państwo było bliskie bankructwa. Finanse Państwa pomimo wzmożonych wydatków wykazują elastyczność. Natomiast kwestyą jest, czy dochody normalne wystarczą na pokrycie nowych potrzeb.

Dalej polemizował mowca z wywodami Rusinów. Rusini zawikłali kwestyę uniwersytecką przez to, że z jednej strony reklamowali swe pretensye do Uniwersytetu ruskiego, z drugiej zaś domagali się samodzielnego dla siebie Uniwersytetu. Polacy nie przeczą, że w Uniwersytecie lwowskim istnieją postanowienia na korzyść języka ruskiego, i że liczba studentów ruskich jest tak wielka, iż tworzy materyał dostateczny dla nowego Uniwersytetu. Polacy nie są przeciwni żądaniu Rusinów, ale niech spełnienie tych żądań nie odbędzie się kosztem interesów polskich.

Na uwagę p. Wassilki, że może byłoby rzeczą możliwą wydrzeć Uniwersytet lwowski Polakom, którzy już posiadają jeden Uniwersytet w Krakowie, mowca oświadcza, że w Austryi nie znalazłby się ani taki Rząd, ani parlament, który zgodziłby się na wydarcie jakiemuś narodowi jego przybytku kulturalnego. Taki krok byłby przeciwny ustawie Państwa austryackiego i musiałby podkopać warunki jego istnienia. Założenie Uniwersytetu lwowskiego przez Józefa II. i Franciszka I. nastąpiło nietylko ze względów kulturalnych, ale i politycznych. Polacy zdawien dawna ze specyalnem zamiłowaniem oddawali się studyom naukowym.

Mowca przedstawia w dalszym ciągu swej mowy historyę Uniwersytetu lwowskiego i wskazuje, że obecnie Polacy poza granicami Austryi nie mają żadnego Uniwersytetu i tylko w Galicyi posiadają dwa Uniwersytety, na które uczęszcza przeszło 7000 słuchaczy, z tego we Lwowie około 4000. — Rozstrzygnięta ma być teraz kwestya, czy Rusini mają nadal zachować swe oddzielne prawa na Uniwersytecie lwowskim, czy też utrzymać swą oddzielną narodową Akademię. Mowca zawsze przedtem, a od r. 1907 jako prezes Koła polskiego, oświadczył się za tą drugą ewentualnością, gdyż przyszedł do przekonania, że wspólna nauka uczniów dwu w walce politycznej pozostających narodowości na tym samym Uniwersytecie i w tej samej miejscowości, nie byłaby korzystna dla żadnego z obu narodów. Przy tem przekonaniu pozostaje mowca także obecnie i takie jest także przekonanie Koła polskiego. Należy uwolnić Uniwersytet od walk politycznych, jeśli ma sprostać swym celom naukowym. Zadanie Uniwersytetu ruskiego jest tylko jednym z punktów długiej listy żądań ruskich. Nie można ze 14 żądań ruskich wyciągać jednego i wymuszać go. Pod przymusem Polacy nie ustąpią.

Co do stanu prawnego w Uniwersytecie lwowskim, mianowicie czasu jego polonizacyi, to trzeba odróżnić prawo formalne od rzeczywistego. Formalne prawo weszło w życie dopiero w latach 1879 i 1882, w którym to czasie na podstawie Najwyższej decyzyi z tych lat, język polski uznany został za urzędowy, egzaminacyjny i wykładowy i zaprowadzony został jako ogólnie normalny, podczas gdy dla języka ruskiego wydano pewne rozporządzenie wyjątkowe. Faktyczna polonizacya Uniwersytetu nastąpiła 10 lat przedtem, tak, że decyzya Najwyższa sankcyonowała tylko stan faktyczny. Mowca wskazuje wkońcu na to, że Polacy przed rokiem 1871 posiadali na Uniwersytecie lwowskim wszystkie katedry, że Sejm w r. 1868 powziął uchwałę w sprawie polskiego języka urzędowego i naukowego na Uniwersytecie lwowskim, przy równoczesnem zatrzymaniu katedr ruskich.

W sprawie reformy wyborczej mowca oświadcza, że Polacy gotowi są w kuryi wiejskiej i miejskiej przyznać ilość mandatów, odpowiadającą stosunkowi ludności. Polacy nie domagają się żadnych prerogatyw, ale nie mogą dopuścić do ukrócenia swych praw. Kompromis będzie możliwy, ale jest rzeczą niedopuszczalną, by Rusini ze swego obszernego programu politycznego wyjmowali jeden punkt i chcieli go przeprowadzić bez porozumienia z Polakami.

Na tem obrady przerwano.

*Posiedzenie popołudniowe.*

Na posiedzeniu popołudniowem przemawiali pp. d'Elvert, Stanek, Bugatto, Pacher i Seitz.

P. Seitz oświadczył, że gdyby Rusini usiłowali rozbić parlament, to spotkaliby się z jak najostrzejszą opozycyą ze strony socyalnych-demokratów. Na tem wyczerpano listę mowców.

Nastąpiły sprostowania faktyczne.

P. Dniestrzański wygłosił pod pozorem sprostowania faktycznego dłuższą mowę obstrukcyjną. Następnie przemawiał p. Petruszewicz, poczem posiedzenie zamknięto.

Dziś dalszy ciąg obrad komisyi.

**Z komisyi wojskowej.**

Wczorajsze posiedzenie przedpołudniowe komisyi wojskowej wypełniło w zupełności przemówienie p. Okuniewskiego, który dopiero po południu skończył swą mowę.

Następnie przemawiał p. Daszyński, poczem p. Baczyński uczynił wniosek o otwarcie ponownie dyskusyi nad trzecią grupą przedłożenia wojskowego i podziału tej grupy na trzy części.

Ponieważ na zapytanie przewodniczącego p. Pogačnika komisya przeciwko zreasumowaniu powziętej swego czasu uchwały, by dyskusyę specyalną odbyć w 7 grupach, nie podniosła sprzeciwu, uznał przewodniczący tę uchwałę za zreasumowaną. Wniosek p. Baczyńskiego odrzucono 27 głosami przeciw 8.

Zabrał głos p. Eugeniusz Lewicki i przemawiał 4 i pół godziny.

Po przemówieniu p. Lewickiego obszerną listę mowców wyczerpano w ten sposób, że jedni z mowców przemawiali po kilka minut, inni zaś kazali się wykreślić, wreszcie inni ograniczyli się tylko do postawienia rezolucyi.

P. Haller uczynił wniosek dodatkowy do § 13, aby na rok 1912 pobrano 78.003 ludzi do armii czynnej i marynarki, a 20.715 do obrony krajowej. Wniosek ten czyni zbędnem przedkładanie osobnej ustawy o poborze rekruta na rok 1912.

Następnie zabrał głos p. Baczyński.

Posiedzenie komisyi wojskowej trwało całą noc.

P. Baczyński, który zaczął mówić wczoraj o godz. pół do 11 w nocy i przemawiał częścią po niemiecku, częścią po rusku, o godzinie 8 rano jeszcze mówił.

O godz. 5 i o pół do 8 prosił mowca o przerwę, które też przyznano mu na dziesięć minut.

Sala posiedzeń prawie pusta. P. Minister obrony krajowej i szef sekcyi Reuter wytrwali całą noc na posiedzeniu.

Prezes Pogačnik przewodniczył cały czas od wczoraj (godzina 10 rano z małemi przerwami, a od godziny 12 w nocy bez przerwy). Wedle porannych dopesz p. Baczyński zamierzał mówić do godziny 10 przed południem.

# Sprawy krajowe.

*(Przyznane premie z fundacyi Franciszka Kochmana, przeznaczone dla literatów polskich).*

☐ Pod przewodnictwem członka Wydziału krajowego p. Mieczysława Onyszkiewicza zebrała się wczoraj w południe komisya konkursowa powołana do oceny dzieł nadesłanych na konkurs z fundacyi Franciszka Kochmana, przeznaczony na premiowania dzieł literatów polskich.

Na konkurs nadesłano 41 dzieł, które komisya rozdzieliła do oceny pomiędzy członków swych na pierwszem posiedzeniu, odbytem w kwietniu b. r.

W obradach wczorajszych komisyi wzięli udział pp. prof. Uniwersytetu lwowskiego dr. Gustaw Roszkowski jako kurator fundacyi;

---

zawisłości zdania i sprawiedliwości sądownictwa polskiego wobec natarczywych zabiegów i nacisków ze stron obcych, a interesowanych w tej drażliwej sprawie.

Oprócz rozpraw prawniczych, ogłaszanych jako artykuły wstępne w *Gazecie Sądowej*, ukazała się też w r. 1882 ważna praca Machczyńskiego w *Bibliotece Warszawskiej* p. t. „O pełnomocnikach gminnych". Praca ta wyszła i w osobnej odbitce, a jako źródłowa, głębszego znaczenia narodowego i społecznego, zaliczona też była do tych, co mają wartość nieprzemijającą.

Znakomity obywatel, Ludwik Górski, w cennem swojem dziele „O obowiązkach większej własności ziemskiej", powołuje się na nią z uznaniem; obszerny jej rozbiór dała *Gazeta Warszawska* w maju 1882 r.

W roku 1876 w sądownictwie polskiem nastąpił przewrót, tak zwana przez rząd „Reforma"; Machczyński nie mógł się pogodzić z nowymi stosunkami, i chociaż ofiarowywano mu miejsce członka Izby sądowej, złożył urzędowanie. W pracy społecznej i literackiej znalazł pole do służenia Ojczyźnie. Wśród zajęć w wydziale administracyi ogólnej w warszawskiem Tow. dobroczynności i wśród innych zatrudnień, został w r. 1882 członkiem zarządu w Tow. osad rolnych i przytułków rzemieślniczych, a od r. 1883 przez cztery lata następne był wybierany przez komitet osad, tak za prezydencyi Feliksa Sobańskiego, jakoteż za Ludwika Górskiego, jednomyślnością wszystkich głosów prezesem zarządu, oraz członkiem komitetu Tow. osad rolnych. Jako przewodniczący zarządu oddał się całkowicie i serdecznie osadom rolnym. Uporządkował ich interesy materyalne, podniósł świetność odczytów publicznych na dochód zakładu, jednając im znakomitych prelegentów w kraju i za kordonami. Zarządzenia jego w Studzieńcu były nacechowane światłemi dążeniami wychowawczemi; uprosił dawnego niegdyś kolegę z kursów prawnych, Arcybiskupa Popiela, aby zjechał do Studzieńca i udzielił chłopcom tym, ofiarom braku opieki tak rodzicielskiej, jak i szkolnej, sakramentu bierzmowania. Dostojny Pasterz, jak prawdziwy kapłan i ojciec, przez kilka dni wśród nich pracował, zostawiając ślad niezatarty swych promiennych usiłowań wśród studzienieckiej osady.

Machczyński, wobec represyi rządowej, panującej podówczas w Królestwie Polskiem, musiał też walczyć o autonomię osad rolnych, gdy przyszło bronić warstatów rzemieślniczych dla chłopców w Studzieńcu od podejrzeń władzy, że one są szkołami i że należy w nich zaprowadzić regulamin i język wykładowy szkolny. To też, póki, jak na wyłomie, stał na czele zarządu osad, nie przyszło w Studzieńcu do żadnych zmian radykalnych.

Nie było to małą, ani łatwą rzeczą prowadzić interesy takiej instytucyi publicznej i wśród tak wyjątkowo niepomyślnych okoliczności. Machczyński dla dobra użytecznej sprawy długo stawiał im czoło i dopiero w r. 1887, pomimo znów jednomyślnego wyboru, stanowczo złożył swój mandat.

Za jego rozumnym, bezinteresownym i pełnym poświęcenia współudziałem, instytucya osad rolnych zyskała poważne znaczenie w społeczeństwie, światłą organizacyę wewnętrzną i uporządkowaną gospodarkę materyalnych zasobów.

Po uwolnieniu się od nużących obowiązków przewodniczącego w zarządzie osad rolnych, Machczyński odzyskał czas i myśl swobodną do zajęcia się pracą na polu literackiem. Wkrótce też zaczęły się pojawiać na szpaltach pism krajowych nowe jego rozprawy. Mnogość ich w połączeniu z dawniejszemi i ich rozmaitość pozwalałaby podzielić je na trzy oddzielne grupy, z których każda zasługiwałaby na osobne, zbiorowe wydanie.

Do pierwszej grupy należałyby prace prawnicze, — do drugiej polityczne artykuły, broszury, studya, których choć kilka tytułów wymienić się godzi, jak n. p.:

„O projektowanej reformie administracyjnej w Galicyi" (*Biblioteka Warszawska*. 1881).

„List polityczny", jako jedna z odpowiedzi margr. Zygmuntowi Wielopolskiemu na jego list otwarty do Katkowa. (Wyszedł też w osobnej broszurze we Lwowie, nakładem Księgarni polskiej 1881 r.).

Studyum historyczno-polityczne p. t.: „Bismark contra Fryderyk III.". (*Bibliotekа Warsz.* 1880 i w małej ilości egzemplarzy, jako odbitka).

„Nazwy a istota rzeczy". O tak zwanych: ugodowcach i nieprzejednanych. (*Gazeta Warszawska* 1897).

„Powrotna fala narodów", artykuł historyozoficzny. (*Tygodnik Illustrowany*. 1899).

Do osobnego działu piśmiennictwa należą utwory Machczyńskiego z zakresu gospodarstwa łowieckiego i z belletrystyki myśliwstwa, w których autor wchodzi w gospodarkę łowiecką, przestrzegając przeciw bezmyślnemu tępieniu zwierzyny i troszcząc się o rozwój krajowego zwierzostanu.

Dusza polskiego myśliwego, którą autor od lat młodzieńczych do późnego wieku zachował, tryska życiem, tradycyą, animuszem ojców, swobodą, oraz malowniczością i poezyą prawdziwego miłośnika i przyjaciela przyrody.

Z tych kart zawiewa świeżość uczuć, myśli, młodzieńcza dzielność narodu, tak różna od dzisiejszej bezradnej nerwowości. Dlatego też „Mozajka wilcza", „W polu i w kniei", „Humoreski myśliwskie i obyczajowe", książka „O układaniu wyżłów", wyborna monografia „Zając", pierwszą nagrodą odznaczona na konkursie, cały szereg artykułów treści fachowej lub artystycznej w *Jeźdźcu i Myśliwym*, w *Łowcu Polskim*, kalendarzyki myśliwskie i inne, wszystko to powinnoby w zbiorowem wydaniu znaleźć miejsce na półkach biblioteki polskiego młodzieńca, który nie w sanatoryach ma się sztucznie odradzać, ale w ćwiczeniu młodych ramion, ze strzelbą w ręku w polu i w kniei swej ojczystej ziemi.

Ogniska zbiorowe dla spraw myśliwskich redakcye wydawnictw łowieckich, oddział warszawski racyonalnego myśliwstwa uznawały powagę zdania Machczyńskiego. Rada tego ostatniego zaprosiła go na członka komisyi dla zaprojektowania osobnego prawa łowieckiego dla Królestwa Polskiego, a w roku 1900 oddział warszawski Towarzystwa racyonalnego myśliwstwa, na nadzwyczajnem walnem zebraniu, ofiarował Machczyńskiemu godność członka honorowego. Na ogólnej zaś wystawie łowieckiej w Warszawie przyznano mu dyplom, artystycznie wykonany, widokami z naszych pól i kniei ozdobiony.

Machczyński był też humorystą. Humor szczery, dowcip prawdziwy, nie naciągany, wesoły, a wykwintny, czyniły jego „Humoreski myśliwskie i obyczajowe", wydane przez Polską Spółkę Wydawniczą w Krakowie, jego bajki polityczne i aforyzmy, zajmującemi i nieraz głębokiego znaczenia.

Jeden z wybitnych publicystów powiedział niegdyś:

„Bywają pośmiertne wspomnienia, po których przeczytaniu czujemy żal, żeśmy tych ludzi za ich życia nie znali, żeśmy nie odczuli kojącego wpływu ich indywidualności".— Do takich należał Machczyński.

Kiedy 28 czerwca 1911 roku, przyjaciele i druhowie Konrada, na własnych rękach z kościoła św. Aleksandra w Warszawie, przenosili go na wóz żałobny, społeczeństwo odczuło, że z temi zwłokami zstępuje do grobu jeden z mężów rzadkich, siłą charakteru i pracy związany serdecznie z narodem, jeden z ostatnich dawnych polskich prawników w Królestwie o rozległej nauce, talencie pisarskim i obywatelskim charakterze....

Bibliotekę swoją prawniczą Machczyński ofiarował Warszawskiemu Towarzystwu naukowemu, — tamże w sali posiedzeń umieszczono medalion ofiarodawcy.

Dzieła prawnicze będą jego pamięć utrwalać w polskiem społeczeństwie; a wykonany przez artystę rzeźbiarza p. Czesława Makowskiego medalion, przekaże przyszłości tę piękną głowę, rysy szlachetne i poważne, oraz wyraz rozumu, uczucia i dobroci, które były odbiciem jego niezwykłej duszy.

dr. Ludwik Kubala, emeryt. prof. gimnazyalny. historyk; dr. Antoni Małecki, członek Akademii Umiejętności w Krakowie; dr. Maryan Raciborski, prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie; dr. Tadeusz Pilat, członek Wydziału krajowego; dr. Tadeusz Wojciechowski, członek Akademii Tmiejętności w Krakowie; ar. Ignacy Zakrzewski, prof. Uniwersytetu lwowskiego, i dr. Benedykt Dybowski, emeryt. profesor Uniwersytetu we Lwowie.

Członek Akademii Umiejętności p. Władysław Łoziński usprawiedliwił swą nieobecność, składając osobno swoje votum.

Komisya konkursowa omówiła na wstępie wczorajszego posiedzenia nadesłane na konkurs dzieła, przyczem zgodzono się, że żadna z nadesłanych dzieł nie posiada wybitnego tytułu do nagrody.

Wobec tego, że komisyi konkursowej służy prawo wynagrodzania i takich dzieł, które na konkurs nie zostały nadesłane, komisya skorzystała z tego prawa i przyznała nagrody:

I. W kwocie 2000 koron dr. Ludwikowi Kubali za pracę historyczną pod tytułem: „Wojna Moskiewska".

II. W kwocie 1000 koron Tadeuszowi Korzonowi za dzieło pod tytułem „Historya wojen Napoleońskich".

Dodać należy, że gdy pierwszy z członków komisyi wspomniał o pracach dr. Kubali, prof. Kubala opuścił natychmiast salę obrad i już na posiedzenie nie wrócił.

## Francuska ustawa urzędnicza.

Przed kilku dniami wniesiono we francuskiej Izbie deputowanych projekt nowej ustawy urzędniczej.

Wedle informacyj *Köln. Ztg.* w motywach powiedziano, że celem ustawy nie jest wyłącznie poprawa doli materyalnej i moralnej urzędników zajętych we francuskiej służbie państwowej. Ustawa zakreśla także wyraźnie granice ich obowiązków. Administracya, oświadcza owo uzasadnienie, nie jest bronią, która wedle upodobania mogłaby zwrócić się przeciwko ogółowi. Przeciwnie: jest ona stworzona dla tego właśnie ogółu i jemu służyć musi, nie on zaś jej służyć.

Projekt obejmuje 38 artykułów, z których pierwszy zawiera przepisy o warunkach uzyskania posady rządowej, o przeniesieniu, o zwolnieniu z urzędu, o działalności sprzecznej ze stanowiskiem urzędnika i t. p.

„Żaden urzędnik — czytamy w projekcie ustawy — nie może bez pozwolenia kompetentnego ministra, łączyć urzędu swego z innym zawodem, lub innem zajęciem, które daje mu prawo do wynagrodzenia pieniężnego. W czasie wykonywania urzędu nie może żaden urzędnik państwowy być członkiem Rady nadzorczej finansowego, przemysłowego lub handlowego Towarzystwa, a wyjątek stanowią tylko upoważnione przez rząd stowarzyszenia kooperatywne".

Co do prawa tworzenia związków zawodowych postanawia projekt, że urzędnicy, z wyjątkiem tych, którzy należą do władzy wykonawczej, mogą łączyć się z sobą dla ochrony swych interesów zawodowych w stowarzyszenia podlegające przepisom ustawy o stowarzyszeniach z r. 1901, lub w syndykaty odpowiadające przepisom ustawy z r. 1884. Stowarzyszenia takie winny być zgłoszone do kompetentnej władzy i nie mogą mieć żadnych celów politycznych.

Stowarzyszenia i syndykaty urzędnicze składać się mogą wyłącznie z urzędników, należących do tej samej władzy centralnej, departamentowej lub gminnej, podległych temu samemu ministerstwu. Mogą one także składać się z urzędników, którzy pomimo, że należą do różnych dykasteryj i podlegają różnym ministerstwom, jednakowoż piastują urząd tego samego stopnia.

Stowarzyszeniom urzędniczym przysługuje prawo, przedstawiania swych życzeń wprost ministerstwu z pominięciem zwykłej drogi urzędowej.

Wszelkie inne związki i zgrupowania urzędników — niżli wymienione powyżej — są zabronione.

Art. 35 postanawia: „Stowarzyszeniom i Związkom zabrania się wzywać urzędników do gromadnego, równoczesnego porzucenia służby". Za przekroczenie tych postanowień z zakresu prawa koalicyjnego ustanawia Związek na kierowników syndykatów, Stowarzyszeń i Związków grzywny pieniężne w wysokości 100 do 300 franków, w wykach zaś ponownego zawinienia grzywny w podwójnej wysokości, jako też karę więzienia od 6 dni do jednego roku, dane Stowarzyszeniu, syndykaty lub Związki mogą być rozwiązane w myśl postanowień ustaw z r. 1884 i 1891.

## KRONIKA.

*Lwów, 14 czerwca.*

**Kalendarz.**

Sobota (15 czerwca):

Wita i Mod. — Witolda. — Nykyfora.

Wschód słońca o godzinie 3 18 rano, zachód słońca o godzinie 7 30 po południu.

**Temperatura.** O godzinie 12 w południe + 29 stopni C.

□ **JE. P. Marszałkowi krajowemu Stanisławowi hr. Badeniemu** wręczył wczoraj Rektor Uniwersytetu lwowskiego prof. dr. Finkel, wraz z dziekanem wydziału medycznego dr. Rydygierem, dyplom doktora medycyny *honoris causa.*

□ **Z Wydziału krajowego.** Mimo, że nominacya nowego Marszałka krajowego nie została jeszcze urzędownie ogłoszona, JE. P. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni, po pożegnaniu się wczoraj z urzędnikami Wydziału krajowego, zdał urzędowanie w ręce swego zastępcy dr. Tadeusza Pilata, który przewodniczył już dziś na radzie Wydziału krajowego.

JE. Stanisław hr. Badeni wyjeżdża dziś wieczorem do Wiednia, zkąd udaje się na kuracyę do Karlsbadu.

□ **Mianowania.** Wydział krajowy zamianował w krajowym Zarządzie sprzedaży soli: Szczęsnego Pospiecha kontrolorem, Eugeniusza Nowotnego i Szymona Białasa asystentami rachunkowymi, Waleryana Kwaśniewskiego zarządcą III. kl., Emanuela Łozińskiego praktykantem, oraz Franciszka Struszkiewicza aplikantem.

— **Z Akademii Umiejętności w Krakowie.** Posiedzenie wydziału historyczno-filozoficznego odbędzie się w poniedziałek, dnia 17 b. m. o godzinie 5 po południu. Porządek dzienny. 1. dr. Rafał Taubenschlag: Studya z zakresu rzymskiego prawa opiekuńczego.

— **Z Uniwersytetu.** P. Joachim Metallman, rodem z Krakowa, otrzymał w Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora filozofii, p. Stanisław Rouppert z Warszawy, stopień doktora wszech nauk lekarskich a p. Józef Romański, z Krakowa, stopień doktora praw.

— **W sprawie strajków młodzieży.** JE. P. Minister wyznań i oświaty reskryptem z dnia 26 maja 1912 l. 1088 K. U. M. polecił, aby do przepisów dyscyplinarnych dla uczniów szkół średnich, seminaryów nauczycielskich, szkół handlowych i przemysłowych dodano następujący paragraf, mający na celu zapobieżenie strajkom młodzieży szkolnej:

W razie większych wykroczeń młodzieży szkolnej przeciw porządkowi szkolnemu, tudzież w razie samowolnego, polegającego na zmowie opuszczenia nauki szkolnej przez uczniów, mają być winni pociągnięci do surowej dyscyplinarnej odpowiedzialności, w razie zaś potrzeby ma być zarządzone zamknięcie całego zakładu albo poszczególnych klas, z zastrzeżeniem nowych wpisów na wypadek ponownego otwarcia zakładu (klas).

— **Korso kwiatowe.** W niedzielę d. 16 b. m. odbędzie się pod protektoratem Pani Namiestnikowej Zofii Bobrzyńskiej na dochód zjednoczonych towarzystw kolonij wakacyjnych korso kwiatowe powozów i automobilów, połączone z weselem krakowskiem i banderyą, w której wezmą udział słuchacze Akademii rolniczej w Dublanach. Szereg powozów, przystrojonych kwiatami, wyruszy o godz. 5 po południu pod przewodnictwem radnego miejskiego p. Witolda Traczewskiego z Pohulanki ulicami: Kochanowskiego, pl. Bernardyńskim, Akademicką i Zyblikiewicza na Plac powystawowy, gdzie odbędzie się publiczne premiowanie najpiękniej ustrojonego powozu i walka kwiatowa. Korso automobilów odbędzie się o tej samej porze z placu sejmowego. W korsie weźmie udział szereg pięknych pań z towarzystwa lwowskiego, a szlachetny cel, któremu dochód ma być poświęcony, wywoła niewątpliwie żywe zainteresowanie korsem wśród szerokich sfer publiczności.

— **Dr. Adolf Chybiński,** znany działacz na polu historyi muzyki, obejmuje z początkiem przyszłego roku szkolnego kierunek nauki teoryi, harmonii, kontrapunktu i historyi muzyki w szkole muzycznej Sabiny Kasparek.

Na wykłady będą mogli uczęszczać słuchacze i słuchaczki, nie należące do szkoły.

— **»Dzień dzieci«.** W najbliższą niedzielę urządza komitet zjednoczonych towarzystw humanitarnych pod protektoratem Pani Namiestnikowej Zofii Bobrzyńskiej „Dzień dzieci". Cel tego humanitarnego przedsięwzięcia naprawdę piękny, ofiarowany bowiem w „Dniu dzieci" grosz przypadnie takim godnym najgorętszego poparcia instytucyom, jak: Tow. Dzieciątka Jezus, Dom sierot na Grodeckiu, Kolonie wakacyjne dla dziewcząt w Prusowie, Kolonia dla dzieci izraelickich w Dębinie, Lecznicza kolonia w Rymanowie i Kolonia dla uczniów szkół średnich w Lisku.

Celem ułożenia programu „dnia dzieci", odbyło się wczoraj w Pałacu Namiestnikowskim, w wielkiej sali przyjęć, zebranie komitetu, oraz zaproszonych do udziału w jego pracach osób. Przybyło przeszło 100 osób w tej liczbie mnóstwo pań, oraz reprezentanci instytucyj i towarzystw, na których dochód odbędzie się „dzień dzieci". Przybyłych powitała w serdecznych słowach Pani Namiestnikowa Bobrzyńska, poczem omawiano w ożywionej dyskusyi szczegóły programu.

Przez cały dzień odbywać się będzie po mieście sprzedawanie niebieskich wstążeczek z napisem „Dzień dzieci" po 10 hal. od sztuki. Karota wszelka wykluczona. „Dzień dzieci" obudził ogólne, a żywe zainteresowanie wśród naszej publiczności.

— **III. polski Kongres przeciwalkoholowy.** Wśród usiłowań zmierzających do naprawy naszego życia narodowego podniesiono lat temu dziesięć hasło walki z alkoholizmem. Ruch wstrzemięźliwości, oparty na badaniach naukowych, wykazujących związek alkoholizmu z najważniejszymi przejawami życia społecznego, stał się wspólnem dążeniem wszystkich narodów i państw cywilizowanych, wciągając w szeregi walczących coraz liczniejsze i wybitniejsze osobistości ze świata naukowego i politycznego. U nas znalazł on także zrozumienie, na jakie zasługuje, jak dotąd jednak wśród sfer jeszcze nielicznych. Szeroki ogół nie wie więc i nie ocenia dostatecznie jak wielkie szkody moralne i materyalne wyrządza alkoholizm, w jakim stopniu jest on zaporą na drodze postępu jednostkowego i zbiorowego. W czasie od 5 do 7 lipca b. r. odbędzie się we Lwowie polski Kongres przeciwalkoholowy, połączony z wystawą antyalkoholową. Zadaniem jego jest omówienie najważniejszych spraw związanych z alkoholizmem, zaznajomienie społeczeństwa z ważnością samej kwestyi, jako też z wynikami najnowszych badań nad alkoholizmem. Kongres ten może i powinien mieć wpływ doniosły na dalszy rozwój życia społecznego i narodowego.

78)

## CZARODZIEJKA Z GUILDO.

*(Pierre Sales. Le trésor du Guildo).*

Część druga.

XI.

(Ciąg dalszy).

Komoda została oddana kupcowi; Arnold i Berta sami poszli szukać innej w hotel des Pentes. Nic tam nie znaleźli, biegali po wszystkich składach; pozwalali się oszukiwać; sprzedano im za trzy tysiące franków naśladownictwo starożytności szkaradnie wykonane, które uznali za rzecz wspaniałą, pomimo drwiącego uśmiechu Klaudyusza. I zgodnie z panem Champagney wyrobili sobie jedno przekonanie: oto, że Klaudyusz, nie mając już dość pieniędzy, kazał kupcom dawać sobie prowizye. A chociaż byli pewni, że pałac kupili bardzo tanio, wytłumaczyli sobie zwolna, że Fergusson musiał mieć jakiś ukryty powód, aby prędko pozbyć się domu i Klaudyusz otrzymał od niego porękawiczne.

Nikt się nie ośmielił uczynić mu nieprzyjemnej aluzyi, ale gdy przyszło do stanowczego podziału pokoi, pokazało się, iż Berta potrzebuje koniecznie dużego pokoju, przeznaczonego początkowo dla Klaudyusza, na swój skład bielizny. Ofiarowano Klaudyuszowi pokoik dziecinny, na poddaszu, z mocno ściętym sufitem. Zapewne, że mogliby mu dać, gdy nie będzie zajęty, apartament gościnny, na drugiem piętrze; ale wkrótce państwo de Kermeric mają tam zamieszkać, ponieważ Berta prosiła, aby przyjechali do niej na dwa lub trzy miesiące. Klaudyusz nie pozwolił sobie na żadną złośliwość, powiedział tylko ze swoim zagadkowym uśmiechem:

— Moja mała Berto, jeżeli zgodziłem się mieszkać u was, to tylko dla tego, żeby się wam nie sprzeciwiać; lecz wolę moją niezależność, mój klub...

I wrócił na dawne mieszkanie, nie doznając zbyt wielkiego zmartwienia po tem ostatniem rozczarowaniu; poddał się tej ostatniej próbie jedynie, aby sobie nie mieć nic w sumieniu do wyrzucenia. A z drugiej strony, był bardzo zadowolony, że nie będzie mieszkał pod jednym dachem z baronem de Kermeric...

W tydzień później Emelina i Rajmund zjechali do Paryża, przyjmując gościnność jako wywdzięczenie się za tę, której udzielili Arnoldowi i Bercie w la Frochais, w letnich miesiącach.

Dwie młode pary małżeńskie, zawsze dobrze z sobą się rozumiały; Berta bawiła się w młodą mateczkę ze swoim siostrzeńcem, Emelina zawsze była zadowolona mogąc zbliżyć się do brata, którego bezwątpienia więcej kochała niż on ją kochał; Rajmund i Arnold byli ogromnie zaprzyjaźnieni, szczególnie od chwili, gdy łączyły ich te same interesy i od kiedy przewidywali, że dzięki panu Champagney, majątek ich urośnie w dziesięć kroć... Lecz długi spokój, w jakim wszyscy żyli, został dość szybko zmącony niedługo po przyjeździe Kermericów do Paryża.

Z początku były same przyjemności: świetny obiad wydany przez Fergussonów dla sąsiadów, na którym szampan się lał skandalicznie, do tego stopnia, że Betsy nie mogła napominać męża, gdyż sama szła aż nadto za jego przykładem. Następnie kilka wieczorów u znajomych, lub w teatrach, na które Emelina szła tylko po to, aby towarzyszyć swoim najbliższym, ale wkońcu i sama się rozruszała. Ich „czwórka" zaczynała być znana, zawsze zgodna, do której Klaudyusz rzadko należał jako piąty. Lecz po upływie miesiąca, Emelina uczuła się lekko niedysponowana i musiała zostawać w domu. Lekarz nakazał wypoczynek przez dwa lub trzy tygodnie.

I zaraz na drugi dzień, ulegając tej konieczności, dwaj panowie snuli się po całym pałacu, jak dusze w czyścu. Skończywszy palić swoje cygara, nie wiedzieli sami co z sobą zrobić. Emelina ulitowała się nad nimi.

— Idźcież do teatru, albo do klubu, moi kochani!

Chciała nawet zmusić bratowę, żeby im towarzyszyła; ale Berta się wymawiała, a Arnold oświadczył, że nie można pozwolić, aby młoda matka została sama jedna. Z drugiej strony Rajmund zapewniał, że ma rachunki do przeglądania... Nie wyszli więc tego wieczora; lecz nazajutrz, pozwoliwszy się nieco prosić, zgodzili się wyjść po obiedzie. Wrócili bardzo grzecznie około jedenastej, a Berta i Emelina winszowały sobie, że mają tak rozsądnych mężów.

Od tej pory, gdy wychodzili codziennie wieczorami, zawsze pod pretekstem, że udają się do klubu, obie panie przyzwyczaiły się nie narzekać na nich i zasypiały całkiem spokojnie.

Lecz pewnej nocy, budząc się około czwartej, aby dziecko nakarmić, Emelina ujrzała, że niema przy niej męża. W tej samej chwili pokazał się, wychodząc w nocnej tualecie z gabinetu, wsunął się szybko do łóżka, mówiąc:

— Wstawałem przed chwilą, moja droga.

Nieufnie... egle, Emelina wyciągnęła rękę dotykając pościeli Rajmunda: prześcieradło było zimne; spojrzała na poduszkę: była wydęta, jak świeżo położona. Doznała całkiem świadomego wrażenia, że mąż jej skłamał. Och! co za okrutna boleść! i przez kilka minut zdawało jej się, że nie będzie mogła nakarmić dziecka, które mamka jej przyniosła. Lecz po dotknięciu tych świeżych ustek, tych rączek ukochanych, uznała się od razu tylko matką; chciała uwierzyć, iż rzeczywiście Rajmund tylko wstawał na chwilę, że to wszystko było rzeczą całkiem naturalną.

Nazajutrz mąż jej wcale nie opuszczał na trzeci dzień wyszedł, ale wrócił o jedenastej, gdy jeszcze czytała. Powiedziała sobie, że jej podejrzenia były z pewnością bezpodstawne. A przecież każdej nocy budziła się przynajmniej raz, a przekonawszy się, że jest przy niej, zasypiała uspokojona.

W tydzień później, o drugiej w nocy, podniosła się nagle na łóżku. Nie potrzebowała patrzeć, czuła, że go niema; we śnie nawet zrozumiała, że jest sama. I zazdrość straszliwa w serce ją ugryzła.

— Och! ten człowiek, którego tak ubóstwiałam, któremu tak byłam wierna.... i.... który.... Boże! Co może robić poza domem tak późno?... Jeżeli mi nic nie opowiada, nie przyznaje się, o której godzinie wraca, a więc robi coś złego.... O Rajmundzie, Rajmundzie, czy podobna?... Czy to doprawdy ty?... Czy to on?...

O co za nieopisane cierpienie! Straszne podejrzenie... Rajmund, jej Rajmund tak wierny, prowadzi się już w tak lekkomyślny sposób!...

— A mój brat wie o tem widocznie!... Och! Wszyscy ci mężczyźni!... Rozumieją się wzajemnie!...

Wstała z łóżka i zapominając, że jej bratowa śpi w pokoju pod nią, zaczęła przechadzać się szybkim krokiem. Za jakąś chwilę drzwi się otwały i niespokojny głos Berty dał się słyszeć:

— Cóż takiego, Arnoldzie, co się stało?

Emelina zapaliła światło i przez kilka minut dwie kobiety zdumione, milczące, patrzyły na siebie. Potem Berta spytała:

— Jakto? więc Arnolda także niema?... Myślałam, że jesteś cierpiąca, że Rajmund go wezwał i...

— Więc twego męża niema w domu?

— Tak samo, jak twojego.... Bo pan de Kermeric?...

(Ciąg dalszy nastąpi).

— **II. Konkurs Towarzystwa upiększenia miasta Lwowa i Towarzystwa miłośników ogrodnictwa we Lwowie** na przyozdobienie roślinnością okien, balkonów, wykuszy i ogródków przed domami rozpisały oba towarzystwa. Nagradzać się będzie tylko przyozdobienie okien, balkonów, wykuszy i ogródków przed domami, podnoszące estetyczny wygląd ulicy. O nagrodę konkursową ubiegać się mogą tylko amatorowie. Wynik konkursu ogłoszony zostanie w październiku. Nagrody stanowić będą artystyczne, specyalnie dla „Tow. upiększenia Lwowa“ fabrykowane wazony majolikowe — tudzież sortymenty roślin ogrodowych, ofiarowanych przez „Tow. Miłośników ogrodnictwa“ — oraz listy pochwalne. Ogrodnicy, zakłady ogrodnicze, pomocnicy i t. d., którzy pomagali przy dekoracyi roślinnej, otrzymają od Towarzystwa na żądanie i za pośrednictwem nagrodzonego, świadectwo, że pracą swą przyczynili się do uzyskania nagrody. Skład sądu konkursowego ogłoszony będzie później za pomocą dzienników.

— **T. S. L.** ogniste okaże się jako ogień sztuczny nad Placem powystawowym w dniu 15 b. m. W sobotę, tego dnia bowiem urządza koło T. S. L. im. T. T. Jeża festyn z tombolą o fantach równie wartościowych i pożytecznych, jak to miało miejsce zeszłego roku w czasie jarmarkowej tomboli także przez koło T. T. Jeża urządzonej. — Prócz zjawiska T. S. L. komponuje umyślnie dla Koła p. Rutkowski inne, dotąd nie widziane, wspaniałe ognie sztuczne.

— **Konsulat belgijski we Lwowie.** P. Henryk Macher, właściciel kopalń i rafineryi nafty, członek Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie, został ustanowiony konsulem belgijskim dla Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z siedzibą we Lwowie i otrzymał Cesarskie *exequatur* do wykonywania urzędu.

— **Stowarzyszenie przemysłowe fotografów.** Magistrat lwowski, jako władza przemysłowa I. instancyi dla miasta Lwowa, wydał orzeczenie organizacyjne stowarzyszenia przemysłowego zawodowych fotografów.

† **Ks. Franciszek Block,** długoletni przełożony ks. Misyonarzy we Lwowie przy kościele św. Kazimierza, zmarł przedwczoraj. Ś. p. ks. Block urodził się 8 grudnia 1832 r. w miejscowości Strzepa pow. Wejherowo (Prusy Zachodnie), kształcił się nasamprzód w gimnazyum w Chojnicy, następnie wstąpił do gimnazyum kleryków w Pelplinie. W r. 1856 wyświęcony na kapłana, pełnił obowiązki wikarego w Wąbrzeźnie, Białymbędzu, a potem przy tumie w Pelplinie. Zawsze cichy i spokojny, nie przyjął ofiarowanego mu probostwa w Pelplinie, lecz wstąpił do Zgromadzenie ks. Misyonarzy. W roku 1870 przebywał jako kapelan szpitala podczas wojny prusko-francuskiej pod Metz, Gors i Marslatour. Po kasacie Zgromadzenia ks. Misyonarzy w Prusach przeniósł się do Krakowa, a od r. 1879 przebywał we Lwowie, pracując niestrudzenie w szpitalach, więzieniach, jako doświadczony kierownik duchowy SS. Miłosierdzia, Stowarzyszenia Dzieci Maryi, zorganizowanego przy Domu św. Wincentego à Paulo.

Pogrzeb ś. p. Blocka odbył się dziś po nabożeństwie, odprawionem w kościele św. Kazimierza.

W pogrzebie, który prowadził JE. ks. Arcybiskup Bilczewski, wzięło udział duchowieństwo trzech obrządków, stowarzyszenia kościelne i Tow. dobroczynności.

† **Emil hr. Potocki** zmarł wczoraj w mieście naszem, w którem od lat wielu stale zamieszkiwał i powszechnie był znany. A nie tylko znali go wszyscy, nie tylko podziwiali jego szlachetną, wykwintną postać, lecz ci, którzy mieli kiedykolwiek sposobność zbliżyć się do niego, nie mogli się oprzeć urokowi tego istotnie niepospolitego człowieka, w którym wytworność form towarzyskich, łączyła się przedziwnie z wyjątkową szlachetnością poglądów, niewyczerpaną dobrocią serca i zawsze pogodnym, swobodnym i równym nastrojem ducha. Miły, uprzejmy, towarzyski, dowcipny bez cienia złośliwości, hr. Emil nie miał wrogów, a liczył mnóstwo wiernie sobie oddanych przyjaciół. W życiu publicznem nie brał udziału, chociaż sprawami publicznemi interesował się gorąco a do kraju był całą duszą przywiązany, co też stanowiło wybitną cnotę tej pięknej postaci, zaiste typowej, w najszlachetniejszem tego wyrazu znaczeniu. Wieść o jego śmierci rozeszła się rychło po mieście całem, budząc we Lwowie jak i w kraju żal szczery i serdeczny.

Ś. p. Emil hr. Potocki pochodził z gałęzi Potockich Pilawitów, tak zw. „Prymasowskiej, czyli Złotej Pilawy“, był synem hr. Adama, właściciela Buczacza, i Filipiny z baronów Dittmeier-Rusfelden, a bratem hr. Artura, ożenionego z hr. Młodecką i hr. Oskara.

Pogrzeb ś. p. Emila Potockiego odbędzie się jutro, w sobotę, o godzinie 11 przed południem, z domu żałoby (gmach hr. Skarbka) na cmentarz Łyczakowski.

† **Baron Witold Gozdawa Gostkowski,** c. k. komisarz powiatowy, zmarł w Krakowie w 38 roku życia. Przydzielony do służby w starostwie chrzanowskiem, pozyskał tam szybko uznanie zwierzchników, oraz tych wszystkich, z którymi w urzędowaniu zetknąć mu się wypadło. Pogrzeb tak przedwcześnie zmarłego ś. p. Gostkowskiego odbył się dzisiaj w Krakowie.

— **Z wystawy architektury w Krakowie.** Domek robotniczy dla dwu rodzin, jeden z najbardziej interesujących objektów wystawy, został w zupełności wykończony i w dniu onegdajszym po raz pierwszy przedstawił się zwiedzającej publiczności w skończonej formie.

Urządzenie wewnętrzne, podobnie jak budowa całego domku, wykonana została podług projektu i pod kierunkiem arch. Franciszka Mączyńskiego.

Dokładny opis domku i urządzenia znajdować się będzie w katalogu wystawy, który obecnie jest już w druku.

— **Egzamin dojrzałości** w II. gimnazyum we Lwowie odbył się w dniach 1 — 4 czerwca pod przewodnictwem radcy Rządu Franciszka Terlikowskiego, dyr. VII. gimnazyum. Do egzaminu przypuszczono 23 abituryentów publicznych; z tych otrzymało świadectwo dojrzałości: a) z odznaczeniem 3, b) jednomyślną uchwałą 16, c) większością głosów 4. Świadectwo dojrzałości otrzymali: Balk Henryk, Bard Maks (z odznacz.), Benoit Bronisław, Blei Mojżesz, Blum Karol, Brand Leizor, Dackow Szymon (z odznacz.), Gerstel Natan, Holz Mojżesz, Jorkasch-Koch Karol (z odznacz.), Koch Jan, Lang Wilhelm, Linhard Hugo, hr. Łubieński Stanisław, Malko Stefan, Margold Stefan, Nelken Bertold, Peczuk Bazyli, Sassower Dawid, Schimel Szymon, Schwetz Tadeusz, Stütz Natan, Weiss Ignacy.

— **Statystyka pocztowa.** W maju b. r. nadano we Lwowie 4,683.779 listów prywatnych niepoleconych, 6,991.067 kart korespondencyjnych, 614.614 listów urzędowych niepoleconych, 170.117 listów poleconych wogóle, 2,215.834 przesyłek pod opaską, 189.362 przesyłek z próbkami, 4,812.041 egzemplarzy gazet, ogółem 19,696 814; 12.884 listów pieniężnych i małych przesyłek wartościowych, 2.404 pakietów wartościowych (ponad 100 K.), 85.062 pakietów zwykłych, ogółem 99.350; wpłacono 56.473 przekazów na kwotę 3,591.416 kor. 64 hal., 33.658 czeków kasy oszczędności na kwotę 8,873.144 kor. 87 hal., 2.211 zwykłych wkładek oszczędności na kwotę 60.738 kor. 18 hal., razem 12,525.299 kor. 69 hal.; wypłacono 104.162 przekazów na kwotę 4,628.801 kor. 33 hal., 5.341 asygnat czekowych Kasy oszczędności na kwotę 8,039.418 kor. 88 hal., 1.731 zwykłych wkładek Kasy oszczędności na kwotę 77.932 kor. 37 hal., razem 12,746.151 57 hal.

Nadeszło do Lwowa: 686.394 listów prywatnych niepoleconych, 583.146 kart korespondencyjnych, 134.016 listów urzędowych niepoleconych, 256.931 listów poleconych w ogóle, 109.495 przesyłek pod opaską, 8.395 przesyłek z próbkami, 169.839 egzemplarzy gazet, ogółem 1,948.216; 13.662 listów pieniężnych i małych przesyłek wartościowych, 3.149 pakietów wartościowych ponad 100 kor., 187.692 pakietów zwykłych, ogółem 204.503.

— **Ruch telegraficzny.** W maju b. r. nadano we Lwowie 36.683 telegramów i pobrano za nie opłatę w kwocie 37.725 kor. 73 h., nadeszło 36.773 telegramów dla adresatów w w miejscu, a 140.598 telegramów do przetelegrafowania (transito).

— **Ruch telefoniczny.** Sieć miastowa: W miesiącu maju b. r. nadano we Lwowie telegramów 8.478. Nadeszło 6.062 telegramów. Liczba abonentów 2.311. Ilość rozmów telefonicznych —·—. Dochód 9.876 kor. 33 hal. Sieć międzymiastowa: Liczba uczestników 887, rozmów telefonicznych 17.002. Dochód 15.703 kor. 30 hal. Razem 25.579 kor. 63 hal.

— **Strajk ślusarzy** wybuchł we Lwowie i obejmuje wszystkie pracownie żydowskie i kilka pracowni chrześciańskich. Strajkuje około 150 robotników.

△ **Zgubiono.** W ul. Akademickiej czarny portfel, zawierający 60 kor., kwit i notaty; w drodze z pl. Bernardyńskiego do ul. Ochronek trzy klucze na kółku; a Herz Fleischer zgubił książkę robotniczą.

△ **Znaleziono.** W dorożce nr. 55 dwie naukowe książki niemieckie z podpisem Leszka Hozera, notatkę i ciastka.

△ **Echa bandyckiego napadu w parku Kilińskiego.** Jak donosiliśmy napadł przed kilku dniami w parku Kilińskiego na dr. Bandrowskiego jakiś bandyta i pod grozą rewolweru chciał wymusić na nim oddanie zegarka. Żona jednak dr. B. strzałami rewolwerowymi odstraszyła bandytę. W parę dni po tym wypadku zgłosił się do dra B. jakiś młody człowiek, prosząc go, jako dyrektora Związku zdrojowisk, o protekcyę w sprawie uzyskania posady w któremś z miejsc kąpielowych. Dr. B. w nieznajomym natychmiast poznał owego opryszka z parku, wdał się z nim w dłuższą pogadankę, równocześnie jednak zatelefonował po policyę. Ta przybyła i zabrała bandytę na inspekcyę gdzie stwierdzono, że nazywa się Seweryn Kilarski, przebywał dłuższy czas w Krakowie, gdzie znany jest tamtejszej policyi jako włóczęga i nicpoń. Dalej stwierdzono, że we Lwowie przebywał bez jakiegokolwiek zajęcia i żył z łaski dalekich krewnych. Tak dr. Bandrowski jak i jego żona stanowczo poznali w nim owego rabusia z parku, wobec czego policya oddała go do sądu. Kilarski do winy się nie przyznał.

Krewni jego zeznali, że o godzinie 8 wieczorem nigdy z domu nie wychodzi i krytycznego wieczoru był również w domu. Stwierdzono również, że Kilarski cierpi na epilepsyę.

△ **W wozach miejskiej kolei elektrycznej** znaleziono: 2 kołnierze, meszty, kartę szkolną, rękawiczki, książkę, notatkę, 2 kawałki rur wodociągowych, kurę, parasol, podkładkę rysunkową i torebkę, zawierającą 6 koron.

△ **Nieszczęśliwy wypadek.** Gospodarza ze Zniesienia, Marcina Dudę, kopnął dziś w głowę koń. Stan Dudy jest ciężki; doznał on załamania czaszki. Pogotowie Tow. ratunkowego odwiozło go do szpitala powszechnego.

△ **Śmiertelne przejechanie.** Woźnica Michał Kuźmiński, jadąc wczoraj w ul. Leśnej szybko wozem naładowanym piaskiem, przejechał trzyletnie dziecko p. Stebelskiego i zranił je tak ciężko, że zawezwane pogotowie Tow. ratunkowego dowiozło ie już konające do szpitalika św. Zofii.

△ **Awanturnicza pacyentka.** Zarząd szpitala powszechnego oddał wczoraj do ukarania policyi Zofię Mawer, za pobicie i poranienie dwu chorych. Mawerowa była już przed kilkoma dniami karana za awantury, wyprawiane w szpitalu.

△ **Głuchoniemego chłopca** wiejskiego liczącego około 17 lat przytrzymano wczoraj w ul. Zielonej i umieszczono na razie w aresztach policyjnych.

✝ **Zmarli:** w ostatatnich dniach w Krakowie, Marya Schilling, długoletnia nauczycielka seminaryum nauczycielskiego żeńskiego w Krakowie i kierowniczka ogródka, oraz kursu fröblowskiego; Karolina Wollowa, wdowa po inspektorze kolejowym, w 62 r. życia.

△ **Bezczelny złodziej.** Wczoraj po południu przytrzymano pomocnika murarskiego, Władysława Gierusa, na gorącym uczynku. Gierus otworzył najbezczelniej okno wystawowe sklepu p. Krysia przy pl. Maryackim i począł zabierać towary. Przy tej robocie przytrzymał go jeden z personalu sklepowego i oddał policyi. W policyi przy rewizyi znaleziono przy Gierusie klucz, sporządzony specyalnie do otwierania wystaw sklepowych.

— **Wyrok za rozszerzanie nielegalnej literatury.** Z Warszawy donoszą: Izba sądowa na sesyi wyjazdowej w Piotrkowie rozpatrywała sprawę Jana Dąbrowskiego i Bronisława Chełczyńskiego, studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego, oraz Bronisława Jędralskiego, urzędnika Tow. wzajemnego kredytu, oskarżonych o przechowanie w celach rozpowszechniania literatury nielegalnej. Sprawa dotyczy aresztowania powyższych osób d. 10 stycznia b. r. na stacyi Granica z kilkuset egzemplarzami wydawanego we Lwowie „Zarzewia“, organu młodzieży polskiej. Dąbrowski nie stanął na rozprawie, więc sprawę jego wyłączono; Chełczyńskiego skazano na półtora roku twierdzy, Jędralskiego na 1 rok twierdzy.

# Kronika zagraniczna.

* Fantastyczne przedsięwzięcie. *Berl. Tageblatt* zamieszcza wiadomość z Londynu, że utworzył się tam komitet, mający zamiar urządzić konkurs lotniczy na linii Londyn-Indye. W locie mogą brać tylko udział lotnicy angielscy na aparatach, wykonanych w Anglii. Linia konkursu wytyczona będzie przez Wiedeń, Konstantynopol, wzdłuż Eufratu do Bagdadu, następnie przez zatokę Perską, Buschir, wzdłuż wybrzeża do Bender Abbas. Ostatni etap ma prowadzić wzdłuż wybrzeża zatoki arabskiej do Karatschi. Do konkursu miało zgłosić się dotąd dwudziestu lotników.

* Harakiri. Narodowy zwyczaj japoński odbierania sobie życia za pomocą „harakiri“, polegającego na rozcięciu brzucha, utrzymuje się w dalszym ciągu. Podczas wojny japońsko-rossyjskiej było, jak wiadomo, kilkaset samobójstw tego rodzaju w obozie japońskim. W większości wypadków samobójstwa były wywołane zamiarem ujścia przed karą lub hańbą, żołnierzy, którzy wykroczyli przeciw regulaminowi służby. Obecnie donosi korespondent *Frankf. Ztng.* z Jokohamy, że 30-tu członków „seiynkai“, wielkiego stronnictwa politycznego, postawiło w parlamencie japońskim wniosek, aby „harakiri“ stosowano przy wyrokach śmierci na oficerów i urzędników. Wniosek ten nie ma, co prawda, szans przejścia, świadczy jednak o nastroju u pewnej części społeczeństwa japońskiego, która dąży do utrzymania dawnych zwyczajów i obyczajów.

# Notatki literacko-artystyczne.

**Konkurs dramatyczny.** W literaturze naszej daje się odczuwać dotkliwy brak patryotycznych utworów dramatycznych, treści podniosłej i krzepiącej ducha, a zrozumiałej dla szerokich mas ludowych. W przekonaniu, że wypadki r. 1863 obejmują wielkie bogactwo momentów, mogących dostarczyć piszącym wątku do takich utworów, rozpisuje niniejszem komitet obchodu 50-tej rocznicy 1863/4 konkurs na utwór dramatyczny, nadający się dla teatrów ludowych i włościańskich, osnuty na tle narodowej walki orężnej, jakoteż towarzyszących jej wypadków.

Za utwór wybitny, odpowiadająay wysokim wymaganiom literackim i teatralnym, przeznacza komitet nagrodę 1500 kor. W braku takiego utworu, powyższa kwota będzie rodzielona na trzy nagrody w kwocie 800, 500 i 300 kor. Jednoaktowe utwory nie są z konkursu wykluczone. Utwory nagrodzone pozostają własnością autora; komitet pozostawia sobie tylko prawo udzielania bezpłatnie pozwoleń na wystawienie tych sztuk na scenach amatorskich przez cały rok 1913.

Termin nadesłania rękopisów upływa z dniem 1 listopada 1912. Zaopatrzyć je należy godłem, pod którem w zamkniętej kopercie podane ma być nazwisko autora. Rękopisy przesyłać należy pod adresem prezesa komitetu wykonawczego 50-tej rocznicy powstania r. 1863 4, p. Franciszka Rawity-Gawrońskiego, we Lwowie, ulica 29 Listopada l. 15. Tam też po rozstrzygnięciu konkursu będzie można odebrać prace nienagrodzone.

Ocenieniem nadesłanych utworów, tudzież przyznaniem nagród, zajmie się sekcya historyczno-literacka komitetu.

*(j. pietrz.)* **Wacław Gąsiorowski.** „Babilon“. — Nakładem Kasy warszawskich pomocników księgarskich. Warszawa 1912.

Babilonem nazywa Gąsiorowski Paryż współczesny, dla zapobiegliwości jednak Francyi wróżąc mu jeszcze i „szczęście i długie królowanie“. W studyum swem daje autor pogląd na życie w Paryżu, wysuwając na plan pierwszy wagę jego literackiej i artystycznej twórczości, wywierającą wpływ silny na Fransyę i całą cywilizowaną Europę. Rzecz, pisana jest bardzo starannie, nie operująca wyłącznie teoryą, lecz oparta na cyfrach i ścisłych informacyach, dotyczących stanu oświaty i sztuki, przemysłu, handlu i ekonomii, dobrobytu, dobroczynności, zdrowotności, psychologii pracy, moralności, obyczajów i polityki. — Temat bardzo obszerny i wszechstronny, o którego mozolnem opanowaniu świadczy podany na końcu książki rejestr bibliografii źródeł podstawowych. W tonie traktowania rzeczy, książka Gąsiorowskiego jest gorącą pochwałą Francyi i jej kultury.

### Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, w piątek, 14 czerwca, „Małgorzatka“, komedya w 3 aktach G. Davisa i L. Lipschütza. — W sobotę, 15 czerwca, „Majerowie“. — W niedzielę, 16 czerwca, „Ulubieniec kobiet“. — W poniedziałek, 17 czerwca, po raz pierwszy (nowość) „Napoleon i Józefina“, komedya w 4 aktach z prologiem H. Bahra; — z pp. Feldmanem i Bednarzewską w rolach tytułowych. Abonament nr. 38. — We wtorek, 18 czerwca, „Napoleon i Józefina“. — We środę, 19 czerwca, „Napoleon i Józefina“. — We czwartek, 20 czerwca, po raz pierwszy (nowość) „Precz z kochankami!“ komedya w 3 aktach Stefana Reya. — W piątek, 21 czerwca, „Napoleon i Józefina“. — W sobotę, 22 czerwca, „Precz z kochankami!“

### Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

W sobotę, 15 czerwca, o godz. 7 min. 30 wieczorem „Hrabia Luksenburg“ Fr. Lehara. — W niedzielę, dnia 16 czerwca, o godzinie 3 min. 30 po południu „Sztygar“ K. M. Tellera. — O godz. 7 min. 30 wieczorem „Thais“, J, Masseneta; gościnny występ Ireny Bohuss. — W poniedziałek, 17 czerwca, o godzinie 7 min. 30 wieczorem „Noc w Wenecyi“, Jana Straussa. — We wtorek, 18 czerwca, o godzinie 7 min. 30 wieczorem „Tosca“, Pucciniego — gościnny występ Ireny Bohuss i Wł. Malawskiego.

# Rada miasta Lwowa.

(Urlopy. — Studnie. — Kasa mięsna. — Przedłużenie ulicy Karola Ludwika. — Apteki. — Konsens budowlany. — Nowe ulice. — Posiedzenie tajne).

Przed porządkiem dziennym wczorajszego posiedzenia, które prezydent p. Neumann otworzył o godzinie 7·30 wieczorem, udzielono 8-tygodniowego urlopu rr. Platowskiemu i Eplerowi.

Następnie zabrał głos r. Zawojski i zapytał prezydenta, co słychać z uchwałą Rady miejskiej, polecającą magistratowi wy-

budowanie 100 studzień, jakoteż z innemi sprawami, które już niejednokrotnie poruszał klub obywatelski.

Prezydent p. Neumann odpowiedział, że sprawy te są w toku załatwienia.

Z kolei r. dr. Schleicher referował sprawę założenia kasy mięsnej — o czem już pisaliśmy w *Gazecie*. — Referent przedstawił pewne zmiany, które porobiono w projekcie, wskutek konferencyi z dyrektorami banków, przeprowadzonej już po uchwale sekcyi finansowej.

Zmiany te streszczają się w następujących punktach:

1. Spółka zobowiązuje się zaopatrywać targ w bydło i mięso, nie przyjmuje jednak gwarancyi za „dostateczną" ilość, która nie da się określić;

2. gmina będzie mogła wypowiedzieć układ dopiero po upływie drugiego roku;

3. Spółka zgodziła się na zniżenie prowizyi dla siebie od sprowadzonego bydła i mięsa we wszystkich pozycyach o ¼ proc. i z tej prowizyi pokrywać będzie koszta biura miejskiego z wyjątkiem wydatków gotówkowych, jak n. p. na żywienie bydła, które będzie Spółka ściągać od producentów.

Referent wniósł, aby zawrzeć umowę z temi instytucyami, a nie zawierać umowy ze Spółką zbytu bydła, zwracając uwagę, że niższość tej drugiej oferty tłumaczy się tem, że tam projektuje się kasę przymusową, tak, że bez względu na to, przez kogo bydło sprowadzone, musianoby na targu lwowskim opłacać prowizyę. Referent zwrócił uwagę, że w tego rodzaju przymusowej kasie w Wiedniu wynosi prowizya wszystkiego 0·3 proc.

Na dyrektora tej kasy mięsnej miano powołać znakomitego fachowca z Wiednia, p. Kurzweila, b. urzędnika tamtejszego targu centralnego.

Po dyskusyi, w której zabierali głos rr. Demeter, Czarnecki i Epler, wnioski referenta uchwalono.

Z porządku dziennego uchwalono w myśl referatu r. Rawskiego, zakupić ostatnią część kamienicy p. Rubina na placu Gołuchowskich za 35.000 K. Kamienica ta przeznaczona jest na zburzenie, celem przedłużenia ulicy Karola Ludwika.

Z kolei w myśl wniosków r. Zgórskiego, uchwalono nie przychylić się do prośby kilku petentów o otwarcie 6 nowych aptek we Lwowie; — w myśl referatu r. Richtmana uchwalono wydać p. Kirschnerowi konsens na budowę 4-piętrowego domu na placu Trybunalskim, uwolniono go od opłaty za wykusze i zniżono opłatę za szyby świetlne z 2 na 1 K. rocznie.

Następnie zgodnie z referatem r. Krocha pozwolono na parcelacyę gruntów w dolnej części Lonszanówki i otwarcie kilku ulic, które mają być zabudowane systemem willowym.

Wkońcu załatwiono kilka spraw pomniejszych, między innemi zgodzono się na wydanie pp. St. Ostaszewskiemu i Kostiukowi deklaracyi ekstabulacyjnej, poczem prezydent zarządził posiedzenie tajne.

Na tem posiedzeniu zamianowano inżynierami miej. urzędu budowniczego w IX. klasie rangi pp. Stanisława Piotrowskiego, Ernesta Langa i Rudolfa Polda.

Na tem o godz. 10·30 wieczorem zamknął prezydent obrady.

## WYSTAWA WIOSENNA.

II.

Z prac starszych artystów zasługują na wyróżnienie: autoportret Augustynowicza w stroju mandaryna i portret p. F. pendzla A. Stefanowicza.

Z młodszych na plan pierwszy wybija się Włodzimierz Błocki. Już kilkakrotnie mieliśmy sposobność zwracać uwagę na tego rzeczywiście niezwykle zdolnego artystę. Błocki z pośród najmłodszych artystów posiadł przedewszystkiem umiejętność rysowania; jego portrety i studya portretowe są w rysunku tak szlachetne, tyle w nich jest już pewności technicznej, że musi to mile uderzyć każdego zwłaszcza dziś, kiedy rysunek tak u nas podupadł. Jeszcze jest jedna miła cecha twórczości Błockiego: to powrót do malowania ciała ludzkiego, rzeczy najtrudniejszej bodaj, której młodzi artyści coraz skrzętniej unikają, tworząc tylko rzeczy pejzażowe, które formalnie zalegają wszystkie wystawy. Już zeze starych mistrzów francuskich słusznie powiedział: „narysuj mi akt, a powiem ci czy jesteś artystą". Z zaprzestaniem malowania ciała, zanika też coraz bardziej kompozycya, w wyższem, szlachetnem tego słowa znaczeniu. Prawdziwie, wielkiego malarstwa światowego nie da się pomyśleć bez ciała ludzkiego, które jest największą może tajemnicą sztuki.

Dlatego też dzieła Błockiego muszą już z góry tematem swoim dobrze usposabiać. Jego portret p. J. Pani idealnie wprost rozmieszczony, dyskretny, miły choć anemiczny w kolorze, trzyma się świetnie w rysunku. Artysta usadowił model zupełnie swobodnie, tak że portretowana nie „pozuje", tylko uchwycona jest jakby momentalnie w chwili, kiedy oparła się wygodnie rękoma o kanapę i patrzy cokolwiek filuternie przed siebie. Linie głowy, szyi, bioder i rąk tworzą tu całość harmonijną, spokojną, pełną dystynkcyi i smaku. Bardzo również dobry jest akt kobiecy (sam model nie był idealnie piękny); niezrozumiałym natomiast jest portret potworka ludzkiego (karlica?) w fotelu.

Bratkowskiego „Zachód słońca" jest doskonałym eksperymentem świetlnym puszystego śniegu i krwawych blasków staczającego się na widnokrąg słońca.

Akwarele B. Buyki z Paryża to małe cacka, czyste w kolorze, obok akwarel Fałata i Augustynowicza jedne z najlepszych rzeczy tego rodzaju u nas.

Interesująco zapowiada się jako talent p. Dziubaniekówna, której portret w stroju rococo i wnętrze kościoła mówią już dużo o wyrobieniu artystycznem.

„Chrystus" Homolacza jest dobrze narysowany i piękny pod względem dekoratywnym, jego „Halucynacya" zaś aż odraża potwornym pomysłem. Wprawdzie Galerya wiedeńska posiada Snydersa i Breughela jeszcze straszniejszą rzecz: odciętą głowę ludzką w rozkładzie, z wyłażącymi z niej robakami, ale wątpić należy czy rzeczy takie, choćby namalowane najlepiej, mogą być zaliczone do sztuki pięknej. Janowski St. i Br. Rychter-Janowska mają, jak zwykle, rzeczy nietuzinkowe. A. Karpiński interesuje nadal swojemi damami, których oczy i usta dużo obiecują.

Pod wpływem Malczewskiego jest Pronaszko, którego „Rybitwi Pańscy" mimo barbarzyńskiego kolorytu, są dziełem niepospolitem.

Wygrzywalskiego „Dzieci nad morzem" są doskonałe w silnem świetle, które akcentuje dobrze wyrysowane „golaski", pluskające się w wodzie morskiej.

Na wyróżnienie zasługują jeszcze obrazy: Fabijańskiego, Kotowskiego, Kuglera (doskonałe szkapy, piękne akwaforty Kulczyckiej, dalej prace: Witkiewicza, Wywiórskiego, Stefanowicza (*jun.*), Skoczylasa, Miskyego, Pieńkowskiego (bardzo dobre „Prządki") i innych.

Rzeźba jest bardzo słabo reprezentowana; wybijają się tu prace Kurczyńskiego, Makowskiego i Sobczaka i miłe plakiety p. Przedwojewskiego.

Sztukę stosowaną reprezentują dobre makaty gobelinowe O. Kulczyckiej.

Całość wystawy przedstawia się dobrze; na podniesienie zasługuje dobre rozmieszczenie obrazów.

*Art. S.*

## OSTATNIA POCZTA.

= Najj. Pan odbył wczoraj półgodzinną przejażdżkę konną po parku w Schönbrunn.

= Przy wczorajszym wyborze uzupełniającym posła do Sejmu czeskiego w okręgu Młody Bolesław na 3243 uprawnionych do głosu, głosowało 1248; 1161 głosów padło na panią Bożenę Kunetická, literatkę, oficyalną kandydatkę Młodoczechów. Oficyalne skrutynium odbędzie się dzisiaj.

= Wiedeńska *Zeit* zamieszcza korespondencyę z Zagrzebia, donoszącą, że komisarz królewski ban Cuvaj przygotowuje nowy wielki proces o zdradę stanu, pragnie bowiem w ten sposób umocnić swą pozycyę i uzasadnić potrzebę nadzwyczajnych zarządzeń w Chorwacyi.

Policya aresztowała w Zagrzebiu znów kilku studentów z Bośnii i Dalmacyi pod zarzutem, że wiedzieli o planowanym zamachu Jukica na Cuvaja. U studentów tych znaleziono 15 browningów tego samego systemu, który posiadał Jukic, z czego wnoszą, że istniał formalny spisek.

Policya twierdzi, że w Zagrzebiu istniał spisek i że studenci posiadali także bomby, które po nieudałym zamachu na Cuvaja wrzucono do Sawy.

= W Belgradzie około 150 studentów urządziło wczoraj demonstracyę przed pałacem królewskim. Demonstranci wywijali skonfiskowanymi numerami owych dzienników, które donosiły o rzekomych nadużyciach króla przy ułaskawieniu zbrodniarzy. Zarekwirowano wojsko, które zamknęło ulice.

= Policya w Salonikach zaczęła wczoraj przymusowo wydalać obywateli włoskich, nie mających urzędowego pozwolenia na dalszy pobyt. Wsadzono ich na pokład parowca, który odpłynął do Grecyi. Liczba wydalonych wynosi około 100. Przeważnie należą oni do najbiedniejszej klasy Spaniolów i musieli sprzedać prawie całe swe mienie, aby uzyskać pieniądze na podróż.

## TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

### Rada państwa.

**Wiedeń**, 14 czerwca. Godz. 11 przed południem. P. Baczyński w komisyi wojskowej jeszcze przemawia.

P. Minister obrony krajowej nad ranem na godzinę poszedł do domu, poczem znowu przybył na posiedzenie.

Posłowie ruscy przynoszą p. Baczyńskiemu co pewien czas to czarną kawę, to koniak i t. p.

**Wiedeń**, 14 czerwca. W komisyi wojskowej p. Baczyński skończył mowę swą po godzinie 11·30 w południe wśród oklasków Rusinów.

Zabrał głos p. Fresl.

W komisyi budżetowej p. Wassilko zabrawszy głos celem sprostowania faktów, prosił o stwierdzenie kompletu.

Przewodniczący p. Korytowski oświadczył, że wniosek taki jest niedopuszczalny. Powołał się na § 47 regulaminu i na tradycye Izby i komisyi, jaką kierowali się wszyscy bez wyjątku prezydenci, począwszy od Smolki. Mówca także trzymać się będzie tego sposobu postępowania. Wzywa p. Wassilkę, aby zabrał głos.

P. Wassilko przemawiał mniej więcej godzinę, poczem mówił sprawozdawca p. Steinwender.

Uchwalono przejść do rozprawy szczegółowej nad prowizoryum budżetowem.

Zabrał głos p. Staniek.

**Wiedeń**, 14 czerwca. W komisyi budżetowej p. Wassilko wsprostowaniu zwrócił się przeciw zarzutowi, podniesionemu z wielu stron, a także przez niektóre dzienniki, jakoby Rusini chcieli przez obstrukcyę wymusić u Rządu Uniwersytet. — Rzecz ma się przeciwnie. Rząd chce pozbyć się danego Rusinom już dawno obowiązującego przyrzeczenia przez to, że stawia ich pod przymusem terminowych koniecznych potrzeb państwowych. Związek ukraiński wie o tem, że wrogowie jego wobec Korony przedstawiają Rusinów jako jedynie odpowiedzialnych za ewentualne udaremnienie przedłożeń wojskowych. Mówca ufa mądrości ubóstwianego przez Rusinów Monarchy, że pozna on prawdziwych winowajców, mianowicie Koło polskie i terroryzowany przez nie Rząd, który stawia Rusinów w sytuacyi przymusowej, i że pociągnie je do odpowiedzialności. Rusini już dali dowodów patryotyzmu, że uważają za zbyteczne ponownie dowodzić, iż obecna taktyka ich nie zwraca się przeciw Koronie. Mówca pozostawia sąd o tem historyi.

Sprawozdawca p. Steinwender nie dziwi się obstrukcyi Rusinów, bo idą oni tylko za przykładem innych. Wskazuje jednak na niebezpieczeństwo obstrukcyi, która musi zniszczyć parlament. Zmiany taktyki nikt nie powinien się wstydzić. W myśl wywodów p. Lea sprawozdawca modyfikuje swój wniosek w tym duchu, aby Rząd upoważniono do czynienia wydatków nie „w ramach", lecz na postawie budżetu.

P. Wassilko wniósł o imienne głosowanie w sprawie przejścia do rozprawy szczegółowej.

Komisya uchwaliła w imiennem głosowaniu 26 głosami przeciw 11 przejść do rozprawy szczegółowej.

P. Wassilko wniósł, aby nad każdym paragrafem ustawy obradowano osobno i co do tego również żąda głosowania imiennego.

Przew. Korytowski oświadczył, że nad tym wnioskiem formalnym nie zarządzi głosowania imiennego, poczem komisya w zwykłem głosowaniu odrzuciła wniosek p. Wassilki i uchwaliła obradować nad całą ustawą odrazu.

Przemawiali następnie pp. Staniek i Nemec, poczem rozprawę zamknięto.

Zabrał głos p. Diamand.

**Wiedeń**, 14 czerwca. Komisya budżetowa zebrała się dziś przed południem.

Zabrał głos p. Wassilko celem sprostowania faktów.

**Wiedeń**, 14 czerwca. Komisya prawnicza uchwaliła bez zmiany ustawę o procedurze karnej dla wojska i obrony krajowej.

W komisyi wojskowej przemawiali dalej pp. Tresicz-Pavicic i Exner.

**Kraków**, 14 czerwca. Nadeszła tu wiadomość, że twórca pomnika Jagiełły Wiwulski był chory i pozostawał dwa miesiące w sanatoryum prof. Mermoda w Lozannie. Onegdaj udał się do Paryża dla ostatecznego wykończenia pracy około figur króla i chłopa dla pomnika.

**Wiedeń**, 14 czerwca. *Wiener Ztg.* ogłasza: P. Minister sprawiedliwości zamianował posiadającego tytuł i charakter prokuratora, zastępcę prokuratora Państwa, dr. Franciszka Wajdę w Krakowie, radcą sądu krajowego w Krakowie.

P. Minister sprawiedliwości zamianował auskultanta Jana Fitznera, sędzią w Trembowli.

**Warszawa**, 14 czerwca. (*Tel. pryw.*) Na budowę gmachu Muzeum miejskiego sztuk pięknych magistrat wyznacza corocznie 100 tysięcy rubli. Dotąd zebrał 300.000 rubli, czyli połowę przeznaczonej na ten cel kwoty. Gmach ma stanąć na placach kupionych od konsystorza prawosławnego w Alejach Jerozolimskich. Na opracowanie projektu gmachu ma być rozpisany konkurs.

**Wilno**, 14 czerwca. (*Tel. pryw.*). Pisma nacyonalistyczne: *Wileńskij Wiestnik* i wychodząca w Grodnie *Siewiero - Zapadnaja Żiźń* wzywają Rossyan do bojkotowania Druskienik, bo zdaniem tych pism administracya tego uzdrowiska odpowiada Rossyanom tylko po polsku, a w czytelni i bibliotece przeważają książki i pisma polskie.

**Kijów**, 14 czerwca. (*Tel. pryw.*) Byłego naczelnika policyi śledczej Krassowskiego oddano pod sąd za roztrwonienie „premiówki", skonfiskowanej przy rewizyi w mieszkaniu Dąbrowskiego w sprawie o zabójstwo w Charkowie.

**Petersburg**, 14 czerwca (*Tel. pryw.*). Mniejszość komisyi chełmskiej zgłosiła wotum separatum.

Komisya samorządowa Rady państwa nie rozpatrywała jeszcze sprawy cenzusu, języka polskiego i kompetencyi gubernatorów.

**Moskwa**, 14 czerwca. W obecności cara odbyło się uroczyste otwarcie nowego Muzeum artystycznego imienia Aleksandra III.

**Lipsk**, 14 czerwca. Przed senatem karnym trybunału Rzeszy rozpoczął się wczoraj proces o szpiegostwo przeciw buchalterowi z Warszawy Edwardowi Barbierowi. Rozprawa jest tajna.

**Konstantynopol**, 14 czerwca. Słychać, że minister skarbu przygotowuje projekt ustawy w sprawie podwyższenia podatku od przedsiębiorstw przemysłowych oraz taksy za wykupienie się od wojska, tudzież w sprawie zniżenia o 5 proc. płac urzędniczych.

**Konstantynopol**, 14 czerwca. Pogłoski o ataku Włochów na Smyrnę czy też Scala Nuova (na południe od Smyrny), rozpowszechnione tu, są zupełnie bezpodstawne.

**Konstantynopol**, 14 czerwca. Wczoraj w południe wybuchł pożar w Gulata w dzielnicy kupieckiej obok poczty austryackiej. Czterech mężczyzn i dwie kobiety odniosły ciężkie obrażenia. Szkoda znaczna.

**Konstantynopol**, 14 czerwca. Wali w Adryanopolu telegrafował, że dwa torpedowce włoskie pojawiły się w zatoce Kseros, a jeden koło wyspy Samotrake.

**Konstantynopol**, 14 czerwca. Przyznane Włochom wydalanym przedłużenie terminu wyjazdu upływa d. 18 b. m.

**Saloniki**, 14 czerwca. Komisya ulemów i innych wybitnych osobistości, wysłana do Plawy celem nakłonienia zebranych tam Arnautów, aby zaniechali zapowiedzianego powstania i zawarli pokój z rządem, natrafiła na zacięty opór przywódców i wróciła z niczem do Djakowy. Jednego członka komisyi Arnauci zatrzymali u siebie.

**Rabat**, 14 czerwca. Sułtan Muley Hafid przybył tu. Miasto przystrojone.

**Waszyngton**, 14 czerwca. Wyrokiem sądowym rozwiązano trust fabrykantów prochu.

### Telegrafowany kurs wiedeński.

**Wiedeń**, 14 czerwca 1912. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 638·50, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 834·—, Akcye Anglobanku 329·25, Akcye Unionbanku 607·50, Akcye Länderbanku 528·25, Akcye Bankvereinu 529·25, Akcye Bodencredit 1238·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 702·—, Akcye kolei państwowych 728·50, Akcye kolei Południowej 99·25, Akcye kolei Elbethal —·—, Akcye kolei Północnej 5010.—, Akcye kolei czerniowieckiej —·—, Akcye Alpiny 971·75, Akcye Rima Muranyi 761·25, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 3149·—, Akcye Fabryki broni 978·—, Akcye Tureckie tytoniowe 351·—, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 764·—. Obligacye węgierskiej indemnizacyi —·—, Renta majowa 88·45, Austryacka Renta koronowa 88·45. Węgierska Renta koronowa 88·35, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 99·—, Listy Banku hipotecznego 90·75, 4 i pół proc. Listy Banku hipotecznego 97·75, 5-proc. Listy Banku hipotecznego 110·—, 4-prc. Listy Banku krajowego 90·30.

Odpowiedzialny redaktor:

**Adam Krechowiecki.**

## Przyjechali do Lwowa

dnia 14 czerwca 1912.

HOTEL GEORGE'A. Pp.: M. hr. Baworowski z Germakówki, W. Kępiński z Moszczanicy, L. Podlewski z Czernelowa, A. Kaempfe z Rzyczek, A. Didur z Jezupola, A. Kapliński z Korczowa, J. Chramiec z Zakopanego.

HOTEL IMPERIAL. P. A. Jędrzejowski ze Starego miasta.

## CENNIK

### Lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 14 czerwca 1912.

| | płacą K | płacą h | żądają K | żądają h |
|---|---|---|---|---|
| **I. Akcye za sztukę.** | | | | |
| Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.) | 700 | — | 708 | — |
| Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.) | 425 | — | 435 | — |
| Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.) | 536 | — | 542 | — |
| Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor. | 482 | — | 492 | — |
| **II. Listy zastawne za 100 kor.** | | | | |
| Banku h. g. 5 pr. w. a. wyl. z 10 pr. | 110 | — | — | — |
| „ „ $4^1/_2$ pr. w. a. los w 50 l. | 97 | 70 | 98 | 40 |
| „ „ 4 pr. w. a. 60 l. po 200 k. | 90 | 70 | 91 | 40 |
| „ kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los w 51 l. | 98 | 20 | 98 | 90 |
| „ „ 4 pr. w. a. los w 57 l. | 91 | — | 91 | 70 |
| Banku gal. ziem. kr. $4^1/_2$% 60 l. | 98 | 30 | 99 | — |
| List. Zast. Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie $4^1/_2$% 60 l. | 98 | — | 98 | 70 |
| Ziemsky Bank hipoteczny Lwów | 97 | 80 | 98 | 50 |
| Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya) | 95 | — | — | — |
| Tow. kred. galic. ziemsk. 4 pr. los w $41^1/_2$ lat | 94 | — | — | — |
| 4 pr. los w 56 lat | 88 | 50 | 89 | 20 |
| **III. Obligi za 100 kor.** | | | | |
| Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a. | 97 | 10 | 97 | 80 |
| Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a. | — | — | — | — |
| Komun. Banku kr. $4^1/_2$ pr. (3 em.) | 98 | — | 98 | 70 |
| „ „ „ 4 pr. (4 em.) | 88 | — | 88 | 70 |
| Kol. lokalne ditto 4 pr. | 87 | 70 | 88 | 40 |
| Pożyczki kr. 4 pr. po 200 kor. z roku 1893 | 89 | 30 | 90 | — |
| Pożyczki kraj. 4 prc. z r. 1908 | 88 | — | 88 | 70 |
| „ m. Lwowa 4 pr. | 87 | 70 | 88 | 40 |
| „ „ „ 4 konwers. | 90 | — | 90 | 70 |
| „ m. Krakowa | 87 | 50 | 88 | 20 |
| **V. Monety.** | | | | |
| Dukat cesarski | 11 | 36 | 11 | 46 |
| 20 frankówka | 19 | 16 | 19 | 30 |
| 100 rubli rossyjskich srebrnych | 252 | — | 254 | — |
| „ „ „ papierowych | 254 | — | 255 | — |
| 100 marek niemieckich | 118 | — | 118 | 30 |

## Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11 czerwca 1912.

| Koronowa waluta. | płacą | żądają |
|---|---|---|
| **A. Ogólny dług państwa.** | | |
| Jednolity dług państwa w banknot. | | |
| maj-listopad | 88·50 | 88·70 |
| styczeń-lipiec | 88·50 | 88·70 |
| Jednolity dług państwa w srebrze | | |
| luty-sierpień | 91·45 | 91·65 |
| kwiecień-październik | 91·50 | 91·70 |
| Losy z r. 1854 po 250 zł. mk. 3·2 pr. | —·— | —·— |
| „ „ 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc. | 1565·— | 1625·— |
| „ „ 1860 po 100 zł. 4 pr. | 432·— | 444·— |
| „ „ 1864 po 100 zł. | 602·— | 614·— |
| „ „ 1864 po 50 zł. | 304·— | 310·— |
| Listy zast. domen państ. po 120 zł. 5 pr. | 287·— | 289·— |
| **B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).** | | |
| Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr. | 114·— | 114·20 |
| Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr. | 88·50 | 88·70 |
| **C. Obligacye kolejowe.** | | |
| Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr. | 89·75 | 90·75 |
| Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr. | 107·80 | 108·80 |
| Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. $5^3/_4$ pr. (ostamp. akcye) | 436·— | 438·— |
| Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. $5^1/_4$ pr. | 109·10 | 110·10 |
| Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) | 88·70 | 89·70 |
| Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr. | 88·75 | 89·75 |
| **Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).** | | |
| Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr. | 101·80 | —·— |
| w złocie za 200 zł. 5 pr. | 120·75 | —·— |
| Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr. | 90·40 | 91·40 |
| Kol. czeskiej wsch. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr. | 88·— | 89·— |
| Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc. | 93·90 | 94·90 |
| Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (sr.) | 93·90 | 94·90 |
| Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1827, 4 prc. | 93·90 | 94·90 |
| Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc. | 93·90 | 94·90 |
| Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc. | 93·90 | 94·90 |
| Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc. | 93·90 | 94·90 |
| Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc. | 93·90 | 94·90 |
| Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr. | 88·— | 89·— |
| Kol. galic. Karola Ludwika 4 pr. | 89·25 | 90·25 |
| Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1898 4 pr. | 89.50 | 90·30 |
| Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr. | 113·— | 114·— |
| **D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).** | | |
| Węg. złota renta 4 pr. | 109·05 | 109·25 |
| „ „ w wal. kor. 4 pr. | 88·25 | 88·45 |
| obl. pr. regul. Cisy 4 prc. | 288·50 | 300·50 |
| poż. prem. za 100 zł. (200 kor.) | 423·— | 435·— |
| „ 50 zł. (100 kor.) | 209·— | 215·— |
| **E. Obligacye indemnizacyjne.** | | |
| Kroacyi i Slawonii | —·— | 88·50 |
| Węgier za 100 zł. 4 pr. | 88·50 | 89·50 |
| **F. Inne publiczne pożyczki.** | | |
| Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr. | 100·50 | 101·50 |
| Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr. | 90·— | 91·— |
| Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr. | —·— | —·— |
| Gal. poż. kr. z roku 1893 4 pr. | 88·65 | 89·65 |
| Gal. obl. prop. z roku 1889 4 pr. | 96·90 | 97·90 |
| Pożyczka miasta Lwowa z r. 1895 4 prc. | 88·20 | 88·50 |
| Renta włoska za 100 lirów (96 koron) 4 prc. | —·— | —·— |
| Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr. | 120·50 | 126·50 |
| Turecka obl. prem. kol. za 400 frank. | 240·— | 243·— |
| **G. Listy zastawne, Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).** | | |
| Anglo-Austr. banku los $4^1/_2$ pr. | —·— | —·— |
| Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr. | —·— | —·— |
| „ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr. | 297·— | 309·— |
| „ „ „ 1889 3 pr. | 259·— | 271·— |
| Bukow. zakł. kred. ziem. los 5 pr. | 99·50 | 100·50 |
| „ „ „ „ 4 pr. | —·— | —·— |
| Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr. | 110·— | —·— |
| „ „ los 50 l. $4^1/_2$ pr. | 97·75 | 98·75 |
| „ „ „ 4 pr. | 90·75 | 91·75 |
| Banku gal. ziem. kred. $4^1/_2$ pr. 60 l. | 98·25 | 99·25 |
| Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat | 88·30 | 89·30 |
| „ „ „ „ los. 41 lat | 94·50 | 95·50 |
| „ „ „ 4 pr. starsze | 97·60 | 98·60 |
| Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi $4^1/_2$ pr. $51^1/_2$ lat zwrotne | 98·25 | 99·25 |
| Banku krajowego oblig. [illegible] emisya 4% lat $4^1/_2$ pr. | 98·— | 99·— |
| Banku kr. obl. kolej. [illegible] | 87·75 | 88·75 |
| Austro-węg. banku 50 lat 4 prc. | 95·75 | 96·75 |
| „ „ [illegible] 4 pr. | 95·40 | 96·40 |
| **H. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł. nom.).** | | |
| Tow. żegl. par. po Dunaju za 200 i 10.000 m. 4 pr. z r. 1885 | 113·15 | 114·15 |
| Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 pr. | 112·25 | 113·25 |
| Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1894 za 300 zł. | 82·85 | 83·85 |
| Kolej Lwów-Czern. z r. 1892 za 200 zł. 4 pr. | 88·10 | 89·10 |
| Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr. | —·— | —·— |
| Węg. gal. kol. żel. 1870 za 300 zł. 5 pr. | 100·— | 101·— |
| „ „ „ 1889 „ 5 pr. | —·— | —·— |
| **I. Losy (za sztukę).** | | |
| Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł. | 28·75 | 32·75 |
| Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 zł. | 488·— | 500·— |
| Clary 40 zł. m. k. | 175·— | 195·— |
| Pożyczka miasta Insbruku 20 zł. | —·— | —·— |
| Pożyczka miasta Lublany 20 zł. | 68·90 | 74·90 |
| Palfy 40 zł. m. k. | —·— | —·— |
| Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł. | 53·25 | 59·25 |
| „ „ węg. tow. 5 zł. | 34·— | 40·— |
| Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 zł. | 79·— | 85·— |
| Salma 40 zł. m. k. | 330·— | —·— |
| Pożyczka miasta Salzburga 20 zł. | —·— | —·— |
| **J. Akcye banków (za sztukę)** | | |
| Banku Anglo-Austr. 240 kor. | 328·10 | 329·10 |
| Peszt. Banku handl. 500 zł. | 3985·— | 3990·— |
| Zakł. kred. dla handlu i przem. | 637·75 | 638·75 |
| Węg. Banku kredyt. 200 zł. | 833·— | 834·— |
| Dolno austr. tow. esk. 400 kor. | 771·— | 773·50 |
| Gal. banku hip. 200 zł. | 702·— | 704·— |
| „ „ dla han. i przem. 200 zł. | 414·— | 418·— |
| Banku dla krajów koronnych 200 zł. | 527·10 | 528·10 |
| „ Austro-węg. 1400 kor. | 2025·— | 2035·— |
| „ Związku (Unionbank) 200 zł. | 608·75 | 609·75 |
| Czeskiego banku związkowego 100 zł. | 270·— | 271·— |
| Żywnościowego banku 200 zł. | 282·— | 283·— |
| **K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.** | | |
| Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł. | 452·— | 453·— |
| „ „ „ akcye zakład. 200 zł. | 427·— | 431·— |
| Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk. | 5000·— | 5010·— |
| Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł. | 385·— | 390·— |
| „ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł. | 538·— | 539·— |
| „ Lwów-Kisnorów-Janczów lokal. 400 kor. | 290·— | 300·— |
| Austr. Tow. żegl. [illegible] | 1247·— | 1253·— |
| **L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.** | | |
| Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł. | 758·— | 760·— |
| Galic. karpackie naft. tow. 500 kor. | 763·— | 769·— |
| Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł. | 974·40 | 975·40 |
| Prag. tow. żelaza, przem. 200 zł. | 3159·— | 3169·— |
| Skodówki 500 kor. | 463·— | 467·— |
| [illegible] | 354·— | 357·— |
| [illegible] | 264·50 | 266·— |
| **M. Waluty.** | | |
| Berlin za 100 marek 5 pr. | —·— | —·— |
| Londyn za 10 funt. szt. 4 pr. | $241·32^1/_2$ | $241·60^1/_2$ |
| Paryż za 100 franków | 95·65 | $95·82^1/_2$ |
| Petersburg za 100 rubli 4 pr. | 254·— | 254·75 |
| Niemieckie banki | 118·— | 118·20 |
| Włoskie banki | 94·65 | $94·87^1/_2$ |
| Francuskie banki | —·— | —·— |
| Szwajcarskie banki | 95·40 | 95·60 |
| **N. Monety.** | | |
| Dukat cesarski | 11·40 | 11·43 |
| Austr.-węg. 8 guld. złote monety | —·— | —·— |
| 20-frankówka | 19·15 | 19·18 |
| 20-markówka | 23·58 | 23·62 |
| Rossyjski półimperyał | —·— | —·— |
| Niem. banknoty za 100 marek | 118·— | 118·20 |
| Włoskie banknoty za 100 lir | 94·70 | 94·90 |
| Rubla | $2·53^3/_4$ | $2·54^3/_4$ |

# DZIENNIK URZĘDOWY.

## Licytacye.

L. 4955 (7365 2—3)

Obwieszczenie licytacyi.

Wydział powiatowy w Brodach sprzedaje w dniu 20 czerwca 1912 r. o godz. 10 przed południem w drodze publicznej ustnej i ofertowej licytacyi około 70 morgów drzewostanu gminy Ponikowica, odległego od stacyi kolejowej Brody 5 klm. z masą około 14.000 $m^3$ sośniny, 750 $m^3$ dębiny, 600 $m^3$ brzeziny.

Wydział powiatowy.

Brody, dnia 11 czerwca 1912.

L. cz. 1683 (7364 2—3)

Ogłoszenie konkurencyjne.

Niniejszem podaje się do wiadomości, że w Andrychowie jest do nadania lwowsko-wiedeńsko-berneńska kolektura loteryjna, Nr. 55, 521, 576, która według przecięcia z lat 1909/11 przyniosła rocznie zbiórek 22.530 kor. 30 hal., a kolektantowi przy 6% wej prowizyi dochodu brutto 1351 kor. 50 hal.

Kaucya wymagana jest w wysokości 2600 kor. w pupilarnych papierach wartościowych losowaniu niepodlegających.

Oferty zaopatrzone stemplem na 1 kor. należy przy dołączeniu wadyum w kwocie 70 kor., metryki urodzin, certyfikatu przynależności, świadectwa moralności i dowodu znajomości tak języków krajowych, jak też i języka niemieckiego, wnieść tutaj najpóźniej do 1 lipca b. r. godziny 12 w południe.

Bliższe warunki przejrzeć można tak tutaj, jak też w tamtejszym magistracie i w kancelaryi c. k. Nadzoru straży skarbowej w godzinach urzędowych.

Drukowane oferty dostać można tutaj i w wyż wymienionym nadzorze.

C. k. Urząd dochodów loteryjnych dla Galicyi i Bukowiny.

Lwów, dnia 4 czerwca 1912.

L. cz. E. 4016/11 (19) (7366 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Karoliny Samuely we Lwowie, zastąpionej przez adw. dr. Maurycego Hullesa we Lwowie odbędziesię dnia 10 lipca 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XX we Lwowie licytacya realności whl. 1020/IV. ks. gr. gm. m Lwowa l. kons. 853 4/4 przy ul. św. Józefa pod l. or. 3 wraz z przynależytościami, składającemi się z drzwi, okien, dzwonków itd.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 59742 kor. 06 hal., przynależności zaś na 726 kor.

Najniższa cena wynosi 30234 kor. 03 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne podane przez wierzyciela które się zatwierdza i odnosząće się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg katastralny, wyciąg tabularny, protokoły oceniania itd.), może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XX.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości będą obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XX.

Lwów, dnia 23 maja 1912.

L. Nam. VIII. b. 1624/24 (7368 2—3)

Regulacya Dunajca pod Wiatrowicami-Zagórzem km. 73·5—74·6.

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy materyałów faszynowych do budowli na rzece Dunajec pod Wiatrowicami - Zagórzem w km. od 73 500 do 74 600 wykonać się mających w roku 1912 odbędzie się dnia 27 czerwca 1912 o godzinie 12 w południe (czas kolejowy) rozprawa ofertowa w c. k. Kierownictwie regulacyi Dunajca w Nowym Sączu.

Ilość w powyższym czasie dostawić się mających materyałów wynosi około:

2.000 $m^3$ faszyn wiklowych,

7.000 $m^3$ faszyn lasowych,

120.000 sztuk kołków faszynowych.

Powyż podana ilość materyałów wartości fiskalnej około 23.800 kor. ma być dostarczoną do budowy częściowo w terminach oznaczonych przez c. k. Kierownictwo regulacyi Dunajca w Nowym Sączu i może być w razie zwiększenia lub zmniejszenia zapotrzebowania o 20 prc. zwiększona lub zmniejszona, przedsiębiorca jednak w razie zwiększenia dostawy nie może żądać wyższej ceny za materyały w większej ilości dostarczone, ani też rościć sobie jakichkolwiek pretensyi do Skarbu Państwa w razie zmniejszenia dostawy.

Warunki dostawy i wykaz cen jednostkowych przejrzeć można w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Kierownictwie budowy, gdzie także do godz. 12 w południe oznaczonego na rozprawę dnia, mają być wnoszone oferty sporządzone ściśle według przepisanego wzoru, zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 1 koronę i w wadyum w kwocie 600 koron w gotówce lub pupilarnych papierach wartościowych, obliczonych według kursu z dnia poprzedniego.

W ofercie sporządzonej według poniżej podanego wzoru ma być podany jednolity opust z cen fiskalnych dla całej dostawy, wyrażony cyframi i słowami.

Oferty wniesione po godzinie 12 oznaczonego dnia nie będą przyjęte, oferty zaś oddane w innym urzędzie, albo nie zaopatrzone znaczkiem stemplowym lub we wadyum, niesporządzone ściśle w sposób przepisany, lub zaopatrzone dopiskami nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 8 czerwca 1912.

Za c. k. Namiestnika
Ustyanowski w. r.

Stempel na 1 kor. (Wzór oferty)

Oferta.

Mocą której ja (my) niżej podpisany (ni) obowiązuję (my) się w latach . . . . . . . . . dostarczyć w terminach przez c. k. Kierownictwo regulacyi . . . . . . . . . . . . . w . . . . . . oznaczonych, materyały faszynowe do budowli regulacyjnych na . . . . pod . . . . w km. od . . . . . . do . . . . . w ilości i pod warunkami podanymi w obwieszczeniu za opustem . . . . . (cyframi i słowami) odsetek z cen fiskalnych.

Warunki licytacyjne znane mi (nam) są dokładnie i poddaję (my) się takowym bez żadnego zastrzeżenia.

Jako wadyum składam (my) . . . . . . . . . . . . . . . . . . . .

W . . . dnia . . . . . 1912.

(Podpis i miejsce zamieszkania).

L. cz. E. 149/12 (7) (7401 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Glinianach stow. zarejestr. z ograniczoną poręką, zastąpionego przez adwokata dr. Jakóba Korkisa w Glinianach, odbędzie się dnia 5 lipca 1912 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 licytacya realności obj. lwh. 790 ks. gr. gm. kat. Zamoście, wraz z przynależnościami, opisanemi w tus. protokole oceniania z dnia 2 kwietnia 1912 l. cz. E. 149/12 (3)

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 2092 kor. 50 h, przynależności zaś na 60 kor. 60 h.

Najniższa cena wynosi 1435 kor. 40 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu Sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż Sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie Sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Glinisny, dnia 28 maja 1912.

L. cz. E. 564/12 (4) (7393)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa dyskontowego w Chorostkowie, odbędzie się dnia 24 czerwca 1912 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 licytacya: a) połowy realności obj. lwh. 79 gm. Celejów a składającej się z pb. 44/2 (obejście włościańskie obszaru 1 ar. 65 m.²), b) połowy realności obj. lwh. 589 gm. Celejów a składającej się z pgr. 6/1, 7/1 i 338/1 (ogród i rola razem obszaru 94 a. 42 m.²)

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione: a) na 850 kor., b) na 800 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 566 kor. 67 h., ad b) 533 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w kancelaryi tut. Sądu, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kopyczyńce, 23 maja 1912.

L. cz. E. 3975/11 (5) (7350)

Dnia 31 lipca 1912 o godzinie 8·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19 odbędzie się licytacya: 1. połowy realności obj. lwh. 1 ks. gr. Zabłotów i 2. połowy realności obj. lwh. 2342 tejże gminy Anny z Piniaszczuków Andrusyk własnych.

Wartość nieruchomości wystawionych na licytację ustala się ad 1. na 576 koron 10 hal, ad 2. na 352 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi ad 1. 384 kor. 8 h, ad 2. 235 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 4 czerwca 1912.

L. cz. E. 3068/11 (5) (7354)

Dnia 24 lipca 1912 o godz. 9 30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19 odbędzie się licytacya:

1. 1/4 części realności obj. lwh. 994 ks. gr. Nowosielica,

2. całej realności obj. lwh. 995 tejże gminy Dmytra Pawłeluka Stefana, tudzież

3. 4/12 części realności obj. lwh. 308 ks. gr. Nowosielica Wasyla Wasylyjczuka vel Wasyłyczuka własnych.

Wartość nieruchomości wystawionych na licytację ustala się: ad 1. na 141 koron 19 hal., ad 2. na 1430 kor. 92 hal., ad 3. na 40 kor. 60 hal.

Najniższa cena wynosi: ad 1. 94 kor. 13 hal., ad 2. 954 kor. 28 hal., ad 3. 27 koron 6 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 3 czerwca 1912.

L. cz. E. 3188/11 (6) (7351)

Dnia 24 lipca 1912 o godz. 8·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19 odbędzie się licytacya realności l. w. h. 518 ks. gr. Demycze Mordka Schächtera własnej.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytację ustala się na 4065 kor.

Najniższa cena wynosi 2032 kor. 50 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.

Zabłotów, dnia 31 maja 1912.

L. cz. E. 618/12 (4) (7394)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Michała Sztokała syna Mikołaja w Kopyczyńcach, odbędzie się dnia 27 czerwca 1912 o godz. 12 w południe w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 licytacya 3/36 części realności obj. lwh. 554 gminy Kopyczyńce, a składającej się z pb. 387 i pgr. 1189, 1199 i 1200 (obejście o 2 domach i dwóch budynkach gospodarczych i ogród — razem obszaru 26 a. 48 m.²).

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 417 kor. 33 hal.

Najniższa cena wynosi 278 kor. 22 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kopyczyńce, 24 maja 1912.

L. cz. E. 240/12 (8) (7392)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Taćki Fedczyszyn w Oknie odbędzie się dnia 25 czerwca 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 w Grzymałowie licytacya 4/6 części realności objętej whl. 378 ks. gr. gm. kat. Okno, a składającej się z 3 parcel gruntowych.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest oceniona na 1.200 kor.

Najniższa cena wynosi 800 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II

Grzymałów, dnia 8 maja 1912.

L. cz. E. 4884/11 (7) (7396)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Józefa Feigera, kupca w Żabiu odbędzie się dnia 5 lipca 1912 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14 licytacya a) realności lwh. 351 gminy Hryniawa, składającej się z pr. gr. 2790/1, 2867/3, 2782/9, 2782/10, 2782/12, 2867/5; b) realności lwh. 977 gm. Hryniawa, składającej się z pb. 228 i pr. gr. 2782/2, 2782/14, 2787, 2788/1, 2788/14, 2788/15, 2788/16, 2788/17; c) połowy realności lwh. 453 gminy Hryniawa, składającej się z pr. gr. 2779/3, 2781/1, 2867/6, 2867/56, 2867/57; d) połowy realności lwh. 791 gminy Hryniawa, składającej się z pr. gr. 2867/4.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione na a) 7.000 kor., b) 5812 kor. 64 hal., c) 4917 kor. 42 hal., d) 1842 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi realności a) 4666 kor. 67 hal., b) 3875 kor. 09 hal., c) 3278 kor. 28 hal., d) 1228 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kuty, dnia 3 czerwca 1912.

L. cz. E. 88/12 (9) (7397)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Michała Krzemienia i Franciszka Nyderka w Brzezince, zastąpionej przez adw. dra Gąsiorowskiego odbędzie się dnia 3 lipca 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 18 licytacya 3/4 części realności whl. 138 gm. Brzezinka, składającej się z 3/4 części parcel lk. 215 (bud.) gr. lk. 85/2 (ogród) i 422/136 (rola) ewentualnie zaś 3/4 części realności lwh. 690 składającej się z 3/4 części parceli gr. lk. 1464/2.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione, a mianowicie: 3/4 części realności lwh. 138 na 1575 kor., zaś 3/4 części realności lwh. 690 na 1500 kor.

Najniższa cena wynosi odnośnie do realności lwh. 138 — 1050 kor., odnośnie do realności lwh. 690 — 1000 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 18.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Oświęcim, dnia 22 maja 1912.

L. cz. E. 446/12 (4) (7353)

Edykt.

Na żądanie Mosesa Brettlera odbędzie się dnia 24 lipca 1912 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19 licytacya realności whl. 285 kgr. Zabłotów Anny z Kosowiczów Kosowicz własnej.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytację ustala się na 258 kor. 30 hal.

Najniższa cena wynosi 172 kor. 20 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 3 czerwca 1912.

L. cz. E. 2585/11 E. 2557/11 E. 2810/11 E. 644/12 E. 870/12 E. 1179/12 E. 1219/12 (7348)

Edykt licytacyjny.

W sądzie tutejszym biuro Nr. 12 odbędzie się licytacya następujących nieruchomości:

1. a) Gospodarstwa wiejskiego w Konotopach Nr. 450 wyk. hip. ocenionego na 13330 kor. 12 hal.,

b) gospodarstwa wiejskiego w Konotopach Nr. 452 wyk. hip. ocenionego na 17762 kor. 63 hal. dnia 23 lipca 1912 o godzinie 9 przed południem;

2. a) 7/56 części gospodarstwa wiejskiego w Horbkowie Nr. 99 wyk. hip. ocenionych na 333 kor. 89 hal.

b) gospodarstwa wiejskiego w Horbkowie Nr. 822 wyk. hip. ocenionego na 8858 kor. 10 hal. dnia 23 lipca 1912 o godz. 10 przed południem;

3. gospodarstwa wiejskiego w Skomorochach Nr. 486 wyk. hip. ocenionego na 1149 kor. dnia 16 lipca 1912 o godz. 9 przed południem;

4. połowy gospodarstwa wiejskiego w Komarowie Nr. 128 wyk. hip. ocenionego na 304 kor. 10 hal. dnia 16 lipca 1912 o godzinie 10 przed południem;

5. gospodarstwa wiejskiego w Zubkowie Nr. 549 wyk. hip. ocenionego na 453 kor. 60 hal. dnia 16 lipca 1912 o godz. 11 przed południem;

6. gospodarstwa wiejskiego w Hatowicach Nr. 215 wyk. hip. ocenionego na 7507 kor. 45 hal, dnia 16 lipca 1912 o godzinie 12 w południe;

7. połowy domu w Sokalu Nr. 458 wyk. hip. ocenionego na 8280 kor. dnia 23 lipca 1912 o godz. 9 przed południem.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad 1. a) 8886 kor. 75 hal., ad 1. b) 11841 kor. 74 hal., ad 2. a) 222 kor. 59 hal., ad 2. b) 5905 kor. 40 hal., ad 3. 766 kor., ad 4. 202 kor. 73 hal., ad

5. 302 kor. 40 hal., ad 6. 5004 kor. 96 hal., ad 7. 4140 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podniesione

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary powyższych nieruchomościach istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu tutejszego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Sokal, dnia 6 czerwca 1912.

---

Ч. сп. E. 1173/12 (3) (7352)

Едикт.

Дня 31 липня 1912 о 8 годині перед полуднем, в суді низше підписаним, в бюрі ч. 19 відбуде ся лїцитация реальности обнятої вик. гіп. ч. 191 гр. кат. Олешків 1. Юлії Мотюк в 2/8 частях, 2. мал. Анни Юзюк вірно Квартюк в 4/8 частях і 3. Юрія Стефанюка Прокопа в 2/8 частях власних.

Вартість реальности злїцитовати ся маючої усталяє ся на 200 кор.

Найнизша ціна виносить 200 кор., пониже котрої лїцитация не прийде до скутку.

Права табулярних віритилїв не будуть нарушені.

Лїцитацийні услівя і відносячі ся до тих недвижимостий документи може кождий, котрий хоче купувати перейти в часї годин урядових в суді низше вимiненім, бюро ч. 21.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ IV.

Заболотів, дня 3 червня 1912.

## Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Dz. hip. 3591/11 (7315 2—3)

Uchwała.

Na podstawie oświadczenia Kazimierza Cieńskiego protokolarnie w c. k. Sądzie powiatowym w Korypczyńcach dnia 23 września 1908 do Hc. 157/8 (2) zeznanego i kopii z mapy katastralnej zarządza się zanotowanie na karcie A. dóbr Scianka lwh. 501 objętych Kazimierza Cieńskiego własnych 1) podziału pgr. 377/1 na pgr. 377/1 pb. lk. 331, 2) podania o hipoteczne wydzielenie parceli bud. lk. 331 z kompleksu powyższych dóbr w stanie wolnym od ciężarów na rzecz rzymsko-katolickiego kościoła w Sciance.

Strony dla których wpisane są prawa rzeczowe na powyższych dobrach zawiadamia się o zamierzonem wydzieleniu w stanie wolnym od ciężarów z wezwaniem, aby w razie, jeżeli mają zamiar się temu sprzeciwić, o tem podpisany Sąd w czasokresie 45-dniowym zawiadomiły, gdyż w przeciwnym razie przyjąć się musi, że zezwalają na oddzielenie i zrzekają się wszelkich praw przysługujących im do wydzielić się mającej części dóbr a to z chwilą uskutecznionego odpisania jej z wykazu szczegowego księgi gruntowej

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Stanisławów, 15 grudnia 1911.

---

L. 659 (7400 1—3)

Ogłoszenie.

Ascher Ornstein em. c. k. radca Sądu krajowego wpisany został na listę adwokatów z siedzibą w Pruchniku.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Przemyśl, dnia 10 czerwca 1912.

---

(7402 1—3)

Ogłoszenie.

Dnia 8 czerwca 1912 wpisano dr. Jakóba Sigala na listę adwokatów z siedzibą w Zaleszczykach.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 10 czerwca 1912.

---

L. cz. C. II. 100/12 (7390)

Edykt.

Przeciw Maryannie Drogoniowej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzostku przez Maryannę Kita pozew o 1000 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 14 czerwca 1912.

Celem strzeżenia praw Maryanny Drogoniowej ustanawia się p. Franciszka Trzeźniowskiego adw. w Brzostku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Maryannę Drogoń w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Brzostek, dnia 11 czerwca 1912.

---

L. cz. C. IX. 415/12 (1) (7391)

Edykt.

Przeciw Herschowi Wolfowi Jägerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Drohobyczu przez Jakóba Bergera kupca w Drohobyczu pozew o zapłatę kwoty 774 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 19 czerwca 1912 o godz. 8 rano w tut. sądzie, sala Nr. 74.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. dr. Hermana Bernfelda adw. w Drohobyczu, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Drohobycz, dnia 4 czerwca 1912.

---

L. cz. Tab. 439/12 (7054)

W sprawie Anastazyi Filipowiczowej w Jaśle imieniem własnem i spadkobierców ś. p. Edwarda Filipowicza przeciw Stanisławowi Franciszkowi Wobrowi o wypowiedzenie wierzytelności hipotecznej w kwocie 40.000 kor. zaintabulowanej w stanie biernym realności lwh. 649 Jasło, ustanowiono p. adw. dr. Gabryszewskiego w Jaśle kuratorem ad actum niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Franciszka Wobra, celem doręczenia temuż kuratorowi tut. sąd. uchwały z 16 maja 1912 l. hip. 439 dla Stanisława Franciszka Wobra przeznaczonej.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV

Jasło, dnia 16 maja 1912.

## Wyroki prasowe.

Bl. 120 (6724)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Mai 1912, Pr. XXXV 182/12/4, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Folge 113 der periodischen Druckschrift: „Alldeutsches Tagblatt", 10. Jahrgang, vom 19 (Maien) Mai 2025 n. R (1912) durch die Stellen: 1. von „Die Geschichte des Ungarns" bis „Habsburg gewesen" (Seite 1, Spalte 1); 2. von „Das Herscherhaus" bis zur „Es fehlt heute" (Seite 1, Spalte 3); 3. von „So lange er lebt" bis „verloren geben will" (Seite 2, Spalte 1, 2, 3) im Artikel: „Österreichisch ungarische Staatskrisen", und zwar ad 1. und 2. das Verbrechen nach § 63, 64 St. G., ad 3. das Verbrechen nach § 64, 58 lit c. St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 23 Mai 1912.

---

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Mai 1912, Pr. XXXV. 184 12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 17 der periodischen Druckschrift: „Wiener Bezirks-Zeitung", 1. Jahrgang, vom 20 Mai 1912: 1. durch die Stelle von „Seine Mutter hatte eine Audienz" bis „und mit seiner Braut überkam" (Seite 5, Spalte 3, und Seite 6, Spalte 1); 2. durch die Stelle von „wie auch gänzlich" bis und mit „verliebt war" (Seite 6, Spalte 1) das Vergehen nach § 64 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 23 Mai 1912.

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 22 Mai 1912, Pr. 44/12, die Weiterverbreitung der Nummer 449 der Zeitschrift: „Il Libertario" ddo. Spezia, 16 Mai 1912, nach § 305 St. G. verboten.

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 22 Mai 1912, Pr. 45/12, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „L' Agitatore", ddo. Bologna, 19 Mai 1912, nach § 122 a und 305 St. G. verboten.

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Tabor hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Mai 1912, Pr. 7/12, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Jiskra" vom 23 Mai 1912 wegen der Stelle von „V zeleni lip" bis „hracka pro l'd des Feuilletons: „Nahrobni kameny" nach § 303 St. G verboten.

---

Bl. 121 (7085)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 24 Mai 1912, Pr. XXXV. 190/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Folge 115 der periodischen Druckschrift: „Alldeutsches Tagblatt", 10. Jahrgang, vom 22 Mai 1912, und zwar 1. durch den unter „Streiflicher" gedruckten Subtitel (Seite 3, Spalte 3), 2. durch die Stelle von „Dazu kam aber" bis und mit „unfähig erklärten" (Seite 3, Spalte 3) das Verbrechen nach § 64 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 24 Mai 1912.

---

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 24 Mai 1912, Pr. XXXV. 191/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 139 der periodischen Druckschrift: „Arbeiterzeitung" (Morgenblatt), 24. Jahrgang, vom 22 Mai 1912 durch die Stelle von „Wahrlich der Militarismus" bis und mit „Menschen werden sollen" (Seite 8) in dem Roman „Die Kaserne" das Vergehen nach Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 24 Mai 1912.

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 21 Mai 1912, Pr. 32 12, die Weiterverbreitung der Nummer 637 der Zeitschrift: „Der Tiroler Wastl" vom 19 Mai 1912 wegen der Artikels: „Oesterreichs auswärtige Politik" in der Stelle von „die Reden der Minister" bis „zu danken sein wird"; „Jesuitengesinnung" von „Dieses Katholischmachen" bis „gebrandmarkt"; „Die Affenschande des 20. Jahrhunderts" von „Rom tritt eben nur" bis „Menschheit empfindet" nach § 64 und 122 b St. G. verboten.

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Mai 1912, Pr. I. 263/12, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Havlicek" vom 25 Mai 1912 wegen der Stellen von „Ktery klerikalism je" bis „na vasem miste" des Artikels: „Cesta k pravde"; von „My sobe" bis „atheista" des Artikels: „Z Budce u Dacic na Morave" nach § 302 und 303 St. G. verboten.

---

Das k. k. Landes als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Mai 1912, Pr. I. 262/12, die Weiterverbreitung der Nummer 116 der Zeitschrift: „XX. vek" vom 22 Mai 1912 wegen der Stelle von „Timto vyzrazen" bis „do oc" des Artikels: „Novy protest" nach § 302 St. G. verboten.

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 24 Mai 1912, Pr. I. 267/12, die Weiterverbreitung der Nummer 117 der Zeitschrift: „XX. vek" vom 23 Mai 1912 wegen der Stellen von „Nikdo nevidime" bis „usiluji", von „A kte hospodarske prevaze" bis „nepratelum", von „My zurime nad tim" bis „v brzku videli" des Artikels: „Hospodarske sjednoceni"; von „Zidacek tento" bis „v ruznych podobach" des Artikels: „Zidovsky perversita — z kasty hilsnerovske?" nach § 302 St. G. verboten.

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 24 Mai 1912, Pr. I. 266/12, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Lid" vom 23 Mai 1912 wegen der Stelle von „Jen v ton" bis „staci" des Artikels: „Co jest svetovy eucharisticky konkres" beziehungsweise „Je-li eucharisticky konkres nutnym" nach § 303 St. G. verboten.

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 24 Mai 1912, Pr. I. 265/12, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Mir" vom 23 Mai 1912 wegen des Artikels: „Rituelni... Odhaleni reckeho mnicha Neofika, byvaleho zidovskeho rabina" nach § 302 St. G. verboten.

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnisse vom 22 Mai 1912, Pr. 23/12, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Pikantni svet" vom 23 Mai 1912 wegen des Artikels: „Ze zapisku don Juana" in seiner Gänze; der Stelle von „Tito meli pravdu" bis „jejich tel" des Artikels: „Pomsta"; des Artikels: „Ma dati — dal" in der Rubrik: „Listarna redakce" nach § 516 St. G. verboten.

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Mai 1912, Pr. 37/12, die Weiterverbreitung der Nummer 59 der Zeitschrift: „Aussig-Karbitzer Volkszeitung" vom 20 Mai 1912 wegen der Stelle von „Beim k. k. Hauptzollamte" bis „noch nicht fertig" des Artikels: „Die Ner. Politika" nach § 302 St. G verboten.

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Mai 1912, Pr 36/12, die Weiterverbreitung der Nummer 115 der Zeitschrift: „Aussiger Zeitung" vom 20 Mai 1912 wegen der Stelle von „Beim k. k Hauptzollamte" bis „noch nicht abgeschlossen" des Artikels: „Czechische Hetze gegen die deutschen Staatsbeamten in Aussig" nach § 302 St. G. verboten.

---

Das k. k. Kreis als Preßgericht in Ragusa hat mit dem Erkenntnisse vom 24 Mai 1912, Pr. 14/12, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Dubrovnik" vom 23 Mai 1912 nach § 487 und 488 St. G. sowie gemäß Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

## Firmy.

Ч. сп. Фірм. 88/12 Стов. I. 175 (6791)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарських.

Осідок стоваришення: Рогатин.

Фірма звучить: Повітове товарпство кредитове, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою „Руска Каса" в Рогатинї.

Прокура удїлена п. Миколаєви Капуста дотеперішному урядникови сего Товариства в Рогатинї.

Прокурист буде підписувати грамоти Товариства „Руска Каса" в Рогатині в сей спосіб, що під фірмою Товариства уміщувати буде власноручний підпис з додатком „р. ра".

Дата впису: 12 марта 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Бережани, дня 9 марта 1912.

---

Ч. сп. Фірм. 413/11 C. 494 (7382)

Впис фірми стоваришення заробкового і господарского.

Вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарских.

Осідок стоваришення: Ріпчиці.

Фірма звучить: Господарска Спілка для збуту худоби, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Ріпчицях.

Дата статуту: Ріпчиці 27 серпня 1911.

Предмет підприємства:

а) продавати худобу лише своїх членів на їх рахунок і лише в їх хосен,

б) удїляти лише своїм членам задатки на худобу яка має бути спілкою продані,

в) закупoвувати лише для своїх членів і на їх поручене худобу,

г) лише своїми членами доставлену худобу в різних спілкою означених різати і мясо продавати,

д) згрошевлювати скіру і прочі відпадки материялу призначеного на заріз а доставленого лише своїми членами спілці,

ж) худобу, яку лише свої члени доставлять, а також худобу, яку спілка лише для своїх членів закупить, випасати на пасовисках, які спілка возьме в аренду, а то в тій цїли, щоби спілка могла продавати материял дозрілий і в часї до збуту відповідним,

з) приймати капітали до обороту за условленим опроцентованем в хосен своїх членів.

Час тревания: необмежений.

Дирекция: о. Михайло Бачиньский, парох в Ріпчицях, яко справник, Стефан Гнатків, господар в Ріпчицях, яко касієр, Панько Сливич, півець церковний в Воробелевичах, яко книговодець, Олекса Кобільник Марунин, господар в Ріпчицях, яко заступник і Стах Садовий, господар в Воробелевичах, яко заступник члена дирекції.

Підпис фірми слідувати буде в сей спосіб, що під фірмою стоваришеня умішені будуть підписи двох членів управи.

Оголошеня уміщувані будуть на призначеній на се таблици на льокали стоваришеня або в одній з львівских часописей, яку означить Надзираюча Рада.

Удїл членів: Оден удїл членьский виносить 5 кор., кождий член може мати більше удїлів: число удїлів є необмежене.

Відвічальність: За зобовязаня стоваришень відповідає кождий член не лиш своїм удїлом а також до 10-разової висоти заявленого удїлу.

Дата вписy: 20 грудня 1911.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ IV.

Стрий, дня 7 грудня 1911.

---

Ч. сп. Фірм. 99/11 Стов. II. 2563 (7303)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Григорів.

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Григорові к. Манастириск, стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою.

Член заряду помер: Алексій Дмитрів.

Членом заряду вибраний: Танас Баран.

Дата вписy: 24 марта 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Станиславів, дня 10 марта 1912.

---

Ч. сп. Фірм. 200,12 Стов. II. 48 (7196)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских при фірмі: „Покутский Союз кредитово-господарчий в Коломиї“, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою.

1. Члени дирекциї виступили: Лев Дольницкий, член, — заступники членів: Василь Витвицкий і Василь Вачиньский.

2. Членом дирекциї вибраний: п. Кароль Шипайло, емерит. ц. к. радник висшого суду краєв. в Коломиї. Заступниками членів вибраиі: пп Теодор Пиотровский, книговодець Покутского Союза в Коломиї і Іван Тиліщак, емерит. ц. к офіциял судовий в Коломиї.

Дата вписy: 29 цьвітня 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Коломия, дня 29 цьвітня 1912.

---

Ч. сп. Фірм. 293/10 Стов. III. 2655 (7318 2—3)

Впис фірми стоваришеня заробкового і господарского.

Вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Калуш.

Фірма звучить: Повітова спілка торговельна, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Калуши.

Дата статуту: 22 липня 1910.

Предмет підприємства є сполучити господарскі сили своїх членів для їх добробиту.

До переведеня своєї цїли стоваришене буде:

а) куповати, арендувати і наймати ґрунти і будинки в цїли веденя спільного господарства спільними силами своїх членів і лише в їх хосен,

б) будовати і набувати доми мешкальні лише для своїх членів і лише в їх хосен, а також продавати або давати в наєм доми мешкальні, взглядно поодинокі мешканя лише своїм членам і лише в їх хосен,

в) уряджувати склади (маґазини) знарядів господарских, навозів, збіжа, насїня і инших землеплодів для своїх членів та лише в їх хосен,

г) провадити лише для своїх членів і лише в їх хосень торговлю средствами поживи, алькоголічними і неалькоголічними напоями та предметами потрібнимн для особистих потреб а також для домашного і рільничого господарства та для ремесла і промислу лише своїх членів,

ґ) займати ся перетворюванєм продуктів господарских лише своїх членів і продажию продуктів та плодів господарских (збіжа, худоби і т. п.) лише своїх членів і лише в їх хосен,

д) набувати і удержувати знаряди господарскі і віддавати їх до ужитку в господарстві лише своїх членів і лише в їх хосен через наєм,

е) уряджувати лише для своїх членів і лише в їх хосен млини до меленя збіжа своїх членів,

ж) вираблати силами своїх членів знаряди, знадоби і всїлякі предмети потрібні так для особистого ужитку як і для домашного і рільничого господарства а також для ремесла і промислу лише своїх членів і лише в їх хосен,

з) приймати капітали до обороту за условленим опроцентованєм в хосен своїх членів,

і) уділяти лише своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесене їх господарства або промислу.

Час треваня є необмежений.

Управа складає ся з трох членів: справника, касиєря і книговодця. Членами першої управи вибрані: др. Іван Куровець, лїкар в Калуши, справник, о. Василь Бачиньский, гр. кат. сотрудник в Калуши, касиєр, Тимотей Бариш, урядник хлопского союза в Калуши, книговодцем.

Підпис фірми слідує під фірмою стоваришеня через двох членів управи.

Оголошеня уміщувані будуть на призначеній на се таблици на льокали стоваришеня або в одній з львівских часописий яку означить Надзираюча Рада.

Удїл членів виносить 20 кор.

Число удїлів є необмежене.

Відвічальність членів розтягає ся до пятьразової висоти заявленого удїлу.

Дата вписy: 10 вересня 1910.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Станиславів, дня 10 вересня 1910.

---

Ч. сп. Фірм. 95/11 Стов. IV. 14 (7301 2--3)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осідок стоваришеня: Комарів.

Фірма звучить: Господарско-молочарска спілка, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Комарові.

Дата статуту: 28 падолиста 1910.

Предмет підприємства: Цілею стоваришеня є сполучити господарскі сили своїх членів для їх дорбобиту.

До переведеня своєї цїли буде стоваришене:

а) куповати, провадити, арендувати і наймати ґрунти і будинки в цїли веденя спільного господарства спільними силами, своїх членів і в їх хосен,

б) уряджувати склади (маґазини) знарядів господарских, навозів, збіжа, насїня і инших землеплодів для своїх членів та в їх хосен,

в) продавати для своїх членів торговлю средствами поживи і предметами потрібними для домашного і рільничого господарства, та для ремесла і промислу своїх членів,

г) займати ся перетворюванєм продуктів господарских своїх членів і продажию витворів своїх членів,

ґ) приймати капітали до обороту за условленим опроцентованєм,

д) уділювати лиш своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесенє їх господарства або промислу.

Час треваня спілки є необмежений.

Управа стоваришеня складає ся з трох членів: справника, касиєра і книговодця. Членами першої управи вибрані: Дмитро Кузюк Василя, справник, Романъ Микитюк, касиєр, Петро Лещиньский, книговодець.

Підпис фірми слідує під фірмою стоваришеня через двох членів управи.

Оголошеня поміщувані будуть на призначеній на се таблици на будинку стоваришеня або в одній з львівских часописий яку означить Надзираюча Рада.

Удїл членів виносить 10 корон.

Число удїлів є необмежене.

Відвічальність членів розтягає ся до пятиразової висоти заявленого удїлу.

Дата вписy: 11 вересня 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Станиславів, дня 15 липня 1911.

---

Ч. сп. Фірм. 215 12 Стов. II 30 (7288 2—3)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских при фірмі: Потребительне і проізводительне общество „Торгово промишленний Союз в Коломиї“ реєстроване товариство з ограниченою порукою.

Членом дирекциї вибраний в місце помершого члена Симеона Павлюка п. Юліян Ю. Сас Яміньский, діловодчик общества „Самопомощ“ в Коломиї.

Особенні вписи: Розвязане Товариства на підставі рішеня загального збору з 24 вересня 1910 і його ліквідация.

Ліквідаторами вибрані: пп. др. Володимір Дудикевич, адвокат в Коломиї і Юліян Ю. Сас Яміньский, діловодчик общества „Самопомощ“ в Коломиї.

Вірителїв взиває ся, щоби з претенсиями до Товариства зголосили ся.

П. П. ліквідаторів взиває ся, щоби ліквідацию общества сего в протягу 90 днів перевели і о сїм судови донесли в цїли вичеркненя з реєстру фірми общества.

Дата вписy: 6 мая 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Коломия, дня 6 мая 1912.

---

L. cz. Firm. 188/12 Pojed. Rg. A. 88 (6644 3—3)

Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej.

Należy wpisać do rejestru handlowego dla firm pojedynczych.

Siedziba firmy: Nawojowa.

Brzmienie firmy: Adam hr Stadnicki.

Przedmiot przedsiębiorstwa: wyszynk i drobna sprzedaż palonych napojów spirytusowych, wyszynk piwa, wina, wina owocowego, podawanie kawy, herbaty, czekolady i innych napojów ciepłych i chłodników, utrzymywanie gier dozwolonych, bilardu i kręgielni.

Właściciel: Adam hr. Stadnicki.

Dzień wpisu: 24 maja 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 29 kwietnia 1912.

---

L. cz. Firm. 208/12 Sp. II. 213 (6811 2—3)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Nowy Sącz.

Brzmienie firmy: Bank związkowy w Nowym Sączu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana firmy na: „Kasa Związkowa w Nowym Sączu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, uchwalona na walnem zgromadzeniu dnia 21 kwietnia 1912.

Zmiana statutu: § 1 obecnie opiewa: Podpisani tworzą związek pod firmą: „Kasa Związkowa w Nowym Sączu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“.

Data wpisu: 29 maja 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 11 maja 1912.

---

L. cz. Firm. 523/12 Stow. V. 27 (6985)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów.

Brzmienie firmy: „Galicyjski związek kredytowy kupiecki we Lwowie“, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, po niemiecku: „Galizischer kaufmännischer Creditverband registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung in Lemberg“.

Data statutu: 21 lutego 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa: jest wyjednywanie, względnie dostarczanie członkom potrzebnego do handlu, przemysłu i gospodarstwa kapitału obrotowego za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków, oraz z ułatwienie tranzakcyj handlowych dla członków.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcya: składa się z trzech dyrektorów wybieranych na wniosek Rady nadzorczej przez walne zgromadzenie na 6 lat.

Na zgromadzeniu 21 lutego 1912 wybrani zostali dyrektorami: dr. Rubin Sokal adwokat, Klemens Maschler kupiec i Mojżesz Taubes kupiec we Lwowie.

Podpis firmy: pod firmą stowarzyszenia podpis dwóch dyrektorów lub 1 dyrektora i 1 zastępcy, lub 1 dyrektora i prokurzysty.

Ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“.

Udział członka 200 kor.

Odpowiedzialność: ponad udział dalszą kwotą równającą się wysokości deklarowanego udziału.

Data wpisu: 22 marca 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 19 marca 1912.

---

L. cz. Firm 147 Rg. C. 213 (5213)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru firm spółkowych należy wciągnąć co następuje:

Siedziba firmy: Lwów, Hetmańska 24.

Brzmienie firmy: „Unia handlowa, spółka z ograniczoną poręką“, po niemiecku: „Union Handelsgesellschaft mit beschränkter Haftung“.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

1. kupno i sprzedaż blaszanych naczyń emaliowanych, a to tak towar regularny jakoteż partyjny (Ausschuss) na rachunek własny, jakoteż osób trzecich,

2. zakupno i sprzedaż wszelkich innych artykułów handlowych, do obrotu których nie jest wymaganą osobna koncesya, tudzież zakładanie i uczestnictwo w tego rodzaju spółkach,

3. zawieranie interesów handlowych celem osiągnięcia celów tu wyżej pod 1. oznaczonych.

Forma spółki: Spółka opiera się na kontrakcie zdziałanym w formie aktu notaryalnego z daty Wiedeń 5 stycznia 1911 l. rep. 43.134, dodatkowej umowie z daty Stryj 13 lutego 1911 l rep. 8762 i 14 listopada 1911 l. rep. 10.498 i była dotąd zarejestrowaną w c. k. Sądzie obwodowym w Stryju pod Rg. C. 1.

Czas trwania: do 31 grudnia 1920.

Wysokość kapitału zakładowego: 500.000 kor. w całości wpłacony.

Uprawnieni do zastępstwa: zawiadowcy.

Zawiadowcy: wszyscy spólnicy a to: Adolf Auerbach kupiec w Stryju, Abraham Heller kupiec w Kołomyi, Natan Lipschütz kupiec w Nowym Sączu.

Podpis firmy: pod wyciśniętem stampilią lub wypisanem brzmieniem firmy umieszczą swój podpis Adolf Auerbach i jeszcze jeden z pozostałych trzech zawiadowców, lub też Adolf Auerbach i prokurzysta.

Prokurę udzielono: Szymonowi Bałabanowi, kupcowi we Lwowie.

Data wpisu: 15 marca 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 14 marca 1912.

---

L. cz. Firm. 359 Sp. III. 185 (6751)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru firm spółkowych należy wciągnąć co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: I A. Baczewski.

Zmarł spólnik Józef Adam Baczewski, odtąd właścicielami są z mocy dekretu dziedzictwa c. k. Sądu powiatowego S. II. we Lwowie z dnia 4 lutego 1912, l. cz. A. VI. 147/11 (14) dotychczasowi spólnicy Leopold Baczewski i dr. Henryk Baczewski.

Prokurę udzielono: Józefowi Eskreis i Leonowi Stapp urzędnikom firmy w Zniesieniu, którzy spółkę tylko wspólnie podpisywać będą w ten sposób, że pod brzmieniem firmy „J. A. Baczewski“ wypisanem lub wyciśniętem stampilią z dodatkiem „ppa“ umieszczą swoje własnoręczne podpisy: Eskreis i L. Stapp.

Dzień wpisu: 1 marca 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 28 lutego 1912.

---

L. cz. Firm. 230/12 (6011)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru firm handlowych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Piątkowa koło Tyczyna.

Brzmienie firmy: Józef Legięć i Sp., wyrąb lasu i handel drzewem w Borku nowym.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: 1. Józef Legięć gospodarz w Piątkowej, 2. Łukasz Legięć gospodarz w Błażowej, 3. Wojciech Legięć gospodarz w Gwoźnicy górnej, 4. Kasper Rząsa gospodarz w Błażowej i 5. Wojciech Fornal gospodarz z Lecki.

Do zastępstwa spółki uprawniony jest Józef Legięć gospodarz z Piątkowej.

Dzień wpisu: 2 marca 1912.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 2 marca 1912.

---

L. cz. Firm. 185/12 Stow. III. 219 (6385)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Należy wpisać do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Krościenko wyżne.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Krościenku wyżnem, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Data statutu: 24 lutego 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Celem spółki jest starać się o materyalne i moralne podniesienie członków spółki przez:

a) udzielanie członkom w miarę potrzeby użyteczności celu i w miarę funduszów pożyczek potrzebnych w gospodarstwie, przemyśle i handlu, a to z funduszów, które Spółka na ten cel gromadzi przy pomocy wspólnej nieograniczonej poręki swych członków,

b) danie możności do umieszczania na procent pieniędzy zaoszczędzonych a marnie leżących, w ten sposób, iż spółka przyjmuje i oprocentowuje wkładki oszczędności,

c) popieranie tworzenia spółek i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu spółki.

Dyrekcya: Jan Józefowicz, dyrektor szkoły, jako przełożony, Jan Żywiec „od kościoła“, rolnik, jako zastępca przełożonego,

Michał Szmyd „mały“, rolnik, jako członek, Jan Zajdel, rolnik, jako członek, Walenty Węglarz, rolnik, jako członek, wszyscy w Krościenku wyżnem.

Podpis firmy: Spółkę podpisuje się w ten sposób, iż pod pieczęcią (stampilią) firmy kładzie podpis przełożony Zarządu względnie jego zastępca i jeden z członków Zarządu.

Ogłoszenia: Wszelkie ogłoszenia Spółki winny być podpisane przez przełożonego Zarządu, względnie jego zastępcę, wyjąwszy przypadki przewidziane w §§ 17, 30 i 36, w myśl których ogłoszenia podpisuje przewodniczący Rady nadzorczej lub jego zastępca.

Do umieszczenia ogłoszeń służy tablica przed lokalem Spółki.

Ogłoszenie na tablicy wystawione winno mieć datę wystawienia na tablicy i zdjęcia z niej stwierdzoną podpisem przełożonego Zarządu. Z reguły winno być ogłoszenie wystawionem na tablicy przez dni 14.

Ogłoszenie Walnego Zebrania winno być nadto podanem do wiadomości członków przez rozesłanie cyrkularza (§§ 35 i 36).

Wrazie potrzeby umieszczać będzie Spółka swe publiczne ogłoszenia w „Czasopiśmie dla Spółek rolniczych“ wydawanem przez krajowy Patronat.

Udział członków: Każdy członek jest obowiązanym wpłacić do kasy Spółki przynajmniej jeden udział wynoszący (10 dziesięć koron.

Jeden członek nie może mieć więcej niż 5 udziałów.

Odpowiedzialność: Członkowie są obowiązani: a) w myśl ustawy o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych ręczyć wspólnie (solidarnie) całym swym majątkiem za zobowiązania Spółki wobec trzecich, o ileby na pokrycie tychże zobowiązań w razie likwidacyi lub upadłości Spółki majątek nie wystarczał.

Data wpisu: 4 maja 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 27 kwietnia 1912.

---

L. cz. Firm. 488/12 (6214)

Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej.

Wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych.

Siedziba firmy: Rudnik nad Sanem.

Brzmienie firmy: Samuel Bien.

Przedmiot przedsiębiorstwa: „Wyszynk palonych napoi wyskokowych: piwa, miodu, oraz podanie potraw i kawy.

Właściciel: Samuel Bien, kupiec w Rudniku.

Dzień wpisu: 27 kwietnia 1912.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 27 kwietnia 1912.

---

L. cz. Firm. 454/12 (5752)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo gospodarczych firmy:

Spółka oszczędności i pożyczek w Giedlarowej, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, z uwidocznieniem w odnośnej rubryce następujących okoliczności:

1. Spółka ta zawiązana została na podstawie statutów uchwalonych na walnem zebraniu członków założycieli w Giedlarowej dnia 24 lutego 1912.

2. Siedzibą Spółki jest gmina Giedlarowa, a okręg spółki stanowią gminy Giedlarowa i Gillershoff, czas trwania jest nieograniczony.

3. Celem spółki jest staranie się o materyalne i moralne podniesienie członków spółki przez:

a) udzielanie członkom w miarę potrzeby użyteczności celu i w miarę funduszów, pożyczek potrzebnych w gospodarstwie, przemyśle i handlu a to z funduszów, które Spółka na ten cel gromadzi przy pomocy wspólnej nieograniczonej poręki swych członków,

b) danie możności do umieszczania na procent pieniędzy zaoszczędzonych, a marnie leżących w ten sposób, iż spółka przyjmuje i oprocentowuje wkładki oszczędności,

c) popieranie tworzenia spółki i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu spółki.

4. Zarząd spółki wybrany na powołanym zebraniu składa się z następujących członków:

1. ks. Józef Sołtysik, proboszcz w Giedlarowej, jako przełożony zarządu,

2. Franciszek Kuczek rolnik w Giedlarowej, jako zastępca przełożonego zarządu, tudzież

3. Michał Pawul, rolnik w Giedlarowej,

4. Michał Baj, rolnik w Giedlarowej,

5. Jan Delekta, rolnik w Gillershorfie,

6. Jan Dudas: rolnik w Giedlarowej,

7. Michał Daś, rolnik w Giedlarowej, jako członkowie zarządu.

5. Ogłoszenia umieszczane będą na tablicy przed lokalem spółki, a wrazie potrzeby także w czasopiśmie wydawanem dla spółek przez krajowy Patronat.

6. Członkowie Spółki ręczą wspólnie (solidarnie) całym swym majątkiem za zobowiązania spółki wobec osób trzecich, o ileby na pokrycie tychże zobowiązań wrazie likwidacyi lub upadłości spółki majątek jej nie wystarczał.

7. Spółkę podpisywać się będzie w ten sposób, iż pod pieczęcią (stampilią) firmy położy podpis swój przełożony zarządu względnie jego zastępca i jeden z członków zarządu.

C. k. Sąd obwodowy Oddział V.

Rzeszów, dnia 13 kwietnia 1912.

---

L. cz. Firm. 146/12 Stow. II. 282 (5542)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Gorlice.

Brzmienie firmy: Towarzystwo bankowe w Gorlicach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu: Uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 25 lutego 1912 zmieniono §§ 3, 5, 8, 9, 12, 16, 18, 21 i 26 statutu.

Przedmiot przedsiębiorstwa dotąd: Stanowią interesy eskontowe i kredytowe dla dostarczenia członkom funduszów potrzebnych do prowadzenia handlu i przemysłu i rolnictwa.

Obecnie przedmiotem przedsiębiorstwa jest dostarczenie członkom Towarzystwa kredytu potrzebnego im do prowadzenia handlu, przemysłu i rolnictwa za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.

Wysokość udziału dotąd: wynosi 100 kor., jeden członek może mieć najwyżej 100 udziałów.

Obecnie udział w stowarzyszeniu wynosi 100 kor.

Jeden członek może posiadać więcej udziałów po 100 kor.

Data wpisu: 4 kwietnia 1912.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 30 marca 1912.

---

L. cz. Firm. 172/12 Rg. I. C. I. (5811)

Obwieszczenie.

Wpisano do rejestru handlowego oddział C. przy firmie: podolska fabryka cegieł i dachówek, spółka z ograniczoną poręką w Oryszkowcach (powiat Husiatyn), iż 1. uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 2 lutego 1912 zarządzono podwyższenie kapitału zakładowego o kwotę 55.000 kor., a zatem do kwoty 250.000 kor., 2. dotychczasowy spólnik p. Artur Zaremba Cielecki objął tę podwyżkę w kwocie 55.000 kor. i takową w całości wpłacił i 3. udział tego spólnika wynosi obecnie 140.000 kor, czyli 28/50 całego kapitału zakładowego spółki.

Data wpisu: 16 kwietnia 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Czortków, dnia 14 marca 1912.

---

L. cz. Firm. 102/11 Rg. A. 46 (5794)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm pojedynczych i spółkowych.

Do rejestru firm pojedynczych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Czortków stary.

Brzmienie firmy: Mojżesz Haber, dzierżawa młyna turbinowego w Czortkowie starym.

Zmiana firmy w jawną spółkę handlową.

Przystąpił Józef Harmann, skutkiem czego powstała jawna spółka od dnia 11 stycznia 1910.

Zmarł Mojżesz Haber, odtąd właścicielem wspólnie z Józefem Harmann, uniwersalny spadkobierca Mojżesza Habera, syn tegoż Szulim Haber.

Specyalne wpisy: Udział Szulima Habera w spółce 57 prc., zaś Józefa Harmann 43 prc.

Dzień wpisu: 9 lutego 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Czortków, dnia 8 lutego 1912.

---

L. cz. Firm. 180/912 Stow. III. 81 (5819)

Obwieszczenie.

Wpisano w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych, że na walnem zgromadzeniu członków Towarzystwa komercyalnego kredytowego i oszczędności w Uściu biskupiem, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną pięciokrotną poręką dnia 15 lutego 1912, postanowiono zmianę § 1 statutu w ten sposób, że zamiast dotychczasowego brzmienia tegoż § 1 Firma „Commercieller Credit und Sparverein in Uście biskupie“, registrirte Genossenschaft mit beschränkter fünffacher Haftung, opiewać będzie nadal § ten w następującem brzmieniu: Firma „Commercieller Credit- und Sparverein in Uście biskupie“, registrirte Genossenschaft mit beschränkter fünffacher Haftung, polnisch: „Towarzystwo komercyalne kredytowe i oszczędności w Uściu biskupiem“, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną pięciokrotną poręką“. Die Genossenschaft hat ihren Sitz in Uście biskupie.

Wpis ten ogłasza się publicznie.

Data wpisu: 1 kwietnia 1912

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Czortków, dnia 16 marca 1912.

---

L. cz Firm. 140/12 Stow. III. 220 (6861)

Protokołowanie firmy.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Czortkowie ogłasza, że do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisano firmę Spółka oszczędności i pożyczek w Wołkowcach, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką z tem, że stowarzyszenie to zawiązało się na podstawie statutów z daty Wołkowce 12 stycznia 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Celem spółki jest starać się o materyalne i moralne podniesienie członków spółki.

Czas trwania nieograniczony.

Zarząd: Tadeusz Czarkowski-Golejewski ordynat, jako przełożony, Feliks Zaborowski, rolnik w Wołkowcach, jako zastępca przełożonego, Wincenty Pirożek, Franciszek Szreder i Mikołaj Baczyński, rolnicy w Wołkowcach, jako członkowie zarządu

Podpis firmy (F. Z.): pod pieczęcią (stampilią) firmy podpisy przełożonego względnie jego zastępcy i jednego z członków zarządu.

Ogłoszenia na tablicy przed lokalem spółki, a w razie potrzeby w czasopiśmie dla spółek rolniczych wydawanem przez krajowy Patronat.

Udział członków 10 kor., jeden członek nie może mieć więcej, jak 5 udziałów.

Odpowiedzialność nieograniczona.

Data wpisu: 14 kwietnia 1912.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Czortków, dnia 14 marca 1912.

---

L. cz. Firm. 260/12 Stow. I. 67 (5798)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Czortków.

Brzmienie firmy: Bank zaliczkowy w Czortkowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu: w sposób przedstawiony w statucie dołączonym do uwierzytelnionego odpisu protokołu zwyczajnego Walnego zgromadzenia z dnia 22 marca 1912 § 1 do 59.

Przedmiot przedsiębiorstwa dotąd: dostarczanie członkom swoim na umiarkowany procent gotowych pieniędzy potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie, rzemiośle, przemyśle lub handlu za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.

Obecnie: podniesienie zarobku i gospodarstwa swych członków przez udzielanie im kredytu na umiarkowany procent i na warunkach możliwie dogodnych oraz dorada i pomoc w sprawach gospodarczy h i finansowych.

Data wpisu: 18 kwietnia 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Czortków, dnia 10 kwietnia 1912.

---

L. cz. Firm. 351/12 Oddz. A. II. 43 (6624)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru oddz. A wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Niepołomice.

Brzmienie firmy: E. Wolf et M. Hochdorf skład desek i materyałów budowlanych w Niepołomicach.

Przedmiot przedsiębiorstwa: skład desek i materyałów budowlanych w Niepołomicach.

Forma spółki: jawna spółka handlowa od dnia 1 stycznia 1908.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Eisig Wolf i Markus Hochdorf kupcy w Niepołomicach.

Do zastępstwa są uprawnieni Eisig Wolf i Markus Hochdorf każdy z osobna.

Podpis firmy następuje w ten sposób, że pod brzmieniem firmy, wyciśniętem stampilią lub wypisanem własnoręcznie jeden lub drugi spólnik wypisze swoje imię i nazwisko.

Dzień wpisu: 8 marca 1912.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 7 marca 1912.

---

L. cz. Firm. 564/12 Stow. IV. 269. (6638)

Wpis firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Kraków.

Brzmienie firmy: Krakowskie Towarzystwo wydawnicze stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Data statutu: 15 marca 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Podniesienie zarobku lub gospodarstwa swych członków przez wspólne: a) wydawanie czasopism wszelkiego rodzaju, b) wydawanie dzieł treści politycznej, naukowej i beletrystycznej, c) sprzedawanie swoich i obcych wydawnictw w księgarni własnej, lub przez agentów, lub w każdy inny sposób, d) utrzymywanie własnej drukarni, lub też drukarni do spółki z innemi osobami w jakiejbądź formie, e) popieranie swych przedsiębiorstw wydawniczych, przystępując do nich z udziałami, lub udzielając im kredytu w jakiejbądź formie.

Czas trwania nieograniczony.

Dyrekcya: składa się z 2—3 członków wybranych przez Radę nadzorczą corocznie.

Ogłoszenia następują przez przybicie w lokalu Towarzystwa.

Udziały członków: wynoszą po 500 kor., każdy członek może mieć więcej, udziałów.

Odpowiedzialność: jest ograniczoną do podwójnej wysokości udziały i trwa przez 3 lata poza rokiem administracyjnym w którym wystąpienie zgłoszono.

Data wpisu: 4 kwietnia 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 3 kwietnia 1912.

---

L. cz. Firm. 733/12 Oddz. C. I. 93 (6634)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru oddział C. wciągnięto co następuje.

Siedziba firmy: Kraków, ul. Smoleńsk 22.

Brzmienie firmy: Cegielnia udziałowa w Zielonkach pod Krakowem, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Uchwałą walnego zebrania Spółki z d. 13 marca 1912 zmieniono kontrakt Spółki o tyle, że kapitał zakładowy z 265.000 koron podwyższono na 300.000 koron, która to suma została już w całości wpłacona w gotówce.

Dzień wpisu: 2 maja 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 30 kwietnia 1912.

---

L. cz. Firm. 222/12 Odd C. I. 71 (6619)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru Oddział C. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Kraków.

Brzmienie firmy: „Bracia Wróbel, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“.

Uchwałą Walnego Zgromadzenia spółki z 29 grudnia 1910 został zmieniony art. VIII. kontraktu spółki dotyczący prawa zawiadowstwa spółki. Następnie uchwałą walnego zgromadzenia z 21 lutego 1912 postanowiono dalszą zmianę tego artykułu.

Na zasadzie tej zmiany odtąd zawiadowstwo spółki przysługuje wyłącznie p. Adamowi Łukaszewskiemu, który spółkę będzie podpisywał w ten sposób, że pod wypisaną, wydrukowaną, lub wyciśniętą pieczęcią firmową spółki, położy swój własnoręczny podpis.

Dzień wpis: 28 lutego 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 27 lutego 1912.

---

L. cz. Firm. 48/12 Oddz. C. I. 116 (6618)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru oddział C. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Podgórze.

Brzmienie firmy: Pierwsza austryacka fabryka materaców patentowych spółka z ograniczoną poręką z siedzibą w Podgórzu, po niemiecku: Erste oesterreichische Patent Matrazen-Industriegesellschaft m. b. H.

Przedmiot przedsiębiorstwa: wyrób i sprzedaż patentowych materaców, materaców i kołder wszelkiego rodzaju, oraz wykonywanie wszelkich czynności z tem w związku pozostających.

Forma spółki: Spółka oparta jest na ustawie z dnia 6 marca 1906 l. 58 Dz. p. p. i kontrakcie spółki notaryalnie zdziałanym z daty Podgórze, 23 lipca 1911 L. R. 11943.

Zawiadowcą spółki ustanowionym został Paweł Aleksandrowicz przemysłowiec w Podgórzu.

Kapitał zakładowy spółki wynosi 20.000 koron.

Na poczet tego kapitału wnieśli spólnicy 7500 kor. w gotówce.

Czas trwania Spółki jest nieograniczony.

Podpis firmy: następuje w ten sposób, że pod wydrukowanem, albo wyciśniętem stampilią, lub przez kogokolwiek bądź wypisanem brzmieniem firmy podpisze zawia-

dowca swe imię i nazwisko, albo samo nazwisko.

Ogłoszenia ze strony Stowarzyszenia umieszczane będą w „Wiener Zeitung“.

Dzień wpisu: 13 lutego 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 13 lutego 1912.

---

L. cz. Firm. 26/12 Stow. II. 1265 (6205)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Kozłów.

Brzmienie firmy: Kasa ludowa w Kozłowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Data statutu: 9 stycznia 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa: dostarczanie członkom potrzebnych im do handlu, przemysłu i rolnictwa kapitałów obrotowych za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcya: Schulim Korn i Basia Etta Weintraub, jako dyrektorowie.

Podpis firmy (F. Z.): Pod firmą stowarzyszenia umieszczone będą podpisy dwóch członków Dyrekcyi.

Ogłoszenia: ogłaszane będą plakatami w siedzibie stowarzyszenia i w „Gazecie Lwowskiej“.

Udziały członków: Jeden udział wynosi 50 kor.

Odpowiedzialność ograniczona do trzykrotnej wysokości subskrybowanego udziału.

Data wpisu: 26 lutego 1912.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Brzeżany, dnia 7 lutego 1912.

---

L cz. Firm. 184/12 Stow. III. 213 (5641)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Należy wpisać do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba firmy: Towarzystwo gospodarczo-kredytowe „Russkaja syła“, towarzystwo zarejestrowane z ograniczoną poręką w Zdyni.

Data statutu: 30 grudnia 1911.

Przedmiot przedsiębiorstwa: a) kupować, dzierżawić i wynajmować domy i grunta, celem prowadzenia wspólnego gospodarstwa, wspólnemi siłami swoich członków dla ich korzyści, b) budować, kupować, sprzedawać i wynajmować domy mieszkalne, względnie pojedyńcze mieszkania, c) urządzać składy (magazyny) narzędzi gospodarskich, nawozów, zboża, nasion, i wszelkich innych ziemiopłodów dla swoich członków i dla ich pożytku, d) prowadzić dla swoich członków i dla ich korzyści handel środkami żywności i przedmiotami potrzebnymi do domowego i rolniczego gospodarstwa, przemysłu i własnych potrzeb swoich członków, e) zajmować się przetwarzaniem produktów gospodarczych swoich członków i sprzedażą członkom wyrobów swoich członków, f) urządzać młyny do mielenia zboża swych członków, g) wyrabiać siłami swych członków narzędzia gospodarskie i wynajmować je swoim członkom, i) przyjmować kapitały do obrotu za umówionem oprocentowaniem, k) udzielać jedynie swoim członkom taniego a przystępnego kredytu (pożyczek) dla podniesienia ich gospodarstwa lub przemysłu, l) prowadzić spółkę mleczarską swych członków, ł) rzeźnia, sprzedaż mięsa i żywego bydła na korzyść swych członków.

Dyrekcya: Ks. Teodozy Durkot, proboszcz w Zdyni, dyrektor; Tym Sandowicz, gospodarz w Zdyni jako kasyer; Teodor Warycha, gospodarz w Zdyni jako buhalter.

Podpis firmy Dyrekcya podpisywać będzie Towarzystwo w ten sposób, że przy firmie Towarzystwa umieszczone będą podpisy 2 członków Dyrekcyi.

Ogłoszenia: Ogłoszenia i zawiadamienia członków Towarzystwa wychodzą od Dyrekcyi i mają być podpisywane w sposób w § 32 statutu określony i mają być afiszowane w lokalu Towarzystwa na tablicy albo w jednem z lwowskich czasopism, które oznaczy Rada nadzorcza § 443 statutu.

Udział członków: Jeden udział członka Towarzystwa wynosi dziesięć koron. Każdy członek Towarzystwa może mieć więcej udziałów — liczba posiadania udziałów nie jest ograniczoną.

Odpowiedzialność: Członek odpowiada za zobowiązania Towarzystwa nietylko swoim udziałem, lecz oprócz tego także dalszą sumą do 10-krotnej wysokości zgłoszonego udziału, o ile na pokrycie zobowiązań Towarzystwa nie wystarczyłby majątek Towarzystwa w czasie jego likwidacyi lub upadku.

Data wpisu: 3 maja 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 27 kwietnia 1912.

---

# Księgi gruntowe.

L. Prez. 8470/19 R /12 (7374)

Edykt.

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie ogłasza po myśli ustawy z 25 lipca 1871, Nr. 96 D. p. p., że Sąd powiatowy w Dąbrowie przedłożył projekt uzupełnienia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Małec przez dopisanie do wykazu hipotecznego l. 5 tejże księgi gruntowej obejmującego realność Pawła Skiby w połowie i Agaty z Saładygów Skibowej w połowie własną, niestanowiącej dotąd przedmiotu ksiąg gruntowych parceli gruntowej l. k. 537/3 rola.

Ten projekt uzupełnienia ksiąg gruntowych uważać należy za księgę gruntową z dniem 15 czerwca 1912. Od tego dnia nowe prawa własności, prawa zastawu i inne prawa hipoteczne na nieruchomościach jak wyżej w księdze gruntowej wpisanych można nabyć, ograniczyć, przenieść na innych i umorzyć tylko przez wpis do nowej księgi gruntowej.

Zarazem dla ustalenia powyższego uzupełnienia ksiąg gruntowych, które przejrzane być mają, wdraża się w wymienionym sądzie hipotecznym postępowanie wedle § 20 powołanej ustawy, wzywając wszystkie osoby:

a) które na podstawie prawa, nabytego przed powyższym dniem otwarcia uzupełnionych ksiąg gruntowych, żądają zmiany zawartych w tych księgach wpisów, bez względu na to, czy zmiana ma nastąpić przez odpisanie, dopisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub zestawienia ciał hipotecznych, czy też w inny sposób,

b) które już przed dniem otwarcia uzupełnionych ksiąg gruntowych nabyły na wpisanych w nich posiadłościach lub na ich częściach prawa zastawu, służebności lub inne prawa nadające się do wpisu hipotecznego, o ile te prawa powinny być wpisane jako należące do dawnego stanu ciężarów, a nie zostały wpisane do uzupełnionych ksiąg gruntowych już przy ich uzupełnieniu,

aby do 15 września 1912 w wymienionym sądzie hipotecznym zgłoszenia swoje wniosły, gdyż inaczej utraconeby zostało prawo dochodzenia roszczeń, które mają być zgłoszone przeciwko tym trzecim osobom, które nabywają prawa hipoteczne w dobrej wierze na podstawie wpisów zawartych w uzupełnionych księgach gruntowych, a niezaprzeczonych.

Okoliczność, że prawo, które ma być zgłoszone, jest widoczne z sądowego załatwienia, lub że strony wytoczyły przed sąd sprawę odnoszącą się do tego prawa, nie zmienia zupełnie obowiązku zgłoszenia.

Restytucya zaniedbanego terminu edyktalnego i przedłużenie go dla poszczególnych stron są niedopuszczalne.

Sąd krajowy wyższy.

Kraków, dnia 7 czerwca 1912.

# Upadłości.

L. cz. S. 19/12 (5) (7399 1—3)

Ogłoszenie.

W konkursie firmy protokol E. Umschweif i Spółka we Lwowie na wniosek wierzycieli jawiących się na audyencyi wyborczej wybrano zawiadowcą masy p. Szulima Halperna we Lwowie zastępcą zaś jego ustanowiono p. Salamona Wachtla we Lwowie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 31 maja 1912.

---

G. Zl. S. 24/12 (1) (7384 1—3)

Concursedict.

Das k. k. Kreisgericht in Tarnopol hat die Eröffnung des Concurses über das Vermögen der Chasie Zwilling nicht registrierten Galanteriewarenhändlerin in Tarnopol bewilligt.

Der k. k. Landesgerichtsrat Klemens Zahradnik wird zum Concurscommissär, Herr Dr. Dawid Landes, Advokat in Tarnopol zum einstweiligen Masseverwalter bestellt.

Die Gläubiger werden aufgefordert, bei der auf den 25 Juni 1912 Nachmittags 4 Uhr, bei diesem Gerichte, Zimmer Nr. 8 anberaumten Tagsatzung unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege über die Bestätigung des einstweilen bestellten oder die Ernennung eines anderen Masseverwalters und dessen Stellvertreters ihre Vorschläge zu erstatten und den Gläubigerauschuss zu wählen.

Ferner werden alle, die einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, aufgefordert, ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis 10 Juli 1912 bei diesem Gerichte nach Vorschrift der Concursordnung zur Anmeldung und bei der auf den 18 Juli 1912 Nachmittags 4 Uhr ebendort anberaumten Liquidierungstagsatzung zur Liquidierung und Rangbestimmung zu bringen.

Gläubiger, welche die Anmeldungsfrist versäumen, haben die durch neue Einberufung der Gläubigerschaft und Prüfung der nachträglichen Anmeldung sowohl den einzelnen Gläubigern als der Masse verursachten Kosten zu tragen und bleiben von den auf Grund eines förmlichen Vertheilungsentwurfes bereits stattgehabten Vertheilungen ausgeschlossen.

Die bei der Liquidierungstagsatzung erscheinenden angemeldeten Gläubiger sind berechtigt, durch freie Wahl an Stelle des Masseverwalters, dessen Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubigerausschusses, die bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Concursverfahrens werden durch das Amtsblatt der „Lemberger Zeitung“ erfolgen.

Gläubiger, die nicht in Tarnopol oder in dessen Nähe wohnen, haben in der Anmeldung einen daselbst wohnhaften Bevollmächtigten zum Empfange der Zustellung zu benennen, widrigenfalls auf Antrag des Concurscommissärs für sie auf ihre Gefahr und Kosten ein Zustellungsbevollmächtigter bestellt werden würde.

K. k. Kreisgericht, Abtheilung IV.

Tarnopol, am 11 Juni 1912.

---

L. cz. S. 2/12 CC. (25) (7339)

Na podstawie wniosków na audyencyi dnia 15 maja 1912 w c. k. Sądzie powiatowym w Brodach odbytej przez jawiących się wierzycieli masy rozbiorowej Jakóba Ozyasza Horowitza nieprotokołowanego kupca produktów surowych w Brodach poczynionych, został tymczasowy zawiadowca adwokat dr Byk w urzędzie swym zatwierdzony, a jego zastępcą Samuel Ostersetzer z Brodów zamianowany.

Brody, dnia 23 maja 1912.

Komisarz konkursowy.

---

L. cz. S. 28/12 (1) (7266 3—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd krajowy cywilny we Lwowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku niezarejestr. spółki jawnej pod firmą Simon Hamber i Moses Schilling we Lwowie, pl. Gołuchowskich l. 1 jakoteż do prywatnego majątku osobiście odpowiedzialnych spólników tej firmy Mosesa Schillinga i Simona Hambera.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Radcę Sądu krajow. Józefa Dobiję, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana adw. dr. Leona Wasserbergera we Lwowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 18 czerwca 1912 godz. 9 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 20 przedłożyli dokumenta, poświadczające ich roszczenia, przedstawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już był w toku, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 5 lipca 1912 a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 8 lipca godz. 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają we Lwowie lub w pobliżu Lwowa mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 4 czerwca 1912.

---

# Konkursa.

L. 2532 (7404 1—3)

Konkurs.

Celem obsadzenia posady zastępcy Prokuratora Państwa w VIII. klasie rangi w Krakowie, lub przy innej Prokuratoryi Państwa w okręgu krakowskiego c. k. Sądu krajowego wyższego, rozpisuje się konkurs.

Podania należy wnosić w drodze przepisanej do c. k. Nadprokuratoryi Państwa w Krakowie najpóźniej do 5 lipca 1912 r.

C. k. Nadprokuratorya Państwa.

Kraków, dnia 13 czerwca 1912.

---

L. 72.691/2 (7369 1—3)

Konkurs.

Na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Sidzinie w powiecie Myślenickim z poborami 3 klasy 6 stopnia i ryczałtem na służącego później oznaczyć się mającym.

Podania należy wnosić do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie najpóźniej do 22 czerwca b. r.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 7 czerwca 1912.

---

L. 1277 (7372)

Konkurs.

Wydział powiatowy w Starym Samborze rozpisuje niniejszem konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Starej soli, stosownie do postanowień § 8 z 5 października 1906, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 148.

Do okręgu sanitarnego w Starej soli należą gminy: Bąkowice z Suszycą małą, Berezów z Tarnawką, Błozew górna, Chyrów, Felsztyn, Grodowice, Koniów, Laszki murowane, Libuchowa, Posada chyrowska, Posada felsztyńka, Posada ze Sliwnicą, Słochynie, Stara ropa, Stara sól, Suszyca wielka, Szumina, Terło szlacheckie i rustykalne, Towarnia, Rosochy, Wola rajnowa, Wołcza dolna.

Do posady tej przywiązana jest roczna płac 1200 kor., płatna w ratach miesięcznych z góry i ryczałt na objazdy 800 kor. rocznie, płatny w rstach kwartalnych z góry, nadto gmina Stara sól płaci za pełnienie obowiązków lekarza miejskiego rocznie 1000 kor., płatnych w miesięcznych ratach z dołu.

Lekarz okręgowy obowiązany jest utrzymywać aptekę domową.

Kandydaci na tę posadę winni wnieść podanie do Wydziału powiatowego w Starym Samborze w terminie najpóźniej do dnia 1 sierpnia 1912 i do podania należy dołączyć:

1. dowód obywatelstwa austryackiego,
2. dyplom doktora wszech nauk lekarskich,
3. metrykę urodzenia wykazującą, że kandydat nie przekroczył 40 roku życia,
4. świadectwo, że kandydat przynajmniej 2 lata po ukończeniu studyów odbywał praktykę lekarską,
5. świadectwo zdrowia,
6. znajomość języków krajowych.

Posada powyższa nadaną zostanie prowizorycznie na 1 rok, po upływie zaś tego czasu na pisemną prośbę może być nadaną stale.

Również nadmienia się, że posada ta połączona jest z prawem do emerytury, a to w granicach postanowień ustawy z 12 maja 1909 (Dz. ust i rozp. kraj. Nr. 62).

Stary Sambor, 1 czerwca 1912

Z Wydziału Rady powiatowej.

Za prezesa: Sozański.

---

L. 481 (7371)

Konkurs

Z powodu, iż na posadę sekretarza gminy miasta Mikołajowa n./D. na podstawie rozpisnego konkursu dnia 3 kwietnia 1912 nie zgłosili się ukwalifikowani kandydaci, przeto na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 3 czerwca 1912 rozpisuje się ponowny konkurs na tę posadę pod następującymi warunkami:

Płaca roczna wynosi 1.200 kor. i 3 dodatki 5-letnie po 200 kor.

Posada ta nadaną zostanie prowizorycznie na rok jeden, poczem nastąpić może stabilizacya.

Do tej posady wymagana jest znajomość obu języków krajowych w mowie i piśmie.

Podania zaopatrzone w dowody:

1. Obywatelstwo austryackie.
2. Nieprzekroczony wiek 40 lat, a ukończony 24 rok życia.
3. Swiadectwo odbytego egzaminu kwalifikacyjnego przepisanego rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 20 maja 1898 LW. 25.422 l. 88 Dz. u. kraj. z r. 1898.
4. Dotychczasowy przebieg życia.

5. Ukończone niższe gimnazyum lub szkołę wydziałową.
6. Świadectwo lekarskie stwierdzające stan zdrowotny.
7. Poświadczenie, że jest wolny od stawiennictwa i służby wojskowej.
Podania wnosić należy do Zwierzchności miejskiej w Mikołajowie do dnia 1 września 1912.
Mikołajów, dnia 9 czerwca 1912.
Magistrat król. wol. miasta.
Burmistrz: Łabowski.

---

L. 1255 (7281 3—3)
Konkurs.
Celem obsadzenia posady stałego sługi przy Zakładzie fizycznym c. k. Uniwersytetu we Lwowie rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do dnia 25 lipca 1912.
Do posady tej przywiązana jest płaca oraz dodatek aktywalny i prawo do dalszego awansu unormowane ustawą z dnia 25 września 1908 l. 204 Dz. p. p. i rozp. wszystkich Ministerstw z dnia 22 listopada 1908 l. 234 Dz. p. p. oraz ubranie służbowe.
Ubiegający się o tę posadę oprócz zwykłych czynności sług stałych obowiązani będą także do takich czynności, które zwykle stanowią obowiązki portyera i laboranta, mianowicie obowiązani będą otwierać i zamykać bramy Zakładu w porach właściwych, udzielać wyjaśnień obcym, przygotować przed wykładami precyzyjne aparaty do doświadczeń naukowych i czyścić je, codziennie o godzinie 6 minut 24 rano zbierać i mierzyć opady atmosferyczne ostatniej doby dla spostrzeżeń metereologicznych, dalej obowiązani będą do niklowania i posrebrzania przedmiotów wedle wskazówek dyrektora Zakładu, wreszcie do froterowania podłóg we wszystkich ubikacyach kancelaryjnych, salach wykładowych i salach zbiorów naukowych w końcu do mycia wszystkich okien w Zakładzie przynajmniej dwa razy w roku, jak niemniej do wszystkich czynności nakazanych im przez dyrektora Zakładu.
W podaniu swem kandydaci winni wykazać:
1. znajomość czytania i pisania w języku polskim,
2. fizyczne uzdolnienie do pełnienia swych obowiązków, a to przez przedłożenie świadectwa lekarskiego,
3. wiek, stan, tudzież dotychczasowe zatrudnienie i zachowanie się, prócz tego pożądanem jest wykazanie się przez kandydatów (Rozporządzenie Ministerstwa Oświaty z dnia 21 maja 1912 l. 17270):
1. biegłością w obchodzeniu się z precyzyjnymi aparatami do doświadczeń naukowych,
2. biegłością w niklowaniu i posrebrzaniu,
3. elementarnemi wiadomościami o zbieraniu i mierzeniu opadów atmosferycznych.
Podania wnosić należy w wyżej oznaczonym terminie do Senatu Akademickiego c. k. Uniwersytetu we Lwowie. Jeżeli kandydat zostaje w służbie publicznej to winien swe podanie wnieść za pośrednictwem swej Władzy przełożonej.
Wreszcie zwraca się uwagę, że w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 l. 6 Dz. p. p. pierwszeństwo do otrzymania tej posady mają wysłużeni podoficerowie, posiadający certyfikat uprawnienia, a dopiero w braku kandydatów posiadających certyfikat i wyżej podane warunki mogą być uwzględnieni i inni kandydaci.
Z Senatu akademickiego c. k. Uniwersytetu.
Lwów, dnia 10 czerwca 1912.

---

L. 1022/V. (7284 3—3)
Ogłoszenie konkursu.
Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela rysunków zdobniczych i zawodowych, tudzież form artystycznych w IX. klasie rangi w c. k. Szkole zawodowej przemysłu drzewnego w Kołomyi.
Do tej posady przywiązane są pobory w myśl ustaw z 19 września 1898 Dz. p. p. Nr. 175 i z 24 lutego 1907 Dz. p. p. Nr. 55, a mianowicie 2800 koron płacy i 840 kor. dodatku aktywalnego.
O uzyskania w danym razie wyższych poborów, posunięciu do wyższej klasy rangi i policzeniu czasu służby spędzonej w praktyce technicznej, artystycznej lub przemysłowej, albo też w zawodzie nauczycielskim stanowią §§ 2 i 6 ustawy z dnia 19 września 1898 Dz. u. p. L. 175 i §§ 19 i 20 ustawy z dnia 24 lutego 1907 Dz. u. p. Nr. 55.
Kandydaci, zajmujący już stałą posadę służbową w państwowem szkolnictwie przemysłowem, zatrzymują w razie nadania im niniejszej posady nauczycielskiej nadal swe dotychczasowe pobory.
Podania wystosowane do c. k. Rady szkolnej krajowej, a zaopatrzone w krótki opis przebiegu życia i studyów, metrykę chrztu (urodzenia), świadectwo przynależności, we wszystkie świadectwa studyów i aplikacyi, tudzież w świadectwo zdrowia, należy wnosić na ręce dyrekcyi wymienionej na wstępie szkoły najpóźniej do końca lipca 1912.
Kandydaci nie zajmujący stałej posady państwowej, mają nadto dołączyć do podania świadectwo moralności, potwierdzone przez powiatową władzę polityczną i określające cel, dla którego je wydano.
Od kandydatów wymaga się dowodu odbycia wystarczających studyów w rysunkach i malarstwo w jednej z rządowych Akademii sztuk pięknych lub rządowych szkół przemysłu artystycznego.
Pierwszeństwo mają kandydaci, posiadający dłuższą praktykę zawodową.
Pożądane jest osobiste przedstawienie się kandydata dyrekcyi zakładu.
C. k. Rada szkolna krajowa
We Lwowie, dnia 5 czerwca 1912.
Za c. k. Namiestnika:
Dembowski w. r.

---

L. 3417/12 (7183 5—5)
Konkurs.
Magistrat miasta Kałusza ogłasza konkurs na posadę dwóch nauczycieli w gimnazyum miejskiem z prawem publiczności od dnia 1 września 1912 r., a to:
1. na posadę nauczyciela języka polskiego jako przedmiotu głównego i filologii klasycznej jako przedmiotu pob.,
2. na posadę nauczyciela historyi naturalnej jako przedmiotu głównego i matematyki i fizyki, lub geografii, jako przedmiotów pobocznych.
Podanie należycie poparte należy wnosić do Magistratu miasta Kałusza do dnia 10 lipca 1912 r.
Do obu posad przywiązane są pobory 2.300 kor. za 19 godzin obowiązkowych tygodniowo. Za godziny ponad 19 wypłacaną będzie osobna remuneracya.
Kandydaci egzaminowani mają pierwszeństwo i co do nich warunki konkursu uledz mogą zmianie, zależnie od osobistego porozumienia się z burmistrzem miasta.
Kałusz, dnia 6 czerwca 1912.
Burmistrz:
Dr. Wietenberg.

---

L. 8199 (7265 3—3)
Konkurs.
Jest do obsadzenia posada woźnego przy Sądzie powiatowym: 1. w Podgórzu, 2. w Kolbuszowej.
Podania o powyższe, lub przy innych Sądach opróżnić się mogące dla wojskowych certyfikatystów zastrzeżone posady woźnych, wnosić należy do dnia 15 lipca 1912 do Prezydyum Sądu ad 1. krajowego w Krakowie, ad 2. obwodowego w Rzeszowie.
Prezydyum Sądu wyższego.
Kraków, 8 czerwca 1912.

---

L. 1117 (7283 3—3)
Konkurs.
Urząd miejski w Uhnowie, na podstawie uchwały Rady gminnej, rozpisuje konkurs na posadę lekarza miejskiego z płacą roczną 1200 koron.
Po roku może nastąpić stabilizacya.
Podania udokumentowane wnosić można do 30 czerwca 1912.
Uhnów, dnia 9 czerwca 1912.
Burmistrz.

---

L. 1711/12 (7286 2—3)
Konkurs.
Na podstawie reskryptu Wydziału krajowego z dnia 9 stycznia 1912 L. 177.542 Wydział powiatowy w Dobromilu rozpisuje niniejszem konkurs na posadę lekarza okręgowego w Nowemmieście.
Do okręgu tego należą następujące miejscowości:
w powiecie dobromilskim: Nowemiasto, Posada nowomiejska, Komarowice, Grodzisko, Grabownica i Przedzielnica,
w powiecie staro-samborskim: Błozew górna, Wołcza dolna, Końtów i Towarnia.
Lekarz okręgowy obowiązany jest utrzymywać aptekę domową.
Do posady tej przywiązana płaca 1200 koron rocznie i ryczałt na objazdy 550 kor., tudzież stały dodatek roczny od gminy Nowemiasto w kwocie 300 koron, dodatek przez dwa pierwsze lata od gminy Komarowice po 50 kor., dodatek od gminy Posady nowomiejskiej przez 2 pierwsze lata po 100 kor., dodatek od obszaru dworskiego w Komarowicach przez dwa pierwsze lata po 100 kor.
Nadmienia się również, że w Przedzielnicy oddalonej o 2 klm. od Nowegomiasta znajduje się w budowie krajowy Zakład karny dla nieletnich, przy którym będzie utworzona posada lekarza, o którą lekarz okręgowy z siedzibą w Nowemmieście będzie się mógł ubiegać.
Nadto przywiązane jest do tej posady prawo do emerytury w myśl ustawy z dnia 12 maja 1909 Nr. 68 Dz. u. kraj.
Ubiegający się winni wnieść do tutejszego Wydziału powiatowego najdalej do dnia 15 lipca 1912 odpowiednie podanie o posadę i wykazać zdatność fizyczną, nieprzekroczony wiek lat 40, prawo obywatelstwa austryackiego, dyplom doktora medycyny uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej, nieskazitelność charakteru, znajomość języków krajowych i najmniej dwuletnią praktykę w zawodzie lekarskim.
Pierwszeństwo zastrzeżone posiadającym dwuletnią praktykę w szpitalu powszechnym lub z egzaminem fizykackim.
Z Wydziału Rady powiatowej.
Dobromil, dnia 1 czerwca 1912.

---

# Amortyzacye.

L. cz. T. 36/12 (1) (7094 3—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.
Na wniosek c. k. gal. Prokuratoryi skarbu we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi wylosowanego już 4 prc. listu zastawnego gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego S. V. Nr. 14.045 na 200 kor. opiewającego i na rzecz gr. kat. cerkwi w Krechowicach zastrzeżonego.
Posiadacza powyższego listu zastawnego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.
C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 17 kwietnia 1912.

---

L. cz. T. IV. 9/12 (2) (7112 3—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.
Na wniosek Józefa i Zofii Łętochów wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawców zagubionej książeczki powiatowej Kasy oszczędności w Myślenicach Nr. 11.418, opiewającej na 415 kor. 68 hal.
Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu prawa te za nieistniejące uznane zostaną.
C. k. Sąd obwodowy Oddział IV.
Wadowice, dnia 21 maja 1912.

---

L. cz. T. 13/12 (2) (7261 3—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.
Na wniosek Rudolfa Chojeckiego w Gródku Jagiellońskim wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Powiatowej Kasy Oszczędności w Gródku Jagiellońskim na kwotę 200 kor. i na imię „Bursa polska T. S. L." opiewającej.
Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.
C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 7 lutego 1912.

---

G. Z. T. 37/12 (1) (7050 3—3)
Auf Ansuchen wird das Verfahren zur Amortisierung des angeblich verloren gegangenen Pfandscheines Nr. 7908 de dato 10 Oktober 1910 der Galizischen Sparcassa über das dem Antragsteller gehörende oesterreichische Bodenkreditlos II. Emission 1889 Serie 6790 Nr. 44 mit Coupons vom 1 Februar 1912 und Talen eingeleitet.
Der Inhaber dieses Pfandscheines wird daher aufgefordert, seine Rechte binnen 1 Jahr 3 Monate und 3 Tage seit der dritten Ankündigung in der „Lemberger Zeitung" geltend zu machen, widrigens dieser Pfandschein nach Verlauf dieser Frist für unwirksam erklärt wurde.
K. k. Landesgericht in C. R. S., Abtheilung VII.
Lemberg, am 24 April 1912.

---

L. cz. T. IV. 7/12 (7114 3—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.
Na wniosek Eugenii Tiefenbrunnerowej wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo jej skradzionych książeczek pow. Kasy oszczęd. w Wadowicach 1. Nr. 19.753 na 300 kor., 2. Nr. 17.886 na 700 koron.
Posiadacza powyższych książeczek wkładkowych wzywa się przeto, aby w przeciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 25 kwietnia 1912.

---

L. cz. IV. 7/12/3 (7053 3—3)
Amortyzacya.
Na wniosek Abischa Reinholda kupca w Jaśle wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki Kasy oszczędności miasta Jasła Nr. 13.407 na kwotę 900 kor., oraz imię i nazwisko Hinda Zimet opiewającej.
Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 18 maja 1912.

---

L. cz. T. II. 1/12 (1) (7111 3—3)
Amortyzacya.
Na wniosek p. Maurycego Eichhorna kupca w Starym Sączu wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla, a to z daty Kalwarya 12 listopada 1909 r. na 1200 kor. opiewającego z końcem lutego 1910 roku płatnego.
Weksel ten był wystawiony przez Schmerla Anisfelda w Kalwaryi, a przyjęty był przez Juliusza Ebersohna kupca w Kalwaryi.
Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby przedłożył tenże weksel tut. sądowi w ciągu 45 dni tj. do dnia 20 lipca 1912, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Wadowice, dnia 31 maja 1912.

---

L. cz. T. 2/12 (6) (7260 3—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.
Na wniosek Pauliny Brolik wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionych książeczek wkładkowych Gal. Kasy Oszczędności Nr. 176.396, 176.397, 176.398 i 176.401 na nazwisko „Paulina Brolik" i na kwoty po 2000 kor. opiewających.
Posiadacza powyższych książeczek wkładkowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.
C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 21 maja 1912.

---

L. cz. T. VI. 27/12 (2) (7147 3—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.
Na wniosek p. Bolesława Dunikowskiego ze Stanisławowa wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Towarzystwa kredytowego rękodzielników i przemysłowców w Krakowie, T. IX. fol. 51, obecnie przeniesionej do funduszu gwarancyjnego T. II. fol. 9, wystawionej na nazwisko Bolesława Dunikowskiego, a opiewającej na kwotę 137 kor. 23 hal.
Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu liczonego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej za nieistniejącą uznaną zostanie.
C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 28 kwietnia 1912.

---

Ч. сп. Т. 14/12 (1) (7106 3—3)
Амортизация.
На внесене Игнатия Кульчицкого Вовчко вводить ся поступоване амортизацийне що до слідуючого імовірно внескодателеви загинувшого векселя на 60 сот. остемплюваного не виповненого анї датою виставленя, анї сумою, анї датою платности лише з підписами Теодора Кульчицкого Штокайли сина Стефана і Игнатия Кульчицкого Вовчко сина Кароля.
Держителя повисшого векселя взиває ся проте, щоби зголосив ся зі своїми правами в протягу 45 днїв, бо в противним разї по уплив того речинця буде узнаний за неважний.
Ц. к. Суд окружний, Відділ V.
Самбір, дня 8 мая 1912.

---

L. cz. T. IV. 12/12 (3) (7099 3—3)
Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci Katarzyny ze Szczawińskich 1-o Baranowej, 2-o Krzysztofik z Powroźnika.
Zaprzysiężonemi zeznaniami świadków Teodora Kulika, Wania Szczawińskiego i Wania Krynickiego stwierdzonem zostało, że Katarzyna ze Szczawińskich 1-o Baranowa, 2-o Krzysztofik z Powroźnika umarła tamże przed około 24 laty i przez śp. księdza Hieronima Kopyściańskiego pochowaną została.
Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Katarzyna 1-o Baranowa, 2-o Krzysztofik z Powroźnika umarła, a jej me-

tryki śmierci wydobyć nie można, przeto na prośbę Tekli Baranowej wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora c. k. notaryusza Leopolda Hetrera w Muszynie aż do dnia 1 września 1912 roku o tejże zmarłej.

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 18 maja 1912.

---

L. cz. tab. 374/12 (7055 3—3)

Edykt.

C. k. Sąd obwodowy Oddz. IV. zawiadamia:

Na wniosek p Wandy Jadwigi 2-im. Zajdel zezwala się w myśl § 118 do 121 ust. hip. na postępowanie amortyzacyjne celem wykreślenia z połowy realności lwh. 137 ks. gr. gm. kat Jasło objętej, przedtem Katarzyny Warchoł, obecnie Wandy Jadwigi 2 im. Zajdel własnej, zaintabulowanego w myśl uchwały magistrackiej z 13 marca 1854 L. 62 na podstawie skryptu dłużnego z 18 czerwca 1850 r. wystawionego przez Jana i Katarzynę Warchołów prawa zastawu dla sumy 200 zł. z 5 prc. od sta na rzecz Marka i Anny Kropiwnickich.

Wzywa się zatem wierzycieli hipotecznych Marka i Annę Kropiwnickich niewiadomych z miejsca pobytu względnie tychże spadkobierców lub zastępców, by swe prawa i roszczenia odnośnie do powyż wyszczególnionej wierzytelności w przeciągu jednego roku licząc od pierwszego ogłoszenia edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“, a najpóźniej do 25 maja 1913 w tut. Sądzie zgłosili względnie zarzuty wnieśli, gdyż w przeciwnym razie Sąd tutejszy na żądanie proszącej dozwoli umorzenia wpisu powyższego oraz wykreślenie tegoż.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 17 kwietnia 1912.

---

L. cz T. 13/12 (1) (7007 3—3)

Edykt.

W przedstanowczem załatwieniu prośby Leizora Günzberga i tow., oraz na zasadzie przepisu § 118 ust. hip. wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do starych wierzytelności w stanie biernym realności lwh. 134 ks. gr, gm kat Sanok Leizora Günzberga, Borucha Leiby Lernera i Mariem Lerner własnej — intabulowanych, a mianowicie.

w poz. 1 na zasadzie ts. uchwały z dnia 29 lutego 1844 l. 153 na podstawie zapisu na sad polubowny z dnia 8 maja 1843 i wyroku z dnia 10 maja 1843, oraz pełnomocnictwa z dnia 10 maja 1843,

a) prawo zastawu dla kwoty 850 zł. m. k. 5 prc. odsetkami od 1 maja 1843,

b) prawo mieszkania w domu pod Nr. k. 227 w Sanoku od dnia 1 listopada 1843 do 1 listopada 1845 bezpłatnie, zaś od 1 listopada 1845 do 1 listopada 1855 za czynszem najmu w kwocie 40 złr. m. k. rocznie,

c) obowiązek Franciszka Leśniewicza wypowiedzenia mieszkania sądownie na 6 miesięcy przed upływem rzeczonego czasu najmu — tudzież

d) prawo zarządzania tą realnością na rzecz Henocha Schwebera i Abrahama Fischla 2 im. Lernera.

Poz. 2. Na podstawie ts. uchwały z dnia 4 listopada 1860 l. 2707 na zasadzie kontraktu z 10 września 1848 prawo najmu w kontrakcie tym wymienionych ubikacyi na czas od 1 listopada 1848 do końca października 1883 na połowie sumy 850 zł mk. i innych praw w poz. 1. dla Henocha Schwebera zapisanych na rzecz Eliasza Rosnera.

Wzywa się tedy Henocha Schwebera, Abrahama Fischla 2 im Lernera tudzież Eliasza Rosnera — lub też ich spadkobierców, aby w przeciągu jednego roku od 1 lipca 1912 licząc z pretensyami swemi do tut Sądu się zgłosili i prawa swoje do powyższych ciężarów na ich rzecz względnie na rzecz ich spadkobierców zaintabulowanych — wykazali — ileże po bezskutecznym upływie tego terminu prawa odnośne nie tylko z whl. 134 kg. gm. kat. Sanok ale także ze wszystkich możliwych kart ubocznych wykreślone będą.

C. k. Sąd obwodowy, Oddz. IV.

Sanok, dnia 22 maja 1912.

---

## Spadki.

L. cz. A III. 121/12 (7210 3—3)

Edykt

zwołujący wierzycieli spadku.

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie wzywa wszystkich tych, którzy jako wierzyciele mają pretensyę do spadku po śp. ks Tytusie Czubatym zmarłym dnia 12 lutego 1912 w Iwankowie bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, ażeby w celu zgłoszenia i wykazania swych pretensyj zgłosili się do niego w dniu 28 czerwca 1912 o godzinie 9 rano, albo też na piśmie aż do tego dnia swe żądania wnieśli, w przeciwnym bowiem razie, o ileby nie przysługiwało im prawo zastawu, utracą wszelkie dalsze prawa do spadku, gdyby tenże przez wypłacenie zgłoszonych pretensyj wyczerpanym został.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Borszczów, dnia 9 maja 1912.

---

# DONIESIENIA PRYWATNE.

K. k. österr. Staatsbahnen.

**K. k. NordbahnDirektion.**

Nr. 50074 — 1912. (7185)

## Lieferungsausschreibung.

Die k. k. Nordbahndirektion vergibt für den Winter 1912/13 im Wege öffentlicher Ausschreibung die Lieferung von 967 Stück Oefen und zwar:

226 Stück Tonöfen,
165 „ Emailöfen diverser Konstruktion,
548 „ eiserner Oefen und
28 „ Sparherde (9 für Wächter und 19 für Bedienstete).

Die Offertformularien für diese Lieferungen, sowie die näheran Bestimmungen für die Vergebung der Lieferungen können bei der Abteilung für Bahnerhaltung und Bau der k. k. Nordbahndirektion (Bureau III./7) Wien II./2 Nordbahnstrasse 50, 2. Stock behoben oder gegen Erlag des Postporto und Ersatz der Kosten für Drucksorten per K 0·50 bezogen werden.

Ebendort werden auch alle Auskünfte über die Lieferungen erteilt.

Die Offerte können das ganze ausgeschriebene Quantum oder auch nur einzelne Gruppen umfassen.

Die in allen ihren Teilen vollständig ausgefüllten Offertformulare sind mit einem 1 Kronenstempel versehen bis längstens 5 Juli 1912 12 Uhr mittags beim Einreichungsprotokolle der k. k. Nordbahndirektion, in versiegeltem und mit der Aufschrift:

„Offert für Ofenlieferung“

versehenen Umschlage, einzubringen.

Jede weitere Beilage des Offertes ist ebenfalls mit je einer Krone für den Bogen zu stempeln.

Die angebotenen Einheitspreise, welche auch für einen weiteren Bedarf an Oefen für im Jahre 1913 zur Ausführung gelangende Neubauten und Adaptierungen Geltung haben, sind frachtfrei einer Nordbahnstation einschliesslich sämtlicher Nebenauslagen ew. Emballage zu erstellen.

Der k. k. Nordbahndirektion steht es frei, die Offerte rücksichtlich der ganzen offerierten Menge oder nur eines Teiles derselben anzunehmen, oder ganz abzulehnen.

Offerte, die nach dem oben angegebenen Zeitpunkte eingebracht werden oder den Bestimmungen dieser Ausschreibung nicht entsprechen, werden nicht berücksichtigt.

Die Offerenten können der am 8 Juli 1912 Mittags 12 Uhr stattfindenden kommissionellen Offerteröffnung beiwohnen.

Wien, am 9 Juni 1912.

K. k. Nordbahndirektion.

# Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

„Pomocy kredytowej" we Lwowie

odbędzie się

**dnia 22 czerwca 1912, o godz. 7 wieczorem**

w lokalu Towarzystwa, przy ul. Kraszewskiego l. 5 z następującym

**Porządkiem dziennym:**

1. Częściowa zmiana statutu.
2. Wybór komisyi kontrolującej.
3. Wnioski.

Lwów, dnia 13 czerwca 1912.

**Prezes.**



## DROBNE OGŁOSZENIA

**od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym petitem 4 halerzy.**

**Asnyka 7, II. piętro,** 6 albo 4 pokoje z przynależnościami — balkon, elektryka. **Tanio do wynajęcia od 1 lipca 1912.** Wiadomość tamże, parter na prawo.

**Technik** poszukuje jakiegokolwiek zajęcia lub lekcyi na lipiec, sierpień i wrzesień w Galicyi lub zagranicą za utrzymanie i skromne wynagrodzenie. Łaskawe zgłoszenia pod: **„Edward U. Technika, Lwów".**



## Ostrzeżenie.

**Ostrzegamy każdego w nabywaniu weksli naszych z dnia 26 maja 1912 od niejakiego Gutszteina z powodu, że wystawiciel Gutsztein sfałszował na tych wekslach daty płatności.**

**Przemyśl, 12 czerwca 1912.**

**Moses i Freida Bernanke.**



**Dozorca** żonaty, bezdzietny, — obrządku rz. kat., z dobremi świadectwami, potrzebny od **15 czerwca.** Zgłoszenia w Biurze Sokołowskiego, Pasaż Hausmana 9.



Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada), ul. Czarnieckiego l. 12 — Telefon 527.